

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2011 ΑΡ. ΦΥΛ. 473, € 1,50

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!!!

ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Κάτω οι φασίστες της σχολής Ευελπίδων και οι διακομματικοί προστάτες τους

Το φοβερότερο απ' όλα δεν είναι ότι πάνω από τους μισούς τελειόφοιτους σπουδαστές της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων, όπως αποκάλυψε το Βήμα της Κυριακής στις 27/11, ζητωκραύγαζαν μέσα στη Σχολή τους, ανήμερα της επετείου του Πολυτεχνείου, υπέρ του χουντοφασισμού της 21ης Απριλίου. Δεν είναι το γεγονός ότι όλο αυτό το σκηνικό (που έγινε μετά την επίσημη «γιορτή» για το Πολυτεχνείο) είχε για επικεφαλής και ανοιχτό οργανωτή τον αρχηγό των τελειόφοιτων ευελπίδων, ο οποίος αφού έβγαλε έξω από την αίθουσα τελετών τους Κύπριους και τους υπόλοιπους αλλοδαπούς σπουδαστές, κάλεσε 5 συναδέλφους του, που έφτασαν με στρατιωτικό βήμα(!) δίπλα του, να ψάλλουν τον ύμνο της χούντας αφού πρώτα κατέβασαν τη φωτογραφία από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου (τη «μπούρδα», όπως τη χαρακτήρισε ο νεαρός φασίστας), ύμνο που τους είχε μοιράσει από τις 15 του μήνα(!) για να τον μάθουν και να είναι έτοιμοι(!!).

Το φοβερότερο είναι ότι ένας πολιτικός κόσμος πνίγει το συγκεκριμένο ζήτημα στα στενά όρια της επικαιρότητας μιας ή δυο ημερών, και στη συνέχεια, ο καθένας με τη δική του ε-

πιχειρηματολογία, συντονισμένα το υποβαθμίζουν. Και την ίδια ώρα, το Διαδίκτυο έχει γεμίσει με επιστολές ανωνυμοεπώνυμων καραβανάδων, απόστρατων, πολιτών-καθηγητών στην Ευελπίδων κλπ που

αθωώνουν το φασίστα αρχηγό του 4ου έτους, μιλούν για το πόσο «καλό και άξιο παλικάρι» είναι αυτός και τα άλλα φασιστάκια που συμμετείχαν ενεργά στο αίσχος αυτό, μιλούν για αποπροσανατολισμό και καλούν σε αθώωση των πάντων «για να μην τραθεί το κύρος των Ενόπλων Δυνάμεων» κλπ. (π.χ. <http://www.ekeo.gr/2011/11/>)

Κι όλα αυτά, ενάμιση χρόνο αφ' ότου το καθεστώς, με πολιτική ευθύνη των Βενιζέλου - Χρυσοχοϊδη, έβγαλε στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου 2010 ναζιστικά κτήνη των ΟΥΚ του Λιμενικού (που εκπαιδεύονται στο Πολεμικό Ναυτικό) που ούρλιαζαν χιτλερικά συνθήματα κατά Αλβανών, εθνικά Μακεδόνων («Σκοπιανών») κατά τους φασίστες) κλπ. Το γεγονός ότι οι φασίστες αυτοί έπεσαν στα μαλακά και ουσιαστικά αθωώ-

θηκαν έδωσε μεγάλη ώθηση στη φασιστικοποίηση μέσα σε στρατό και αστυνομία.

Το κλειδί είναι η είσοδος των φασιστών του ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση

Κι όλα αυτά συμβαίνουν έξι ημέρες αφού το κόμμα του κλασσικού, φαιού φασισμού, των υπερασπιστών του ταγματασφαλιτισμού και των φιλοναζιτών, το ΛΑΟΣ του ρωσόδουλου Καρατζαφέρη, στρογγυλοκάθεται στις υπουργικές καρέκλες σαν συγκολλητική ύλη μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, σαν το πιο καθωσπρέπει και «σοβαρό - υπεύθυνο» κόμμα της Βουλής. Αυτό το κόμμα «συνέτισε» τους δήθεν «ανώριμους και με στενό κομματικό πνεύμα» Παπατζή τον

συνέχεια στη σελ. 10

Η ΕΕ ΔΙΝΕΙ ΜΑΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥΣ ΜΕ ΔΕΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

Ο προβοκάτορας Κάμερον τώρα σε δράση - Σε ρεπό οι δικοί μας

Σε κάθε σύνοδο κορυφής από τότε που οι διακομματικοί μας προβοκάτορες κήρυξαν το ελληνικό κανόνη πριν δύο χρόνια φουσκώνοντας όσο μπορούσαν το τεράστιο χρέος και φροντίζοντας να το φουσκώνουν ασταμάτητα όσα λεφτά και να παίρνανε από την ΕΕ οδηγώντας την σε διαρκώς βαθύτερες κρίσεις χρέους, παίζεται το ίδιο παιχνίδι. Δίνεται μια προσωρινή λύση και έρχεται αμέσως μετά μια νέα κρίση. Η διαφορά είναι ότι αυτό το παιχνίδι παίζεται διαρκώς σε πιο διευρυμένη κλίμακα, τόσο διευρυμένη που αρχίζει πια να παίζεται και η ίδια η ύπαρξη της ΕΕ.

Το πρόβλημα της ΕΕ είναι ότι δεν υπάρχει σήμερα μια ώριμη γραμμή διεξόδου μέσα της που να μπορεί να νικήσει τη γραμμή που φέρνει την κρίση κι έτσι να δώσει μια σχετική σταθερότη-

τα στο συνολικό οικοδόμημα τουλάχιστον για ένα διάστημα. Έτσι η όποια λύση είναι καταδικασμένη να είναι εντελώς προσωρινή και να οδηγήσει σύντομα στην επόμενη κρίση όπου εί-

τε θα ωριμάσει η γραμμή διεξόδου είτε η ΕΕ θα διαλυθεί. Αυτό που συμβαίνει ως τώρα σε κάθε σύνοδο κορυφής είναι ότι η ΕΕ έχει να διαλέξει ανάμεσα σε μια γραμμή καλών προθέσεων σχετικά θετική αλλά πολύ ατελή, σχεδόν τυφλή και μια γραμμή κακόβουλη διαλυτική και υποδουλωτική της ΕΕ.

Στην τελευταία Σύνοδο η σχετικά θετική γραμμή πλειοψήφησε συντριπτικά αλλά η αρνητική κακόβουλη γραμμή της έδωσε με τον Κάμερον ένα βαθύ

συνέχεια στη σελ. 12

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ στο Κερατσίνι δίνει νέα πνοή στην πάλη μας, σ. 3
- Η βρώμικη ιστορία του διορισμού Παπαδήμου, σ. 2
- Χαράτσι ΔΕΗ, σ. 4
- Η καταδίκη της Ελλάδας στη Χάγη αποκαλύπτει την καθεστωτική βρωμιά και στο μακεδονικό, σ. 5
- Η άνοδος του φασιστικού ΛΑ.Ο.Σ στην κυβέρνηση αποτελεί φασιστική εκτροπή, σ.7
- Να σωθεί το εργοστάσιο της Χαλυβουργίας από το κλείσιμο. Να απομονωθούν οι διασπαστές-καταστροφείς του ΠΑΜΕ, σ.8
- Ο ισλαμοφασισμός επελαύνει στην Αίγυπτο, σ.14
- Ένα προφητικό άρθρο της Νέας Ανατολής, σ.14
- Κάπως αλλιώς εξελίσσονται τα πράγματα στη Ρωσία, σ. 18
- Οι νέοι Χίτλερ ξεδιπλώνουν την ευρασιατική τους στρατηγική σ.24

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

(άρθρο που δημοσιεύτηκε στο blog της ΟΑΚΚΕ στις 12/11)

Οργιάσαν οι προβοκάτορες (Παπανδρέου, Σαμαράς, Καρατζαφέρης) και ο φίλος τους πρόεδρος της δημοκρατίας από την Κυριακή (6/11) ως σήμερα. Δεν υπάρχει ψέμα που να μην είπαν, διάδοση που δε σκόρπισαν, προσποίηση που δεν έκαναν, εσωκομματική εξέγερση που δεν καθοδήγησαν.

Αποδείχτηκε ότι η δύσκολη δουλειά που είχαν να κάνουν όλοι αυτοί δεν ήταν να βρουν έναν πρωθυπουργό και να τον διορίσουν. Τον πρωθυπουργό τον είχαν βρει από την πρώτη στιγμή και κανείς εκ των υστέρων δε θα μπορούσε να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι αρχικά δεν τον ήθελαν, δηλαδή δεν τον ήθελε ο Σαμαράς, αλλά του τον επέβαλε η ΕΕ. Η ΕΕ θεωρεί δικό της και θέλει τον Παπαδήμο, όπως θέλει τον καθένα που διατείνεται ότι είναι Ευρωπαίος. Αλλά ο τελευταίος πρωθυπουργός που ήθελε η ΕΕ και ήταν με την ΕΕ, ο Μητσοτάκης, εκπαραθυρώθηκε με την αποστασία Σαμαρά το 1993 και έκτοτε δεν ξαναπάτησε φιλοευρωπαϊσμός ούτε καν σαν αρχηγός ενός επίσημου κοινοβουλευτικού κόμματος. Επίσης το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι η μόνη φωνή που ακούστηκε να απαιτεί με τόσο πάθος τον Παπαδήμο για πρωθυπουργό ήταν ο άνευ όρων λάτρης και υποτακτικός της πουτινικής Ρωσίας Καρατζαφέρης. Επίσης κανένα στοιχείο δεν υπάρχει ότι σε κάποιο σημείο ο Παπαδήμος ενόχλησε ποτέ τους ρωσόδουλους. Αντίθετα, υπάρχει σοβαρή καταγγελία εναντίον του ότι ήταν αυτός που επί πρωθυπουργίας Σημίτη, σαν διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, παραποίησε τα οικονομικά στοιχεία της Ελλάδας για να τη βάλει στο ευρώ, δηλαδή για να εξαπατήσει την ΕΕ*, και ότι από τότε ως το 2002 που έμεινε στην Ελλάδα το μόνο που έκανε ήταν να φουσκώνει το έλλειμμα και να το κρύβει. Αλλά και να μην υπήρχε η καταγγελία αυτή, ποιος άλλος εκτός από το διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας στα 1999-2000 θα ήταν υπεύθυνος για τη λογιστική εξαπάτηση της Ευρωζώνης, ώστε η Ελλάδα να μπει σ' αυτήν; Αν-στην καλύτερη περίπτωση- ο Παπαδήμος δεν ανήκει συνειδητά στο μπλοκ των ρωσόφιλων, δε θα είναι σε καμιά περίπτωση ο άνθρωπος που θα τους αντισταθεί.

Αλλά η αληθινή δύσκολη δουλειά που είχαν να κάνουν οι προβοκάτορες δεν ήταν κυρίως να επιβάλουν αυτόν το συγκεκριμένο άνθρωπο σαν πρωθυπουργό. Η πραγματικά δύσκολη δουλειά ήταν να τον επιβάλουν **σαν αρχηγό μιας έστω και βραχύβιας οικουμενικής και όχι απλά μιας υπηρεσιακής κυβέρνησης** και να τον επιβάλουν όχι γενικά στο λαό, **αλλά στη στελεχική μάζα και στη βάση της ΝΔ**. Δεν το λέμε αυτό γιατί η στελεχική μάζα και η βάση της ΝΔ έχει κάτι ενάντια στον Παπαδήμο σαν πολιτικό πρόσωπο. Άλλωστε αυτή ούτε τον ξέρει ούτε και τη νοιάζει ποιος είναι και τι πιστεύει. Εκείνο που θέλει ο κόσμος αυτός είναι να αρπάξει τώρα όλη την κυβερνητική εξουσία. Και τη θέλει στα γρήγορα, γιατί ξέρει ότι σε λίγο και η νεοδημοκρατική κούφια δημαγωγία θα βουλιάξει μέσα στη γενική απελπισία που καταπίνει όποιον δεν έχει κάτι αληθινό καινούριο να πει και κάτι αληθινό να κάνει στη χώρα αυτή. Αλλά για να πάρει μόνη της αυτή την εξουσία η βάση της ΝΔ ξέ-

ρει ότι πρέπει να διώξει από πάνω της το σαπισμένο πτώμα του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό φωνάζει -με όση δύναμη της επιτρέπει ο πάντα προδότης αρχηγός της- ένα σύνθημα: εκλογές.

Η εσωτερική πολιτική αναγκαιότητα της οικουμενικής ΠΑΣΟΚ-ΝΔ

Οι ρωσόδουλοι **θέλουν, όπως έχουμε ξαναπεί, την οικουμενική κυβέρνηση από διεθνή τακτική άποψη για να ταλαντεύει βαθύτερα την ΕΕ. Αυτή τη διαδικασία την αναλύσαμε στο άρθρο μας με υπέρτιτλο: «Από το δημοψήφισμα-πραξικόπημα στην οργανωμένη αστάθεια». Ο πυρήνας σ' αυτήν την ταλάντευση είναι το παιχνίδι καλός-κακός μέσα στην κυβέρνηση απέναντι στην ΕΕ. Καλός π.χ. Λοβέρδος, κακός ο Σαμαράς, κέντρο ο Βενιζέλος κτλ.**

Ταυτόχρονα όμως πρέπει να τονίσουμε εδώ το γεγονός ότι από πιο στρατηγική και από εσωτερική άποψη οι ρωσόδουλοι θέλουν την οικουμενική διακυβέρνηση για να πνίγουν μέσα της κάθε εθνική ή πραγματικά κάπως δημοκρατική αντιπολίτευση μέσα στα δύο μεγάλα μη ρώσικα κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, και να προωθούν με αμφίπλευρη στήριξη τους ρωσόδουλους. Αν, για παράδειγμα, σε μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ η Ρωσία μπορεί να έχει το 30% των υπουργείων και σε μια κυβέρνηση της ΝΔ μόνο το 10% (γιατί η ΝΔ είναι πολύ λιγότερο διαβρωμένη απ' όσο το ΠΑΣΟΚ, όπου οι ρωσόδουλοι έχουν διεισδύσει με εκκαθαρίσεις τριών δεκαετιών), σε μια οικουμενική κυβέρνηση και των δυο τους μπορούν οι ρωσόδουλοι αρχηγοί να δώσουν σε όλους τους δικούς τους υπουργεία και έτσι να αποσπάσουν, π.χ., το 40% συνολικά των κρίσιμων θέσεων. Αν σ' αυτούς προστεθούν και εξωκοινοβουλευτικοί και αν προστεθεί σε μια τέτοια οικουμενική κάποιο από τα τρία μικρά ρωσόδουλα κόμματα (ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΛΑΟΣ), τότε η ρωσοφιλία (ή καλύτερα ρωσοδουλεία) θα δυναμώνει δυσανάλογα**.

Στην ουσία, όσο και να κρατήσει μια τέτοια οικουμενική, αυτή θα αποτελείται από ό,τι πιο ρώσικο και πιο φαιοκκόκκινο έχουν τα κόμματα ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, ενώ ταυτόχρονα -και το χειρότερο- μόνο με μια τέτοια ρωσόφιλη οικουμενική θα μπορεί να ανεβεί στην εξουσία το ΛΑΟΣ και όχι μόνο να απλώσει παντού και πιο εύκολα τις φασιστικές του ρίζες, αλλά και να ξεπλένεται σαν ένα εντελώς καθώς πρέπει κανονικό κοινοβουλευτικό κόμμα για χρήση και στο εξωτερικό. Στην πραγματικότητα δεν είναι το ΛΑΟΣ η συγκολλητι-

κή ύλη της ενότητας ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, όπως ισχυρίζεται το ίδιο, αλλά -αντίθετα- είναι η ενότητα των φαιοκκόκκινων ρωσόδουλων μέσα στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ που μετατρέπει την οικουμενική αυτή σε ζεστή μήτρα και εφαλτήριο του ΛΑΟΣ, και έμμεσα κάθε ναζισμού και φασισμού, προς την εξουσία.

Συνοψίζοντας: Η βασική εσωτερική λειτουργία του Παπαδήμου είναι να πετύχει το βρώμικο οικουμενισμό της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή την ηγεμονία των ρωσόδουλων ΠΑΣΟΚ-ΝΔ πάνω σε ό,τι είναι δημοκρατικό και πατριωτικό μέσα στη ΝΔ και στο ΠΑΣΟΚ. Η βασική εξωτερική λειτουργία είναι να ταλαντεύει την ΕΕ και ο ίδιος, σαν ευρωπαϊστές διοικητικός, είναι ο ιδανικότερος για να την ταλαντεύει. Ο Σαμαράς και οι συνεργάτες του ομόλογοι του ΠΑΣΟΚ, για να σπρώξουν τη στελεχική μάζα της ΝΔ προς την αποδοχή της αναγκαιότητας αυτής της οικουμενικής, μετέτρεψαν τη διαδικασία της ενθρόνισης του Παπαδήμου σε μια διαδικασία εισαγωγής όλης της χώρας -και ειδικά των νεοδημοκρατών- στον κόσμο της οικουμενικής διακυβέρνησης.

Η μέθοδος για την τιθάσευση της ΝΔ από Σαμαρά-Παπαδήμο-Μαξίμου

Τι κάνει λοιπόν το καθεστώς, κυρίως ο Σαμαράς, για να εντάξει ομαλά τη ΝΔ στη συγκυβέρνηση; Προσπαθεί να βάλει τον Παπαδήμο να καβαλήσει στη ράχη της ΝΔ και να την οδηγήσει προς την οικουμενική χωρίς αυτή να τον πετάξει κάτω. Για τις ανάγκες αυτής της δύσκολης πρώτης μεταβατικής φάσης ο Σαμαράς καθησυχάζει τη ΝΔ ότι ο Παπαδήμος την πάει μια σύντομη βόλτα με μια υπηρεσιακή κυβέρνηση ως τις εκλογές. Γι' αυτό μιλάει για διάρκεια ως τις 19 Φλεβάρη, για μη συμμετοχή πολιτικών στελεχών στην κυβέρνηση από την πλευρά της ΝΔ, για υπογραφή μεν της δανειακής σύμβασης, αλλά όχι αποδοχή των μέτρων. Την ίδια ώρα το Μαξίμου αποκαλύπτει σιγά σιγά τους αληθινούς σκοπούς του αναβάτη διαρρέοντας τους όρους του Παπαδήμου που ο ίδιος ποτέ δεν ανακοινώνει: δηλαδή διάρκεια της κυβέρνησης πάνω από τις 19 Φλεβάρη και κοινοβουλευτικοί υπουργοί από την πλευρά της ΝΔ, όχι μόνο υπογραφή της δανειακής σύμβασης, αλλά και εφαρμογή των μέτρων.

Μ' αυτή τη λογική εξηγούμε την άνοδο σε δύο δόσεις του Παπαδήμου στην πρωθυπουργία σαν μια διαδικασία δοκιμής και σταδιακής εξοικείωσης του κόσμου της ΝΔ με τις απαιτήσεις και το πρόγραμμα του αναβάτη.

Στην πρώτη φάση, μόλις πρωτοεμφανίζεται ο Παπαδήμος σαν ο κατεξοχήν υποψήφιος πρωθυπουργός. Βγαίνει λοιπόν ο ρωσόφιλος σε όλη την πορεία του Ολι Ρεν (που είναι ο μάλιστα του οικουμενισμού για όλη την υπερχρεωμένη Ευρώπη, αρχίζοντας από Πορτογαλία και Ιρλανδία) και λέει ότι, για να σχηματιστεί μια οικουμενική της έγκρισης της ΕΕ, πρέπει και ο Σαμαράς να υπογράψει ότι δέχεται τη δανειακή συμφωνία. Ο Σαμαράς καθησυχάζει τη ΝΔ λέγοντας ότι έχει αξιοπρέπεια και ποτέ δε θα υπογρά-

ψει, εφόσον αμφιβητείται ο λόγος του. Ο Όλι Ρεν επιμένει. Και ο Σαμαράς επίσης επιμένει. Τότε διαρρέουν ότι ο Παπαδήμος, αν δεν υπογράψει ο Σαμαράς, δε δέχεται την πρωθυπουργία, και έτσι αυτός βγαίνει από το πλάνο σαν να αποχωρεί. Η Δαμανάκη απαιτεί από την Κομισιόν να συγκρατήσει τον Όλι Ρεν. Ο Όλι Ρεν δεν ξαναβάζει τέτοιο ζήτημα τις επόμενες κρίσιμες μέρες. Με αυτήν την αψιμαχία αυτό που γίνεται είναι ότι ο Παπαδήμος εμφανίζεται σαν ο απαιτητικός εκπρόσωπος της ΕΕ, ενώ ο Σαμαράς δίνει εγγυήσεις πατριωτικής αντίστασης στη βάση. Το πλήθος προετοιμάστηκε κατάλληλα για την αποφασιστικότητα του «ανθρώπου της ΕΕ» και παράλληλα καθησυχάστηκε κατάλληλα από τον αρχηγό του, χωρίς όμως να σκονιί να τενωθεί. Στη φάση αυτή ο Σαμαράς τόνισε πάλι τους τρεις όρους για τη συγκυβέρνηση: όχι πολιτικά πρόσωπα στην οικουμενική, εκλογές στις 19 του Φλεβάρη: σε λίγες μέρες θα τους εγκαταλείψει και τους τρεις.

Λίγο αργότερα διέρρευσε ότι κανείς δεν είδε τον Παπαδήμο, κανείς δεν του μίλησε, αλλά και κανείς, βασικά ο Σαμαράς, δεν τον απέρριψε ποτέ. Ο μέλλον πρωθυπουργός ξει σαν φάντασμα στην πόλη.

Ο Παπαδήμος γίνεται εθνικά απαραίτητος

Στο σημείο αυτό αρχίζει η φάση όπου ο Παπαδήμος πρέπει να πάρει τον αέρα της ΝΔ για να κάτσει στο σβέρο της. **Για να της επιβληθεί πρέπει να γίνει επειγόντως εντελώς απαραίτητος στο έθνος, τόσο ζωτικά απαραίτητος, ώστε όποιος τολμήσει να τον απορρίψει να θεωρείται προδότης και παράγοντας ανωμαλίας.** Που σημαίνει ότι, για να έρθει στην εξουσία, πρέπει να

συνέχεια στη σελ. 6

ΤΟ BLOG ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
<http://oakke.blogspot.com>

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη δ/ση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, Τ.Κ. 10432

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Θ. 8371, Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΜΑΣ ΣΚΛΑΒΩΝΟΥΝ ΥΠΟΥΛΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ετοιμάζουν μεγάλη πείνα και δικτατορία...

Τίποτα δεν κρίθηκε ακόμα!

Μπορούμε να ζήσουμε!

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΔΙΝΕΙ ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ

Την εποχή που οι προβοκάτορες φασίστες δυναμώνουν την επίθεσή τους, η ΟΑΚΚΕ δυναμώνει την πάλη για την ανατροπή τους. Σ' αυτή τη φάση η συσπείρωση δυνάμεων είναι πολύ κρίσιμη. Γι' αυτό η ΟΑΚΚΕ κάλεσε στη συγκέντρωση της 20 Νοέμβρη στο Κερατσίνι, που πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Στιγμιότυπο από τη συγκέντρωση

Μέσα στην αίθουσα του δημοτικού αμφιθέατρου Α. Σαμαράκης περίπου 100 φίλοι και σύντροφοι παρακολούθησαν την ομιλία του γραμματέα της Κ.Ε. σ. Ηλία Ζαφειρόπουλου, που ανέλυσε την πολιτική κατάσταση και έβαλε τα ζητήματα πάλης της νέας περιόδου για το ψωμί, την ανάπτυξη, τη δημοκρατία, την αντίσταση στα νέα ανατολικά αφεντικά. Έντονη ήταν η παρουσία των απολυμένων των Λιπασμάτων.

Δωσαν την ευκαιρία στους συντρόφους Ηλία Ζαφειρόπουλο και Γιάννη Νικολόπουλο -οι οποίοι ήταν στο πάνελ μαζί με το σύντροφο Πιέρο Γουρνά- να φωτίσουν και άλλες πλευρές της πολιτικής ανάλυσης της ΟΑΚΚΕ σε θέματα γεωπολιτικής, συγκεκριμένης πολιτικής τακτικής και ευρύτερα ζητήματα, όπως π.χ. ο ρατσισμός και η διάσπαση στην εργατική τάξη, η τακτική διαφορά Ρωσίας και Κίνας, η ελληνική κρίση στα πλαίσια της παγκόσμιας κτλ. Η ζύμωση αυτή έδειξε πόσο κρίσιμο ρόλο έχει να παίξει η ΟΑΚΚΕ στην περίοδο που έρχεται και πόσο ψηλό πολιτικό

Η αφίσα της ΟΑΚΚΕ που καθούσε στη συγκέντρωση

ΜΑΣ ΣΚΛΑΒΩΝΟΥΝ ΥΠΟΥΛΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ
Ετοιμάζουν απόλυτη εξαθλίωση και δικτατορία

Εδώ και δύο χρόνια αυτοί που διαμορφώνουν την κοινή γνώμη στη χώρα μας, προσπαθούν να περάσουν στο λαό την αντίληψη ότι τη χρεωκοπία τη μεθοδεύει η Γερμανία μέσω της ΕΕ για να να μας υποδουλώσει αγοράζοντας φτηνά το φυσικό και ανθρώπινο πλούτο μας.

Όμως η πράξη λέει άλλα.
Οι μόνοι που αγοράζουν μέσα στην καταστροφή πύμφθηνα τα πιο νευραλγικά κομμάτια της χώρας μας είναι οι Ρώσοι κρατικοολιγάρχες, οι δορυφόροι τους του Κατάρ και οι φίλοι τους της Κίνας. Έτσι την ώρα που τα δυτικά τραπεζικά κεφάλαια φεύγουν στο εξωτερικό, η Ρωσία και το Κατάρ αγόρασαν σχεδόν τζάμπα και «στη ζούλα» τα μεγαλύτερα πακέτα μετοχών της Άλφα, της Eurobank και της Πειραιώς. Αυτές οι τρεις τράπεζες μαζί με την Εθνική ελέγχουν όλες σχεδόν τις ιδιωτικές επιχειρήσεις της Ελλάδας.

Επίσης πέρα από το υπ' αριθμ.1 ακίνητο της χώρας, το Ελληνικό, που το έχουν τάξει στο Κατάρ, είναι κύρια οι ρώσοι και οι κινέζοι κρατικοολιγάρχες που αγοράζουν γη στις ακριβότερες τουριστικές περιοχές της χώρας Ρόδο, Κέρκυρα, Κρήτη, Χαλκιδική. Επίσης αφού για χρόνια το ελληνικό δημόσιο απαγόρευε στους καναδούς ιδιοκτήτες να εξορύξουν το χρυσό στη Χαλκιδική, αυτός ουσιαστικά παραχωρήθηκε στο Κατάρ.

Αλλά κάποιος που θέλει να υποδουλώσει οικονομικά μια χώρα επιχειρεί πιο πριν να την εξαρτήσει πολιτικοστρατιωτικά. Σε αυτό το επίπεδο είναι ακόμα πιο κυρίαρχος ο ρόλος της Ρωσίας. Στις 28 του Οκτώβρη στην Αλεξανδρούπολη παρέλασε για πρώτη φορά ξένη στρατιωτική δύναμη: ένα άνγημα του ρώσικου στόλου. Αυτή ήταν η μόνη παρέλαση που δεν διαταράχθηκε την ίδια μέρα ενώ για πρώτη φορά στα χρονικά η κεντρική στρατιωτική παρέλαση διακόπηκε.

Την κύρια ευθύνη για όλα αυτά τα επεισόδια την είχε ο ΣΥΝ. Μετά 10 μέρες ο αρχηγός του Τσίπρας πήγε στον πρεσβευτή της Ρωσίας «για να αναζητήσει διευρυμένες και αναπτυσσόμενες σχέσεις σε οικονομικό, ενεργειακό, πολιτικό επίπεδο». Επίσης στη μαθητική παρέλαση στην Αρτέμιδα παρέλασε και κατέθετε επίσημα στεφάνι το ναζιστικό τάγμα της Χρ. Αυγής (!) που είναι τόσο ρωσόδουλη όσο γερμανόφιλοι ήταν οι πρόγονοι τους ταγματασφαλίτες. Κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα δεν διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό. Τρεις μέρες μετά, με αφορμή τη διακοπή των παρελάσεων, ο Παπανδρέου αποκεφάλισε ξαφνικά όλη την ανώτατη ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων και έβαλε καινούργια φυτεψή. Προηγούμενα ενώσεις αποστράτων μαζί με την οργάνωση του ψευτοΚΚΕ στους στρατιωτικούς «Κίνηση για την Εθνική Άμυνα» έκαναν βίαιη εισβολή στο Πεντάγωνο. Σε ένα άλλο μέτωπο εξουσίας τα τάγματα εφόδου του ψευτοΚΚΕ σε συνεργασία με την αστυνομία ανέλαβαν να ξυλοκοπήσουν τους αναρχικούς και να αστυνομεύουν το Σύνταγμα και τη Βουλή.

Με βία, προβοκάτισες και ραδιουργίες προχωράνε γρήγορα στο κράτος οι ρωσόφιλες δυνάμεις. Έτσι ανέβηκε στην κυβέρνηση το πιο ρωσόδουλο από όλα τα κόμματα, το ΛΑΟΣ, ένα κόμμα ρατσιστικό και αντισημικό που άλλο τέτοιο δεν υπήρξε ποτέ. Με την ίδια κίνηση το ελληνικό υπουργείο άμυνας πέρασε στους ρωσόδουλους. Ο υπουργός του Αβραμόπουλος έχει δηλώσει

ότι η ΝΔ μοιράζεται τις ίδιες αρχές και ιδεολογία με τον φασίστα Πούτιν και υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με το κυβερνητικό κόμμα της Αιμπαχίας, αναγνωρίζοντας έτσι έμμεσα το διαμελισμό της Γεωργίας από τη Ρωσία, δηλαδή αποδεχόμενος τη δυνατότητα του διαμελισμού της Κύπρου. Υφυπουργοί στο ίδιο υπουργείο ορίστηκαν ο Γεωργίου του ΛΑΟΣ και ο λαλιωτικός, δηλαδή ρωσόφιλος, Ραγκούσης.

Η άνοδος αυτών των δυνάμεων εκτός από φασισμό σημαίνουν και πείνα. Η αληθινή αιτία της ελληνικής χρεωκοπίας βρίσκεται στο ότι οι ρωσόδουλοι επί 30 χρόνια σαμποτάραν κάθε μεγάλη επένδυση, δυτική ή ντόπια και διευκόλυναν τη ληστική ανάπτυξη των ανατολικών κρατικοολιγαρχών (Κόκκαλη, Μπόμπολα, Γερμανού, Μυτιληναίου, Γκάζπρομ, ΚΟΣΚΟ κλπ). Το σαμποτάζ το οργάνωσαν οι Α. και Γ. Παπανδρέου, Κ. Σημίτης και Κ. Καραμανλής μαζί με τον ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ. Η μέθοδός τους ήταν η κατάλληλη νομοθεσία, τα κατάλληλα «περιβαλλοντικά κινήματα» και οι κατάλληλοι μηχανισμοί σαμποτάζ στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στην Αρχαιολογία, στο ΥΠΕΧΩΔΕ, στα Δασαρχεία και στην Αυτοδίοικηση.

Αυτό το σαμποτάζ το δυνάμωσε ο Γ. Παπανδρέου από την αρχή της κρίσης ματαιώνοντας κάθε μεγάλο έργο (πχ εκτροπή Αχελώου, ανανεώσιμη ενέργεια, αυτοκινητόδρομοι, ΕΣΠΑ) και εφαρμόζοντας τα πιο επαχθή μέτρα του μνημόνιου (υπερφορολόγηση, τσάκισμα καταναλώσεως) και κανένα από τα θετικά του (χτύπημα της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς, αξιοποίηση ακινήτων), ενώ τα ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ έδιναν βαριά πλήγματα στον τουρισμό στο όνομα του αντιμνημονιακού αγώνα. **Ο ευρύτερος στόχος των σαμποταριστών είναι να χρησιμοποιήσουν την Ελλάδα σαν αιμοραγικό τραύμα για να υπερχρεώσουν την ΕΕ και να την εξαρτήσουν από την Κίνα και τη Ρωσία.** Ο εσωτερικός στόχος τους, ειδικά των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ είναι να στρέψουν το λαό ενάντια στην ΕΕ για να τον στείλουν στα δόντια των δύο μεγάλων ανατολικών φασισμών. Το θράσος αυτών των δύο κομμάτων είναι απερίγραπτο. Αφού δεν αφήσανε βιομηχανία, εκπαίδευση και έρευνα που να μην χαλάσουνε, κρατικο-γραφειοκρατική διαφθορά και τεμπελιά που να μην υπερασπίσουν, σπάσιμο του μεροκάματου και μαύρη εργασία που να μην διευκολύνουν έριξαν την ευθύνη της χρεωκοπίας στους δανειστές. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι ευρωπαίοι μονοπωλιστές και οι ντόπιοι αστοί φιλελεύθεροι δεν έχουν βαριές ευθύνες για το βάθαιμα της ελληνικής κρίσης, κυρίως γιατί οι βασικές «θεραπευτικές τους αγωγές» ξεσπάσανε πάνω στους μισθωτούς. Αλλά και η αντίσταση στους δυτικούς αστούς, προϋποθέτει την αποκάλυψη και την πολιτική συντριβή της ψευτοαριστεράς. Γιατί αυτή έχει διαπράξει το μεγαλύτερο έγκλημα ενάντια σε αυτόν το λαό: έχει καταστρέψει τη θεωρία και την οργάνωση της εργατικής τάξης. Όμως μόνο η συνειδητή εργατική τάξη μπορεί να ενώσει όλο τον υπόλοιπο λαό για να αντισταθεί στον επερχόμενο φασισμό και να παλέψει για την οικονομική ανόρθωση της χώρας συνδυάζοντας την πάλη για το μεροκάματο με την πάλη για την πολιτική δημοκρατία. **Σε αυτόν τον μεγάλο αγώνα για το κόμμα της εργατικής τάξης και για το πατριωτικό και δημοκρατικό μέτωπο σας καλεί η ΟΑΚΚΕ. Χωρίς δυνατή ΟΑΚΚΕ τα τέρατα θα χορεύουν.**

επίπεδο μπορεί να κατακτήσει ο λαός, όταν ξεδιπλώνεται μπροστά του μία γραμμή δουλεμένη για χρόνια πάνω στην αλήθεια και το δίκιο για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης απέναντι στην αστική τάξη και στον ιμπεριαλισμό γενικά. Γιατί μόνο αυτή η γραμμή μπορεί σήμερα να δια φωτίσει και να γίνει η βάση της πάλης για την ανατροπή των προβοκατόρων φασιστών και την αλλαγή της πολιτικής κατάστασης και της κοινωνίας. Η πολιτική ανάλυση και η γραμμή διεξόδου που έχει εκ-

πονήσει η ΟΑΚΚΕ μπορούν να γκρεμίσουν τα δημαγωγικά ψέματα και την αντιδραστική προπαγάνδα που χρησιμοποιεί το διακομματικό πολιτικό σύστημα για να χειραγωγήσει το λαό και να τον οδηγήσει στην υποδούλωση στο ρωσοκινέζικο άξονα, στην πείνα και στο φασισμό.

Ο σ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος στην ομιλία του ανέλυσε πώς η σημερινή κρίση και η εξαθλίωση του λαού είναι αποτέλεσμα του συστηματικού και εκτεταμένου βιομηχανικού σαμποτάζ που πραγματοποιείται πάνω από 25 χρόνια και στο οποίο έχουν παίξει ξεχωριστό ρόλο τα κόμματα της ψευτοαριστεράς. Ο σ. Η.Ζ. θυμισε πως η ΟΑΚΚΕ είχε προειδοποιήσει χρόνια πριν για την κρίση που προκάλεσε η πολιτική του σαμποτάζ και είχε δώσει έμφαση σ' αυτή την προδιαγεγραμμένη εξέλιξη στις εκλογές του 2009 αποκαλύπτοντας τη δημαγωγία του ψευτοΚΚΕ για καθαρό μισθό 1400 ευρώ. Στο σημείο αυτό προβλήθηκε και το βίντεο των εκλογών του 2009 από τις θέσεις της ΟΑΚΚΕ στην κρατική τηλεόραση. Εξήγησε πως μόνο σε ένα συγκεκριμένο κεφάλαιο του ανατολικού ιμπεριαλισμού επιτρέπεται να αποκτάει βάσεις στη χώρα, αυτό της Ρωσίας, της Κίνας και των φίλων τους, όπως του Κατάρ, και πως μόνο στους φιλικούς σ' αυτό το κεφάλαιο ντόπιους ολιγάρχες έχει επιτραπεί να γιγαντωθούν τα τελευταία χρόνια μέσα από ληστρικές κρατικές ανυθώσεις (όπως οι Κόκκαλης, Μπόμπολας, Μυτιληναίος, Γερμανός και τελευταία ο Βγενόπουλος).

Έφερε το χαρακτηριστικό παράδειγμα πως μέσα στην κρίση κεφάλαια του Κατάρ και της Ρωσίας αγόρασαν τις μεγαλύτερες ιδιωτικές τράπεζες, δηλ. την Πειραιώς, την Αlpha και τη Eurobank.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις τελευταίες πραξικοπηματικές εξελίξεις και πώς αυτές συνδέονται με την κίνηση των κυ-

ΧΑΡΑΤΣΙ ΔΕΗ

ΣΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΜΕ-ΣΥΡΙΖΑ-ΓΕΝΟΠ ΑΝΕΘΕΣΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Στο παρακράτος των ΠΑΜΕ, ΣΥΡΙΖΑ και συνδικαλιστών ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ ανέθεσε το επίσημο πολιτικό καθεστώς την υπεράσπιση των φτωχών και αδυνάμων από το ειδικό τέλος για τα ακίνητα, το γνωστό χαράτσι. Αυτό το έκανε αφήνοντας επίτηδες ένα κενό στο νόμο ώστε αυτός να γίνει εντελώς κτηνώδης σχεδόν δολοφονικός για τους πιο φτωχούς. Γιατί το χαράτσι είναι ένας φόρος που εκβιάζει τον υπόχρεο να πληρώσει αλλιώς θα του στερήσει μια στοιχειωδώς σύγχρονη ζωή.

Ο σχετικός νόμος ψηφίστηκε στις αρχές του Σεπτεμβρίου 2011 και οι πρώτες διακοπές του ρεύματος αναμένονταν μετά τις 20 Νοέμβρη που έληγε η προθεσμία των 40 ημερών για τους πρώτους λογαριασμούς με χρέωση του ειδικού τέλους.

Η υποκρισία και τα ψέματα των σοσιαλφασιστών για το ειδικό τέλος ακινήτων

Στη διάρκεια αυτού των δύο μηνών οι ψευτοαριστεροί έβγαζαν διάφορες κορόνες κατά του ειδικού τέλους ενώ ο Φωτόπουλος διακήρυξε ότι η ΔΕΗ δεν πρόκειται να γίνει φοροεισπράκτορας και δεν θα εισπράξει ποτέ το ειδικό τέλος ακινήτων. Μάλιστα, κατέλαβε και το κέντρο έκδοσης λογαριασμών της ΔΕΗ με το ειδικό τέλος, αλλά αυτή ήταν μία κίνηση εντυπωσιασμού αφού αποχώρησε σχεδόν αμέσως και οι λογαριασμοί εκδόθηκαν και στάλθηκαν κανονικά.

Μέχρι τις 21 Νοέμβρη που θα άρχιζαν οι διακοπές του ρεύματος είχε πληρωθεί το 80% των λογαριασμών που είχαν αποσταλεί. Ήταν φανερό ότι στο 20% που θα στερούνταν το ηλεκτρικό ρεύμα συμπεριλαμβανόνταν αυτοί που ήταν στη χειρότερη οικονομική κατάσταση, τα πιο φτωχά και αδύναμα νοικοκυριά. Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι σε όλο αυτό το διάστημα η ΔΕΗ που δεν θα την άφηναν ο Φωτόπουλος το ΠΑΜΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ να γίνει φοροεισπράκτορας, δούλεψε εξόχως αποτελεσματικά σαν φοροεισπράκτορας του κράτους. Ωστόσο οι σοσιαλφασιστές αξιοποίησαν στο έπακρο την αντίθεση του λαού στο αληθινό αυτό χαράτσι, προπαγανδίζοντας τη γραμμή ότι την πείνα φέρνουν οι «νεο-κατοχικές» δυνάμεις της τρόικας και της Γερμανίας της Μέρκελ.

Αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα σε ότι αφορά το συγκεκριμένο μέτρο. Στο Eurogroup στην Πολωνία που συζητήθηκε το θέμα της 6ης δόσης είχε ασκηθεί στον Βενιζέλο κριτική για το ότι εξαργύρωνε την επίτευξη των στόχων για τα έσοδα του προϋπολογισμού από το τέλος των ακινήτων. Δηλαδή, αυτό το μέτρο το αξιολόγησαν σαν αποτυχημένο και συνεπώς δεν θα μπορούσαν να το προτείνουν και πολύ περισσότερο να το επιβάλλουν. Σε ότι αφορά τις διακοπές του ρεύματος η Κομισιόν τις χαρακτήρισε ουσιαστικά παράνομες και αντίθετες με τις κοινοτικές οδηγίες. Αλλά αυτά λίγη σημασία έχουν για τους συριζαίους και τους παμίτες, υποτακτικούς της Ρωσίας και της Κίνας που συστηματικά εξαπατούν το λαό.

Πέρα από αυτά ο φορολογικός μηχανισμός έχει μπλοκάρει εδώ και ένα χρόνο περίπου την είσπραξη του ΕΤΑΚ του 2009 (!!!) και του Φόρου Ακίνητης Περιουσίας του 2010 και αυτό, γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο ανατιολόγητα δεν προχώρησε μία σύμβαση ψηφιοποίησης των Ε9 βάσει των οποίων θα υπολογίζονταν αυτοί οι φόροι. Εάν οι δύο αυτοί φόροι είχαν εισπραχθεί στην ώρα τους δεν θα χρειαζόταν κανένα ειδικό τέλος ακινήτων για να συμπληρωθούν τα έσοδα για την 6η δόση. Αυτό έχει μόνο μια εξήγηση. Ότι οι σαμποταριστές ήθελαν να δυναμώσουν με έναν ακόμα τρόπο την ελληνική υπερχρέωση για να κάνουν όλο και πιο ανίκανη την ΕΕ να σώνει την Ελλάδα και έτσι να επεκτείνεται σε όλο τον ευρωπαϊκό νότο η κρίση χρέους και να αποσυντίθεται παραπέρα η ΕΕ προς όφελος της Ρωσίας. Ταυτόχρονα με αυτόν τον τρόπο κάνουν μισητή την ενωμένη Ευρώπη στον όλο και πιο βασανισμένο ελληνικό λαό. Γι αυτούς τους λόγους καθόλου δεν κάνανε μεγάλο θέμα οι ψευτοαριστεροί «προστάτες του λαού» τη μη συλλογή των φόρων μέσω του Ε9. Καθόλου επίσης δεν κατάγγειλαν το σκάνδαλο της απαλλαγής από το χαράτσι της ΔΕΗ της εκκλησίας στην ηγεσία της οποίας βρίσκεται τώρα ο ρωσόφιλος Ιερώνυμος. Γενικότερα, αυτοί καθόλου δεν ενδιαφέρονται να σώσουν το λαό, παρά μόνο να επιταχύνουν την καταστροφή του.

Ο Βενιζέλος δίνει νίκη σε ΠΑΜΕ, ΣΥΡΙΖΑ και Φωτόπουλο

Μέχρι τότε η μόνη πρόνοια του νόμου για τους πιο φτωχούς φορολογούμενους ήταν ένας μειωμένος συντελεστής για τους πολύτεκνους, τους ολικά τυφλούς και τους κινητικά ανάπηρους πάνω από 80%, και η απαλλαγή για τους μακροχρόνια άνεργους. Αλλά και για αυτούς προβλεπόταν ότι τον πρώτο λογαριασμό έπρεπε πρώτα να τον πληρώσουν και μετά να ζητήσουν με αίτησή τους την ευνοϊκή ρύθμιση, αλλιώς θα τους κοβόταν το ρεύμα!!! Έχοντας υπόψη του ο Βενιζέλος ότι καμία Κομισιόν και καμία τρόικα δεν θα τον στηρίξει σε τέτοιες ωμότητες και με δοσμένο το κλίμα που είχε δημιουργηθεί στα κανάλια για αυτή την υπόθεση, ανακοίνωσε στις 20 Νοέμβρη ότι θα αναστείλει προσωρινά τις διακοπές ρεύματος και θα εξετάσει το ενδεχόμενο να υπαχθούν και άλλες περιπτώσεις ευπαθών ομάδων στις ευνοϊκές ρυθμίσεις. Ωστόσο τα ειδοποιητήρια θα αποστέλλονταν κανονικά σε όσους δεν είχαν πληρώσει.

Εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε ο Φωτόπουλος με την υποστήριξη ΠΑΜΕ και ΣΥΡΙΖΑ το «αντάρτικο» και προχώρησε στην

κατάληψη του Κέντρου Έκδοσης Εντολών Διακοπής Ρεύματος της ΔΕΗ στη Μεσογείων. Άρχισε μάλιστα τις διακηρύξεις ότι δεν θα επιτρέψει να πάει κανένα ειδοποιητήριο σε σπίτι φτωχού και αδύναμου. Μέχρι τότε βέβαια είχε επιτρέψει να πάνε πολλά ειδοποιητήρια σε σπίτια χιλιάδων σύμφωνα με τα στοιχεία της ΔΕΗ φτωχών και αδυνάμων που δεν πλήρωσαν τους λογαριασμούς τους πριν την επιβολή του ειδικού τέλους. Καθόλου δεν ασχολήθηκε με τους συνταξιούχους και τους άνεργους όταν το συνδικάτο του έκανε γερές εισπράξεις από τα έσοδα της ΔΕΗ για διάφορες δραστηριότητες, και σε κανέναν δεν έδωσε λογαριασμό για το πως αυτές οι αφαιμάξεις της πιο ισχυρής ΔΕΚΟ επιβάρυναν το λογαριασμό του κάθε φτωχού και του κάθε αδύναμου. Τα ίδια ισχύουν και για τους δήμους που μπηγαν και αυτοί επικεφαλής του «δεν πληρώνω» για το ειδικό τέλος ακινήτων αλλά για χρόνια επιβάλλουν σε κάθε φτωχό και αδύναμο μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ το μεγάλο και πολλές φορές αβάσταχτο χαράτσι του ΤΑΠ για το οποίο κανέναν απολογισμό δεν έχουν κάνει μέχρι σήμερα.

Αυτοί όλοι σήκωσαν τις σημαίες τους λοιπόν στο όνομα των φτωχών και αδυνάμων. Την κατάληψη του κέντρου της ΔΕΗ στη Μεσογείων επισκέφτηκε ο Τσίπρας με αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ και η Παπαρήγα χαιρετίζοντας και οι δύο τη «λαϊκή» αντίσταση.

Εκείνη τη στιγμή, που Φωτόπουλος-ψευτοΚΚΕ-Συν είχαν κάνει για μέρες το μεγάλο θέμα στην κοινή γνώμη και βεβαίως καμιά αστυνομία δεν είχε χτυπήσει με αποτελεσματικό τρόπο τον πιο άτρωτο πολιτικά και νομικά σκληρό πυρήνα του καθεστώτος, όπως θα έκανε αν αυτοί ήταν λαϊκοί επαναστάτες που εμπόδιζαν το κράτος να συλλέξει φόρους, ο Βενιζέλος έσπευσε να τους δώσει και την πολιτική νίκη. Δεσμεύτηκε δηλαδή ότι θα περάσει άμεσα συγκεκριμένες στοιχειώδεις ρυθμίσεις για την ελάφρυνση των φτωχότερων και για την προστασία τους από τη διακοπή ρεύματος, και έδωσε άλλες 40 μέρες παράταση για τις διακοπές ρεύματος. Τότε ο Φωτόπουλος δήλωσε ότι δεν θα αποχωρήσει αν η κυβέρνηση δεν πάρει πίσω το τέλος. Ασφαλώς και δεν είχε κανένα σκοπό να παλέψει γι' αυτό. Αλλιώς θα πήγαινε σε απεργία τη ΔΕΗ. Αλλά με αυτό το πυροτέχνημα, στήθηκε και η «ηρωική» έξοδος του με την επέμβαση των ΜΑΤ και τη σύλληψη του μαζί με άλλους 14. Πέρασαν αυτόφωρο και η δίκη τους αναβλήθηκε επειδή είχαν πάει μόνο δύο στελέχη της ΔΕΗ να καταθέσουν εναντίον τους (!!!)

Σε αυτή την κατάληψη εκτός από το ΠΑΜΕ, τους συριζαίους και τους «δεν πληρώνω» δεν συμμετείχε κανένας λαός και κανένας από αυτούς δεν κάλεσε το λαό να συμμετέχει. Τις τρεις μέρες που κράτησε η κατάληψη δεν εκδηλώ-

θηκε κανένα «λαϊκό» κίνημα. Αυτό όχι γιατί δεν θα υπήρχαν αρκετοί πρόθυμοι άνθρωποι του λαού, που δεν τους ξέρουν, να το κάνουν. Αλλά γιατί οι επικεφαλής αυτής της υπόθεσης δεν θέλουν πολύ κόσμο στα πόδια τους σε τέτοιες συνεννοημένες δουλειές, ούτε να ακυρώσουν στα αλήθεια τα χαράτσια για τη φτωχολογία. Θέλουν μόνο να αρπάξουν την εξουσία που τους δίνουν τώρα οι Ευ. Βενιζέλος, Γ. Παπανδρέου, Α. Σαμαράς και Κ. Καρατζαφέρης, για να επιβάλουν όποτε θέλουν το νόμο τους στο όνομα τάχα της προστασίας του λαού.

Το ειδικό τέλος βέβαια δεν καταργήθηκε και δεν θα καταργηθεί παρά για λίγους από τους εκατοντάδες οικονομικά αδύναμους ανθρώπους. Αλλά επεκτάθηκε ο μειωμένος συντελεστής σε περισσότερες κατηγορίες αναπήρων, επιτράπηκε ο διακανονισμός του ποσού του τέλους για πληρωμή σε περισσότερες δόσεις, και προβλέφθηκε μία επιτροπή στην οποία θα προσφεύγει όποιος αποδεδειγμένα δεν έχει να πληρώσει. Η επιτροπή αυτή θα αποτελείται από έναν εφοριακό, έναν κοινωνικό λειτουργό του δήμου και έναν αστυνομικό. Μετά από την αντίδραση του Παπουτσή που ζήτησε από τον Βενιζέλο να αλλάξει την εγκύκλιο γιατί η αστυνομία δεν μπορεί να αποφασίζει για τέτοια θέματα, τώρα σκέφτονται τον αστυνομικό να τον αντικαταστήσουν με κάποιον εκπρόσωπο δήμου. Το σίγουρο είναι ότι αυτοί θα λειτουργούν λίγο-πολύ αυθαίρετα και σιγά-σιγά η υπόθεση θα γίνει παράδεισος για ρουσφέτια και διαφθορά κάθε είδους. Πάλι ωραία ατμόσφαιρα για την ψευτοαριστερά και κάθε άλλους «φίλους του λαού» στο ΠΑΣΟΚ, τη ΝΔ, το ΛΑΟΣ κλπ.

Τα «δώρα» που δίνει ο σοσιαλφασισμός στο λαό είναι δηλητηριασμένα γιατί δυναμώνουν την εξουσία του. Τώρα κόβει λίγους φόρους και δίνει ρεύμα σε λίγους ανθρώπους αλλά έτσι θα δυναμώνει το φασιστικό, παραχωρημένο από το κράτος δικαίωμά του να κλείνει λιμάνια, αεροδρόμια και δρόμους, να καταλαμβάνει εργοστάσια, μαγαζιά και ξενοδοχεία και να ματώνει έτσι μια χώρα που ήδη αιμορραγεί. Αυτό το κίνημα αν ήταν πραγματικό θα έπρεπε να ζητάει να καταργηθεί το ειδικό τέλος για όλους για να μην κινδυνεύει οποιοσδήποτε πολίτης με διακοπή ρεύματος για όποιο λόγο δεν έχει να πληρώσει το χαράτσι και να σταματήσει εδώ και τώρα το σαμποτάζ που φέρνει τη χρεωκοπία και την πείνα.

Αυτούς τους αγώνες, τους λαϊκούς και τους δημοκρατικούς δεν θα τους δώσουν οι σοσιαλφασιστές αλλά ο δημοκράτης και πατριώτης λαός, όταν θα καταλάβει τους απατεώνες αυτούς και θα οργανωθεί για να τους αντιμετωπίσει.

Η καταδίκη της Ελλάδας στη Χάγη αποκαλύπτει την καθεστωτική βρωμιά και στο μακεδονικό

Η Ελλάδα καταδικάστηκε πριν μερικές ημέρες με ψήφους 15 προς 1 από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης με την κατηγορία της παραβίασης του άρθρου 11 της ενδιάμεσης συμφωνίας που έχει υπογράψει με τη Δημοκρατία της Μακεδονίας το 1995. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό η Ελλάδα δεν έχει το δικαίωμα να εμποδίζει την υποψηφιότητα για ένταξη της χώρας αυτής με το όνομα Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, (FYROM) όνομα που αποδέχεται η Ελλάδα και που ουσιαστικά η ίδια το επέβαλε, σε διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς. Αυτό όμως έκανε η υπουργός εξωτερικών Μπακογιάννη με την άσκηση βέτο το 2008 στο Βουκουρέστι και με την υποστήριξη όλων των κομμάτων, με αποτέλεσμα να μην ενταχθεί η απειλούμενη με εθνοτική διάσπαση γειτονική μας χώρα στο ΝΑΤΟ, ένταξη που τη θέλει ο λαός της όλων των εθνοτήτων.

Ανεξάρτητα από το τι σημαίνει η ένταξη της Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ η άσκηση του βέτο σημαίνει ότι το ελληνικό καθεστώς δεν αναγνωρίζει την ένταξη της Μακεδονίας με οποιοδήποτε όνομα σε οποιοδήποτε δυτικό οργανισμό και όχι μόνο στο ΝΑΤΟ αλλά και στην ΕΕ. Τολέμε αυτό γιατί η Ελλάδα αναγνώρισε μετα χαράς την ένταξη της ίδιας χώρας στον ΟΗΕ με το όνομα FYROM. Και ο ΟΗΕ είναι από πολιτική άποψη και από άποψη διεθνούς κύρους πολύ βαρύτερος οργανισμός από όσο είναι το ΝΑΤΟ ή η ΕΕ. Τι διαφορετικό λοιπόν συμβαίνει με το ΝΑΤΟ από ότι με τον ΟΗΕ; Και στους δύο οργανισμούς ανήκει η Ελλάδα. Και στους δύο οργανισμούς η Ελλάδα έχει υπογράψει ότι μπορεί να ανήκει η γειτονική μας χώρα με το όνομα FYROM. Γιατί στημα περίπτωση η Ελλάδα τίμησε την υπογραφή της και στην άλλη δεν την τίμησε με αποτέλεσμα να καταδικαστεί από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, ένα διαιτητικό όργανο τόσο μεγάλου διεθνούς κύρους πολιτικού και νομικού; Είναι απλό. Η διαφορά ανάμεσα στο ΝΑΤΟ και στον ΟΗΕ, όπως άλλωστε και ανάμεσα στην ΕΕ και στον ΟΗΕ είναι ότι στον ΟΗΕ ανήκει και μάλιστα σε ηγετική θέση η Ρωσία ενώ στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ δεν ανήκει και έχει μια σειρά στρατηγικές αντιθέσεις μαζί τους.

Στην ουσία το ότι το πολιτικό καθεστώς της χώρας μας προτιμάει να καταδικαστεί η Ελλάδα σαν παράνομη παρά να αφήσει τη γειτονική μας χώρα να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ επαληθεύει για άλλη μια φορά αυτό που λέμε επί χρόνια: ότι αυτό το καθεστώς χρησιμοποιεί σαν πρόσχημα το όνομα της γειτονικής χώρας για να την εμποδίζει να ενωθεί με οποιοδήποτε θεσμικό δυτικό όργανο ώστε να περάσει τελικά κάτω από την προστασία της φασιστικής Ρωσίας. Δεν είναι από τον πολύ πατριωτισμό που δημιουργήσανε τα κόμματά μας από το πουθενά το ζήτημα του ονόματος αλλά από την μεγάλη ξενοδουλεία. Η μεγαλύτερη απόδειξη είναι ότι όλα αυτά χαλάνε τον κόσμο όποτε μια δυτική χώρα, ιδιαίτερα μια χώρα της ΕΕ, πάει να αναγνωρίσει τη Δημοκρατία της Μακεδονίας με το όνομα που διέλεξε ο λαός της αλλά το βουλώνουν χαρακτηριστικά όταν αυτό το έκαναν από την αρχή, το 1992 η Ρωσία και η Κίνα. Ιδιαίτερα οι εθνικιστές, το ΛΑΟΣ και οι δεκάδες φασιστικές και ναζιστικές φράξιες μέσα και έξω από αυτό που υπερασπίζονται το όνομα Μακεδονία λέγοντας ότι είναι «η ψυχή τους» όχι μόνο ξεχνάνε την ψυχή τους αλλά τρελλαίνονται για τη Ρωσία και την Κίνα σε κάθε τοπικό και διεθνές ζήτη-

μα και ζητάνε οικονομική, πολιτική και στρατιωτική προστασία από αυτήν. Το ίδιο συμβαίνει με τον άλλο μεγάλο «πατριώτη» και «μακεδονομάχο» επίσης ρωσόδουλο Σαμαρά.

Γενικά οι ψευτοευρωπαίοι και ψευτοπατριώτες ρωσόδουλοι που κυβερνάνε τη χώρα μας εδώ και 30 χρόνια – αρχίζοντας από τον Α. Παπανδρέου – ψάχνουν πάντα για προσχήματα για να στείλουν τις γειτονικές μας χώρες σε μια θέση στη ρώσικη στρατηγική διάταξη στα Βαλκάνια. Για τη Δημοκρατία της Μακεδονίας βρήκαν το όνομα για να πετύχουν κάποτε τη συμμετοχή της στο βαλκανικό «ορθόδοξο τόξο». Για την Τουρκία πάλι κύρια με τον Α. Παπανδρέου απάντησαν εύκολα στον επεκτατισμό της Τουρκίας στο κυπριακό και οξύνοντας όσο μπορούσαν τις ελληνοτουρκικές σχέσεις στο Αιγαίο για να την απομονώσουν από την ΕΕ και να πετύχουν να την εντάξουν στο φιλορώσικο «ισλαμικό τόξο». Όσο οι Τούρκοι στρατηγοί ήταν αντίθετοι στον άξονα Ρωσίας-Ιράν, το ελληνικό διακομματικό καθεστώς ήταν εχθρικό μέχρι θανάτου με την Τουρκία. Μόλις όμως ήρθε στην εξουσία ο ισλαμιστής Ερντογάν και σιγά-σιγά έκανε την Τουρκία σύμμαχο των πάσης φύσεως μουλάδων, ιδίως του ρωσόφιλου Ιράν, αλλά και της ίδιας της Ρωσίας αυτοί α-

φήσανε στην άκρη και την Κύπρο και το Αιγαίο και τους έπιασε τέτοιος έρωτας με την Τουρκία που έχουν φτάσει να αντικαταστήσουν στην τηλεόραση τα ελληνικά σίριαλ με τα τουρκικά.

Αυτή είναι η κοινή πολιτική όλων ανεξαιρέτα των κοινοβουλευτικών κομμάτων που το καθένα ξεχωριστά συγκαλύπτει την ξενοδουλεία και την συνεισφορά του στην ευρωπαϊκή απομόνωση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας για την ένταξή της στο σοσιαλิมπεριαλιστικό στρατόπεδο. Αυτό γίνεται με διαφορετικά μόνο στη μορφή ιδεολογήματα και διαφορετικές τάχα πολιτικές. Το βασικό ρωσόδουλο κόμμα, το ψευτοΚΚΕ, υποστήριξε επίσης το «εθνικό» μας βέτο το 2008 για διαφορετικούς λόγους. Είπε δηλαδή ότι υποστήριξε το βέτο για να «σώσει» τη γειτονική χώρα – παρά τη θέλησή της – από την ένταξή της στο ιμπεριαλιστικό ΝΑΤΟ. Αυτό δεν το έκανε τόσο για να διατηρεί την ψευτοαριστερή διεθνιστική του βιτρίνα όσο γιατί το έξω από το ΝΑΤΟ ήταν ακριβώς η θέληση των ρώσων αφεντικών του. Δηλαδή το ψευτοΚΚΕ ήταν απλά πιο ωμά ρωσόδουλο από τους εθνοφασίστες «μακεδονομάχους». Αν βέβαια ήταν έστω και λίγο διεθνιστικό το ψευτοΚΚΕ θα αναγνώριζε την ύπαρξη του νέου μακεδονικού έθνους που έχει σλάβικο χαρακτήρα και που σαν κράτος δεν αμφισβητεί, (πέρα από τους μειοψηφικούς αλλοπαπαντού και πάντα υπαρκτούς σοβινιστές), την ελληνικότητα και την εθνική ακεραιότητα της χώρας μας. Αλλά το ψευτοΚΚΕ δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη τέτοιου έθνους ακριβώς όπως κάνει και η Ρωσία που όμως αναγνωρίζει το κρατικό όνομα Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αν δεν ήταν ψευτικο θα έκανε αυτό που έκανε πάντα το αληθινό ΚΚΕ μέχρι την καθαίρεση του ηγέτη του Ν. Ζαχαριάδη από τους ρώσους ρεβιζιονιστές και σοσιαλμπεριαλιστές το 1956 και τη διάλυσή του από τους ίδιους

το 1958. Το αληθινό ΚΚΕ είχε δείξει τόση διεθνιστική και δημοκρατική συνέπεια στο μακεδονικό ώστε πολλά από τα καλύτερα παιδιά του στήθηκαν στον τοίχο γιατί παλεύοντας για την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση της Ελλάδας υποστήριξαν τα δημοκρατικά δικαιώματα της μακεδονικής εθνικής μειονότητας πολεμώντας σε αδερφική ένοπλη ενότητα μαζί της την αθεράπευτα ξενοδουλη ελληνική αστική τάξη. Αυτός ο αγώνας δίνεται ως και τα σήμερα από τους κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ και τους δημοκράτες εθνικά μακεδόνες πάλι ενάντια στην ίδια αθεράπευτα φασιστική και ξενοδουλη στο βάθος της και στην μεγάλη πλειοψηφία της αστική τάξη. Το μεγαλύτερο καμουφλάρισμα της ξενοδουλείας της αστικής μας τάξης είναι ο εθνικισμός και ο αντιμπεριαλισμός.

Η κυβέρνηση και το καθεστώς για να αποπροσανατολίσουν το λαό και να μην αποκαλυφθούν σαν ψεύτες εμφανίζουν την καταδίκη της Ελλάδας από το διεθνές δικαστήριο ως επιτυχία γιατί το δικαστήριο δεν διέταξε, όπως λένε, την Ελλάδα να εφαρμόσει την ενδιάμεση συμφωνία, λες και τα διεθνή διαιτητικά δικαστήρια επιβάλλουν σε κράτη πολιτικές και ποινές! Το καθεστώς επίσης επικαλείται τις τελευταίες ανακοινώσεις με αφορμή την σύνοδο των υπουργών εξωτερικών του ΝΑΤΟ στις 7 και 8 Δεκεμβρίου καθώς και της ΕΕ για την ένταξη της Μακεδονίας μόνο με συμφωνημένο όνομα από τις δύο πλευρές. Η πραγματικότητα είναι ότι η νέα αίτηση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, της FYROM όπως την αποκαλούν, θα κριθεί στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στο Σικάγο το 2012 και πάλι στη βάση της ενδιάμεσης συμφωνίας και κάτω από το βάρος της καταδίκης του δικαστηρίου της Χάγης.

Μπορείτε να δείτε την ομιλία του σ. Ηλία Ζαφειρόπουλου στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στο ίντερνετ www.oakke.gr. Όποιος αναγνώστης θέλει το dvd της συγκέντρωσης μπορεί να επικοινωνήσει μαζί μας και να του το στείλουμε ταχυδρομικά.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΔΙΝΕΙ ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΜΑΣ

συνέχεια από τη σελ.3

ρίαρχων πολιτικών δυνάμεων στη χώρα προς τη Ρωσία και την Κίνα. Συγκεκριμένα, εξήγησε πώς χρησιμοποιείται σήμερα η κρίση για να υποδουλώσει την Ελλάδα και την Ευρώπη στα ρωσοκινέζικα κεφάλαια και πώς αυτή η πολιτική φέρνει το φασισμό στο εσωτερικό.

Επισήμανε πως στον αντίποδα οι ευρωπαίοι φιλελεύθεροι προτιμούν να ζητούν και να υποστηρίζουν μέτρα που εξαθλιώνουν το λαό, αντί να συγκρουστούν με το καθεστώς και την πολιτική του σαμποτάζ. Τόνισε ότι η ΟΑΚΚΕ δε δέχεται τέτοια μέτρα εξαθλίωσης, όπως η εφεδρεία που ισοπεδώνει το μισθό του δημόσιου υπαλλήλου στερώντας του κάθε δυνατότητα αξιοποίησης σε οποιαδήποτε εργασία. Η διέξοδος βρίσκεται στον αγώνα για ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, για

την κατάκτηση της αξιοπρέπειας, του ψωμιού, και της ευημερίας του λαού ενάντια στην υποδούλωση και στην αποικιοποίηση, ενάντια στην εξαθλίωση και την ανεργία.

Ο σ. Η.Ζ. απηύθυνε πλατύ κάλεσμα για δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ, για να ανατραπεί το καταστροφικό καθεστώς των προβokatόρων φασιστών, για τη σωτηρία του λαού και της χώρας.

Το θερμό χειροκρότημα που ακολούθησε και οι στοχευμένες ερωτήσεις που έγιναν στη συνέχεια από τους φίλους που συμμετείχαν στη συγκέντρωση πάνω στα επίμερους ζητήματα της ομιλίας έδειξαν πόσο ανταποκρίνεται στις διαθέσεις των πλατύτερων ανθρώπων το σύνθημα «Τίποτα δεν κρίθηκε. Μπορούμε να ζήσουμε!», που ήταν το κεντρικό σύνθημα του καλέσματος στη συγκέντρωση. Ακόμα περισσότερο φάνηκε πόσο πιο εύκολα πειστική γίνεται σήμερα η γραμμή της ΟΑΚ-

ΚΕ, όπως αυτή περιγράφεται στην αφίσα προπαγάνδισής της συγκέντρωσης με κεντρικό σύνθημα «Μας σκλαβώνουν ύπουλα στη Ρωσία. Ετοιμάζουν απόλυτη εξαθλίωση και δικτατορία». Η αφίσα αυτή και η αφίσα για το Πολυτεχνείο κολλήθηκαν πλατιά και με ενθουσιασμό από συντρόφους και φίλους και στο λεκανοπέδιο και στην επαρχία και είχαμε καλά σχόλια, ιδιαίτερα για τη δεύτερη.

Η ΟΑΚΚΕ θα συνεχίσει με όλες της τις δυνάμεις τον αγώνα για να χτίσουμε το νέο κόμμα της εργατικής τάξης, το νέο ΚΚΕ, και για να στεριώσουμε το πιο πλατύ πατριωτικό και δημοκρατικό μέτωπο, για να αντιμετωπίσουμε και να συντρίψουμε τους ρώσους και κινέζους σοσιαλμπεριαλιστές και τα ντόπια τσιράκια τους, τους νέους ταγματασφαλίτες, οι χειρότεροι από τους οποίους έχουν το θράσος να εμφανίζονται με τη σημαία της Αριστεράς και του κομμουνισμού.

Η ΒΡΩΜΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 2

τον παρακαλέσουν.

Για να φανεί το πελώριο μέγεθος του ανδρός συγκριτικά με κάθε άλλο πιθανού πρωθυπουργού, οι ραδιούργοι άρχισαν να στήνουν καλλιτεία πρωθυπουργών που οι ίδιοι μέσα από το ΠΑΣΟΚ και οι ομόλογοί τους μέσα στην ΝΔ και στο ΛΑΟΣ τους έβγαζαν σκάρτους τον έναν μετά τον άλλο. Ταυτόχρονα κέρδιζαν χρόνο, ώστε να τρομοκρατήσουν τον ελληνικό λαό ότι, αν τα καλλιτεία τραβήξουν λίγο ακόμα, η χώρα θα χρεωκοπήσει.

Τη δουλειά αυτήν την έκαναν ο Παπανδρέου και ο Βενιζέλος μαζί με τον πιο σκοτεινό τύπο του ΠΑΣΟΚ, τον άνθρωπο του Λαλιώτη Αθανασάκη.

Αρχικά φέρανε το Ρουμελιώτη του ΔΝΤ. Αμέσως τον έδιωξε η ΝΔ, αφού διέκρινε ότι ήταν ψιλοκλεφτρόνι από το σκάνδαλο του καλαμποκιού το βρώμικο 1989 (πράγμα που ποτέ κανείς τους δε σκέφτηκε, όταν η χώρα τον έκανε εκπρόσωπό της στο ΔΝΤ). Μετά φέρανε τον αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων Σκουρή. Αυτός απορρίφθηκε γιατί δεν ήξερε οικονομικά, πράγμα που ήταν γνωστό, βέβαια, πριν τον ανεβάσουν στην πασαρέλα. Η ΝΔ επικαλέστηκε το ότι ήταν φίλος του Βενιζέλου, στον οποίο όμως αναγνώρισε στη συνέχεια το δικαίωμα να γίνει υπουργός Οικονομικών, παρόλο που κανείς όσο αυτός δεν εξόργισε τόσο πολύ σ' αυτή την θέση όλη την Ελλάδα.

Στο μεταξύ η αγωνία γινόταν αβάσταχτη, ο εκνευρισμός ανέβαινε, η Ρώμη καιγόταν, η υδρόγειος έβραζε. Η Ελλάδα ψυχωραρούσε περιμένοντας έναν πρωθυπουργό. Στο σημείο αυτό οι ραδιούργοι σκαρφίστηκαν να νεκραναστήσουν το ΠΑΣΟΚ του '80 και του '90 και να τρομάξουν όσους νόμιζαν ότι αυτό τελείωνε. Αρχικά κούρδισαν και σε ένα βαθμό εξέθεσαν τον εχθρό τους αντισοσιαλιστή Κακλαμάνη, ο οποίος πίστεψε ότι, ενώ τον ξυλοφόρτωνε πριν λίγους μήνες ο ΣΥΝ χωρίς ουσιαστικά το κόμμα του να τον προστατέψει πολιτικά, θα μπορούσε να γίνει πρωθυπουργός, αν δεν του έπαιρνε τη θέση ο δυστυχής Πετσάλνικος. Αυτόν εδώ, που ήταν τόσο άχρωμος και τόσο πιστός στον κάθε φορά βασιλιά του ΠΑΣΟΚ, ώστε σπάνια έχει καταχωρηθεί σε κάποια συγκεκριμένη φράξια, τον επέλεξαν ακριβώς γι' αυτό το λόγο για την ελεεινή τελική τους φάρσα. Ούτε αυτός πρόσεξε ότι το χαρακτηριστικό κάθε βασιλιά του ΠΑΣΟΚ είναι να παριστάνει ότι είναι υπεράνω φραξιών και από αυτή τη θέση να υπονομεύει τους φίλους του και να ευνοεί τους υποτιθέμενους εχθρούς του. Ο τελευταίος ρόλος που θα έπαιζε ο Πετσάλνικος ήταν να κατασπαράχθει σαν αυτοδυναμικό ΠΑΣΟΚ από το αιώνιο αντίπαλο μέτωπο των «εκσυγχρονιστών», δηλαδή των ρώσων που είναι ντυμένοι Ευρωπαίοι (Λοβέρδος-Ραγκούσης) και των Ευρωπαίων που ακολουθούν τους ρώσους (Διαμαντοπούλου), κάτω από τα χειροκροτήματα σύσσωμου του πλήθους, που έχει μάθει να πιστεύει ότι αλήθεια είναι ότι λένε οι πιο πολλοί.

Την πολιτική εκτέλεση του Πετσάλνικου μέσα στο παλάτι οι συνωμότες την είχαν αναθέσει στον Καρατζαφέρη, ενώ την ίδια στιγμή στη Βουλή είχαν οργα-

νώσει εναντίον του μια παλατιανή μικρο-ανταρσία 10 «γενναίων» δευτεροκλασάτων εκσυγχρονιστών βουλευτών, που ισχυρίστηκαν ότι αντιπροσώπευαν και 50 άλλους (που ποτέ δεν έμαθε κανείς ποιοι ήταν). Εκείνη την ώρα όλα ταυτόχρονα τα ΜΜΕ πασών των κομματικών φραξιών της χώρας θυμήθηκαν ότι ο Πετσάλνικος ήταν αυτός που εισηγήθηκε το κατάδικο δημοψήφισμα, θυμήθηκαν ότι δεν ήξερε αγγλικά, θυμήθηκαν ότι ήταν υποτακτικός του Παπανδρέου και ανακάλυψαν ότι ήταν ένας πραξικοπηματίας και όχι ένας σεβαστός και χαμηλών τόνων διακομματικός αποδεκτός πρόεδρος της Βουλής, όπως ήταν ως εκείνη τη στιγμή.

Έτσι όλοι αυτοί, μόλις ο φιλοναζιστής και ανοιχτός αντισημίτης Καρατζαφέρης άρχισε σαν μπράβος της νύχτας να καταγγέλλει εντελώς προβοκατόρικα μπροστά σε όλη τη χώρα τον εν ενεργεία πρόεδρο της Βουλής σαν πραξικοπηματία και να απαιτεί για πρωθυπουργό της χώρας έναν εντελώς άγνωστο πολιτικά άνθρωπο, όπως ο Παπαδήμος, τον χειροκρότησαν με ενθουσιασμό. Και όχι μόνο. Ενώ ο αρχιφασίστας κατηγορήσε στην ίδια σκηνή σαν συνεργούς συνομοσίας υπέρ του Πετσάλνικου τον πρόεδρο της δημοκρατίας, τον πρωθυπουργό και τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, οι τρεις τελευταίοι, αντί να καταγγείλουν με κάθε τρόπο αυτή την προσβολή του χώρου, της πολιτικής ηγεσίας της χώρας και του ίδιου του κοινοβουλευτισμού, ζήτησαν συγγνώμη από τον μπράβο, θεώρησαν αυτήν την έκρηξη κτηνωδίας σωτήρια για την πατρίδα και έδωσαν «χάρη σ' αυτόν τάχα» την πολυπόθητη λύση στο δράμα: πήραν τηλέφωνο τον Παπαδήμο και του πρόσφεραν την πρωθυπουργία. Εκείνος - ευτυχώς για την Ελλάδα και τον κόσμο - ήταν σπίτι του εκείνη την ώρα και δεν είχε πάει καμιά βόλτα για να χωνέψει την πίκρα του. Έτσι αποδέχτηκε την πρόσκληση για να αναλάβει το αξίωμα. Να πώς ο λουστραρισμένος «ευρωπαίος» διεθνής οικονομολόγος νίκησε τον «άσημο βάτραχο» του εθνοεπαρχιώτικου ΠΑΣΟΚ και η Ελλάδα σώθηκε για μια ακόμα φορά στο παραπέντε.

Μες στη χαρά πνίγηκε -για λίγο- η προδοσία Σαμαρά. Όλοι υπεύθυνοι για την εκτροπή

Μέσα σ' αυτήν την ατμόσφαιρα της εθνικής και διεθνούς ανακούφισης, ποιος νεοδημοκράτης θα τόλμαγε να βγει και να διαμαρτυρηθεί για το γεγονός ότι σε καμιά ομιλία και κανένα επίσημο κείμενο συνολικά της τελετής ενθρονισμού του Παπαδήμου δεν αναφέρθηκε τίποτα σχετικό με τους 3 όρους που είχε βάλει ο Σαμαράς για να καθησυχάσει τους νεοδημοκράτες. Αντίθετα μάλιστα, στο ανακοινωθέν της Προεδρίας της ίδιας μέρας διατυπώνεται καθαρά το αντίθετο, δηλαδή ότι τα τρία κόμματα συμφωνούν ότι «το έργο της νέας κυβέρνησης είναι η υλοποίηση των αποφάσεων της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης της 26ης Οκτωβρίου 2011 και η εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής που συνδέεται με τις αποφάσεις αυτές». Δηλαδή ότι, αντίθετα από τα περί ψήφισης της δανειακής σύμβασης της 26ης Οκτώβρη και αμέσως μετά προκήρυξη εκλογών, η ΝΔ δεσμεύεται από τώρα ότι η συγκεκριμένη κυβέρνηση θα υλοποιήσει την απόφαση

της 26ης Οκτώβρη, δηλαδή τη δανειακή σύμβαση. Και για να μην υπάρχει παρανόηση ότι άλλο πράγμα είναι τα μέτρα που θα συνοδέψουν τη σύμβαση και άλλο πράγμα είναι η υλοποίηση της δανειακής σύμβασης, στο ίδιο ανακοινωθέν η ΝΔ δεσμεύεται ότι η κυβέρνηση θα εφαρμόσει την οικονομική πολιτική που συνδέεται με τη συγκεκριμένη δανειακή σύμβαση. Και, ως γνωστόν, καμιά υποχρεωτική κυβέρνηση δεν εφαρμόζει οικονομικές πολιτικές και δεν υλοποιεί αποφάσεις διεθνών οργάνων, και μάλιστα σε στιγμές κρίσης. Αυτό μπορεί να το κάνει, βέβαια, μια κυβέρνηση «μεταβατική», όρο που χρησιμοποιεί τελευταία επίτηδες ο Σαμαράς. Αλλά αυτός δεν είναι ένας νομικός-συνταγματικός, αλλά ένας πολιτικός όρος. Μια μεταβατική κυβέρνηση μπορεί να έχει οποιοδήποτε μάκρος ανάλογα με το πόσο χρόνο θα χρειαστούν να πραγματοποιηθούν τα πολιτικά καθήκοντα που έχει βάλει στον εαυτό της. Και επειδή κανείς δεν ξέρι από πριν αυτό το χρόνο, ο χαρακτηρισμός «μεταβατική» έχει νόημα μόνο εκ των υστέρων. Αυτό δηλαδή που κάνει ο ίδιος ο Παπαδήμος στην ομιλία του μόλις αναλαμβάνει τα καθήκοντά του είναι να ξεκινήσει την πρωθυπουργική σταδιοδρομία του με μια απάτη λέγοντας: «Η νέα κυβέρνηση είναι μεταβατική, έχει ένα συγκεκριμένο έργο που πρέπει να επιτελέσει. Το κύριο έργο της είναι η υλοποίηση των συμφωνιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής». Εδώ ο Παπαδήμος χρησιμοποιεί τη λέξη μεταβατική όπως και ο ίδιος ο Σαμαράς, για να κοροιδέψει τους νεοδημοκράτες ότι τάχα είναι κάτι πολύ προσωρινό, ενώ μπορεί να είναι οπωσδήποτε κάτι από αρκετά ως πολύ μακρόχρονο.

Αν αυτό δεν είναι παταγώδης διάψευση των υποσχέσεων του Σαμαρά, αν αυτή δεν είναι αισχρή εξαπάτηση της βάσης και των στελεχών της ΝΔ, αλλά και όλου του λαού, τότε τι είναι;

Στην πραγματικότητα, αφού μιλάμε για εξαπάτηση όλου του λαού, πρέπει να μιλάμε για εξαπάτηση από μέρους όλων των κομμάτων. Κανείς δεν πρέπει να νομίζει ότι το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και η «Δημοκρατική Αριστερά» δεν είναι βαθιά μέσα στο παιχνίδι αυτής της ανώμαλης διαδικασίας, αυτού του διαρκούς πραξικοπηματος, που παραβίασε σε κρίσιμα σημεία του γράμματός του, αλλά και στο πνεύμα του το Σύνταγμα (αφήνουμε τη «Δημοκρατική Συμμαχία», που υποστήριξε με ταμπούνια κάποια -ακόμα και τα βρωμερότερα- σημεία της διαδικασίας αυτής, ιδιαίτερα την κατασπάραξη του Πετσάλνικου και τους τραμπουκισμούς του Καρατζαφέρη στην Προεδρία της Δημοκρατίας). Το ότι το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και ο Κουβέλης απαιτούν διαρκώς εκλογές, αλλά επί τέσσερις μέρες κάθισαν ήσυχα και κάγχαζαν για το γραφικό της υπόθεσης της αναζήτησης πρωθυπουργού ή συζητούσαν φιλοσοφικά (Κουβέλης) για το πολιτικά μάταιο του εγχειρήματος δείχνει πόσο λίγο ήθελαν στην πραγματικότητα εκλογές τώρα, και ιδιαίτερα πόσο λίγο εννοούσαν αυτά που έλεγαν περί εκτροπής με την οικουμενική. Αν το εννοούσαν ότι αυτό ήταν εκτροπή, θα διαδήλωναν ενάντια στην εκτροπή, αλλά καμιά στιγμή δεν το έκαναν, και έτσι άφησαν το επιφορτισμένο με την κατασκευή της οικουμενικής κλιμάκιο των ρωσόδουλων συνομηττών να ολοκληρώσουν με κάθε α-

νεση χρόνου, και κυρίως εντελώς απερίσπαστοι, σκηνοθετικά το έργο τους.

Αλλά τι να πουν και τι να κάνουν οι σοσιαλφασίστες ενάντια στη εκτροπή, αφού οι άρχοντες της εκτροπής είναι οι ίδιοι;

Γιατί η εκτροπή έρχεται κατά κύματα που αυτοί πρώτοι και καλύτεροι ξεσηκώνουν. Το τελευταίο κύμα που έφερε τούτη την πολιτική εκτροπή ξεκίνησε από τις 19 και 20 του Οκτώβρη με τα καψίματα-σπασίματα στο Σύνταγμα και μετά με την επίθεση των Εξ-Εξ του Περισσού στους αναρχικούς στο Σύνταγμα για να επιβάλουν το νόμο τους στο πολιτικό κέντρο της χώρας. Μετά ήρθε η μέγιστη των εκτροπών με τη διακοπή της στρατιωτικής παρέλασης στη Θεσσαλονίκη σε συνεργασία με τους «αγανακτισμένους» του ΣΥΝ, χρυσαυγίτες και Πρόεδρο της Δημοκρατίας, σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη παρέλαση αγήματος του ρώσικου ναζιστικού στρατού στην Αλεξανδρούπολη και την επίσημη παρέλαση-κατάθεση στεφανίου της προηγούμενης μέρας των ναζιστών της «Χρ. Αυγής» στο Πόρτο Ράφτη (Αρτέμιδα). Αμέσως μετά ήρθε η προβοκάτσια-πραξικόπημα Παπανδρέου ενάντια στην ΕΕ με το «δημοψήφισμα» και μετά ο προβοκατόρικος ανώμαλος τρόπος ανόδου του Παπαδήμου στην εξουσία.

Αλλά ο πυρήνας της φασιστικής εκτροπής δεν είναι η χυδαία φάρσα με την οποία ενθρονίστηκε ο Παπαδήμος. Είναι η ανοδος ενός φασιστικού κόμματος στην εξουσία με τις πλάτες δύο -υποτίθεται ή έστω σε σημαντικό βαθμό ως προς τις διαθέσεις της βάσης τους- δημοκρατικών κομμάτων. Αυτή είναι η εκτροπή, αλλά αυτή είναι φαινοκόκκινη και είναι διακομματική. Η αληθινή και πιο μεγάλη φασιστική εκτροπή είναι η προώθηση στη Βουλή και η παγίωσή του σαν καθώς πρέπει κόμματος του ΛΑΟΣ από το ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Είναι αυτός ο ελληνικός αστικός κόσμος, και κυρίως οι φανατικοί αντικομμουνιστές φιλελεύθεροι, αυτοί που φρόντισαν για την πολιτική ασυλία των φασιστών και -ακόμα περισσότερο- για την πλήρη ποινική ασυλία των ναζιστικών συμμοριών σαν τέτοιων. Είναι οι αστοφιλελεύθεροι που έδωσαν το άλλοθι στους σοσιαλφασίστες για να προστατέψουν πολιτικά και ποινικά τους φασίστες και τους ναζιστές χωρίς οι ίδιοι να κατηγορηθούν σαν συνειδητοί σύμμαχοί τους. Τώρα μόλις φέρνουν τους φασίστες στο υπουργείο Στρατιωτικών και -το χειρότερο- τους έχουν εξασφαλίσει την κάλυψη των δημοκρατών της Ευρώπης. Αυτός είναι ο ολέθριος ρόλος και η καταστροφική ευθύνη των Μπακογιάννηδων και των Μάνων.

Είναι καθαρό: Οι πραγματικοί δημοκράτες, οι αριστεροί, οι αληθινοί κομμουνιστές πρέπει να πάρουν όλο το βάρος πάνω τους. Και γρήγορα.

*Αυτήν την καταγγελία την έκανε πρόσφατα στο ρ. σ. Ζούγκλα ο Γ. Γεννηματός, ένας από τους λίγους αστούς αναπτυξιακούς αστούς οικονομολόγους που βγήκαν μπροστά ενάντια στη σοσιαλφασιστική μαύρη προπαγάνδα από την αρχή της χρεωκοπίας.

**Αυτό γίνεται τώρα με το ΛΑΟΣ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ (14/11/2011) -www.antinazi.gr-

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΛΑ.Ο.Σ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΚΤΡΟΠΗ

Ο ΝΕΟΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ «ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ» ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καταγγέλλει σα φασιστική εκτροπή τη συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων να δώσουν 4 υπουργεία και υφυπουργεία στο φασιστικό ΛΑΟΣ στη νέα κυβέρνηση. Η Α.Π. καταγγέλλει επίσης τη μέχρι σήμερα γενική αποδοχή του ΛΑΟΣ σαν κανονικού κοινοβουλευτικού κόμματος από το σύνολο των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων, συμπεριλαμβανομένων των λεγόμενων αριστερών, σαν τμήμα αυτής της εκτροπής.

Μεταξύ των 4 κυβερνητικών στελεχών, συμπεριλαμβάνεται ως νέος υφυπουργός Ναυτιλίας, ο Άδωνις Γεωργιάδης. Ο Α. Γεωργιάδης έχει κάποια ιδιαίτερη προτίμηση που σε οποιαδήποτε δημοκρατική χώρα θα του έκοβε το δρόμο σε δημόσια αξιώματα. Πρόκειται για την προτίμηση του σε ένα βιβλίο που πριν από λίγα χρόνια διαφήμιζε στην τηλεόραση σαν «αγαπημένο» του, το φανατικά φιλοχιτλερικό εγχειρίδιο γενοκτονίας του ναζιστή Κ. Πλεύρη, «Εβραίοι, όλη η αλήθεια»*.

Ο δε νέος υφυπουργός Μεταφορών Βορίδης, είναι πρώην αρχηγός της νεολαίας της φιλοχουντικής ΕΠΕΝ.

Σε οποιαδήποτε δημοκρατική χώρα, δεν θα είχε αναρριχηθεί στην εξουσία ένα κόμμα που υποστήριξε έναν προπαγανδιστή του ναζισμού και του κανιβαλικού αντισημιτισμού, όπως ο Κ. Πλεύρης. Δεν ήταν μόνο ο Α. Γεωργιάδης που διαφήμιζε ένα βιβλίο που μνεί τον εθνικοσοσιαλισμό και το Γ' Ράιχ. Στη δίκη του Κ. Πλεύρη για παραβίαση του αντιρατσιστικού νόμου πρωτοστάτησε ο βουλευτής του ΛΑΟΣ και γιος του, Θ. Πλεύρης που ήταν συνήγορός του. Ο Θ. Πλεύρης ζητούσε από το δικαστήριο την αθώωση του ναζιστή λέγοντας ότι **δεν μπορεί να απαγορευτεί σε έναν Έλληνα πολίτη το δικαίωμα να ζητάει την εξόντωση ενός οποιουδήποτε λαού ή το δικαίωμα να ζητάει να επαναλειτουργήσει το Άουσβιτς (!)** Η νεολαία του ΛΑΟΣ καλούσε ανοιχτά στο φόρουμ της στο ίντερνετ σε υποστήριξη του Κ. Πλεύρη στη δίκη, ενώ ένα άρθρο του αρχηγού του ΛΑΟΣ, Γ. Καρατζαφέρη στην επίσημη εφημερίδα του κόμματος, την «Α1», πάνω στην τελική φάση της δίκης κατέληγε στο συμπέρασμα ότι ο «εβραϊός μυρίζει αίμα».

Σε οποιαδήποτε δημοκρατική χώρα, δεν θα είχε αναρριχηθεί στην εξουσία ένα κόμμα που ο αρχηγός του λειτούργησε σαν προωθητής των ναζιστών στην εξουσία. Ο Γ. Καρατζαφέρης το 1998 όταν ήταν βουλευτής της ΝΔ καλούσε τους ναζιστές της Χρ. Αυγής να πάρουν ένα υφυπουργείο, το 2002 είχε συμπεριλάβει 4 χρυσαυγίτες στο ψηφοδέλτιο του ΛΑΟΣ για τις νομαρχιακές εκλογές, και το 2009 επιχείρησε να κατεβάσει στο ψηφοδέλτιο των βουλευτικών εκλογών στην Αχαΐα, τον πρώην υπαρχηγό της Χ.Α., Δ. Ζαφειρόπουλο. Ήταν χάρη στις καταγγελίες της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας που οι δύο τελευταίες απόπειρες ήρθαν στη δημοσιότητα με αποτέλεσμα να οδηγηθούν στην αποτυχία.

Ο συγχρωτισμός ΛΑΟΣ-ναζιστών έχει σαν ιδεολογική βάση την κοινή ρατσιστική και αντισημιτική ρητορεία τους. Μόλις πριν δύο μήνες στο λόγο του στην 76η ΔΕΘ ο Καρατζαφέρης εξήγησε πως πρέπει να διώξει από τη χώρα όλους τους λαθρομετανάστες γιατί η χώρα «*ανήκει στους καθαρούς Έλληνες, στους Έλληνες που αγαπάνε την πατρίδα, που αγαπάνε το έθνος, που αγαπάνε την ορθοδοξία, που αγωνίζονται για την Ελλάδα*». Όταν ο Καρατζαφέρης μιλάει για «καθαρούς Έλληνες», όλοι εννοούν αυτό που υπονοεί, δηλαδή «καθαρούς» στο αίμα, και ακολου-

θεί το «εθνικό φρόνημα» και βέβαια η χριστιανική ορθόδοξη θρησκεία. Αλλιώς, κατά τον Καρατζαφέρη, ο «μη καθαρός» δεν έχει θέση στη χώρα.

Η αναρρίχηση του ΛΑΟΣ στην εξουσία δεν οφείλεται στην πολιτική συγκυρία και στην οικονομική κρίση. Οφείλεται στο ότι ο πολιτικός χαρακτήρας του ΛΑΟΣ **δεν έχει ποτέ καταγγελθεί από τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα**. Αν είχε γίνει κάτι τέτοιο, θα μπορούσε αρχικά να είχε εμποδιστεί η είσοδος του ΛΑΟΣ στη Βουλή.

Το σύνολο των κοινοβουλευτικών κομμάτων προστάτευσε τον ΛΑΟΣ, αφού όχι μόνο δεν κατάγγειλαν την υποστήριξη που έδωσε το ΛΑΟΣ στο ναζιστή Κ. Πλεύρη, αλλά δεν ζήτησαν καν την καταδίκη του, και έπνιξαν αυτή τη δίκη στη σιωπή. Στη συνέχεια κάλυψαν με τη σιωπή τους, τόσο τους συγκεκριμένους εισαγγελείς και δικαστές που υπερασπίστηκαν τον Κ. Πλεύρη στη δίκη, εκφράζοντας αντισημιτικές και φιλοναζιστικές θέσεις, όσο και την τελική κατάπνυση αθωωτική απόφαση του Εφετείου Αθηνών που εγκρίθηκε και από τον Άρειο Πάγο. Σύμφωνα με αυτή την απόφαση ο Κ. Πλεύρης είναι αθώος γιατί ανάμεσα στα άλλα δεν καλεί σε εξόντωση των εβραίων **εκ μόνου του λόγου** ότι ανήκουν σε μια συγκεκριμένη φυλή ή εθνότητα αλλά γιατί συνωμοτούν για την παγκόσμια κυριαρχία. Δηλαδή θεωρούν ως μη ρατσισμό την καρδιά του σύγχρονου, του χιτλερικού τύπου αντισημιτισμού, που είναι ακριβώς η θεωρία της παγκόσμιας εβραϊκής συνωμοσίας. Αυτό σημαίνει ότι η εξόντωση των εβραίων όχι μόνο δεν αποτελεί ρατσιστικό έγκλημα αλλά μπορεί και να δικαιώνεται σε όσο βαθμό κάποιος πιστεύει ότι οι προς εξόντωση εβραίοι, άντρες, γυναίκες και παιδιά επιδιώκουν ή θα επιδιώξουν την παγκόσμια ηγεμονία κινούμενοι ουσιαστικά από την φύση της θρησκείας τους.

Την ίδια στάση κρατάνε τα κοινοβουλευτικά κόμματα απέναντι στους ναζιστές μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής όταν για χρόνια τους έχουν παραχωρήσει το καθεστώς του νόμιμου πολιτικού κόμματος και σε κάθε εκλογές συνεδριάζουν μαζί τους για το μοίρασμα του δωρεάν τηλεοπτικού χρόνου. Πρόσφατα επέτρεψαν στον αρχηγό τους, Ν. Μιχαολιάκο, να καταλάβει μία θέση στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας. Γιατί στις τελευταίες δημοτικές εκλογές έδωσαν όλο το χώρο στη Χρ. Αυγή για να εμφανιστεί σαν ένα «πατριωτικό» κόμμα που τάχα προστατεύει τους κατοίκους του Αγ. Παντελεήμονα από τους λαθρομετανάστες. Και στη συνέχεια έκαναν τα στραβά μάτια όταν μέσα στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου ο Ν. Μιχαολιάκος χαιρέτισε ναζιστικά δύο φορές. Πρόσφατα επέτρεψαν στους χρυσαυγίτες να **παρελάσουν σαν τμήμα της μαθητικής παρέλασης** μέσα στην Αττική, στην Αρτέμιδα, για να «τιμήσουν» την αντιφασιστική επέτειο.

Γενικότερα, διαπιστώνουμε τελευταία ότι

χάρη στην πολιτική έγκριση των κοινοβουλευτικών κομμάτων στους προπαγανδιστές του εθνικοσοσιαλισμού και του κανιβαλικού αντισημιτισμού μία σειρά φασιστικές εκδηλώσεις «νομιμοποιούνται», όπως οι αντισημιτικές δηλώσεις του Μητροπολίτη Πειραιά και των καθηγητών της ΔΑΚΕ της Α' ΕΛΜΕ Μεσσηνίας, και τα εθνορατσιστικά συνθήματα της παρέλασης των ΟΥΚ της 25/3/2010. Την ίδια στιγμή παρατηρούμε ότι το πολιτικό σύστημα, με πιο ένθερμο υποστηρικτή το ΛΑΟΣ, προωθεί τους πολιτικούς δεσμούς της χώρας με τη Ρωσία του Πούτιν, που αποτελεί σήμερα το διεθνές κέντρο του αντισημιτισμού και του νεοναζισμού. Αποκορύφωμα αυτής της προσέγγισης ήταν η παρέλαση του ρώσικου στρατού στην Αλεξανδρούπολη στις 28/10.

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία καλεί όλους τους δημοκρατικούς πολίτες να αντισταθούν στον επελαύνοντα φασισμό. Είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα να παλέψουμε για:

Την καταγγελία του ΛΑ.Ο.Σ σα φασιστικού και αντισημιτικού κόμματος

και την απομάκρυνση των διορισμένων με πολιτική συμφωνία στελεχών του από την κυβέρνηση.

Την καταγγελία των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων για την προστασία που δίνουν στο ΛΑ.Ο.Σ επειδή έχουν κρύψει και κρύβουν από το λαό τον αντιδραστικό πολιτικό του χαρακτήρα σαν κόμμα που προστατεύει ναζιστές και συνεργάζεται μαζί τους.

Τη λήψη μέτρων για την ανατροπή της δικαστικής απόφασης του Εφετείου Αθηνών που νομιμοποίησε το ναζισμό και επικυρώθηκε από τον Άρειο Πάγο.

Την απομάκρυνση από τη δικαστική έδρα των δικαστών που έκφρασαν αντισημιτικές και φιλοναζιστικές θέσεις.

Την απαγόρευση της ναζιστικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής.

*Δείτε στη δ/ση <http://www.youtube.com/watch?v=ZJ9bYnmCNE> το σχετικό βίντεο του jungle-report.blogspot.com

Ρωσόδουλη κυβέρνηση φασιστικής εκτροπής και εξαθλίωσης

(άρθρο που δημοσιεύτηκε στο blog της ΟΑΚΚΕ στις 12-11)

Έχουν περάσει μόλις λίγες ώρες από τη στιγμή που ορκίστηκε η νέα κυβέρνηση και μόλις τέλειωσε το άρθρο που βρίσκεται παρακάτω με τίτλο «*Η βρώμικη ιστορία του διορισμού Παπαδήμου*». Το κεντρικό του αντικείμενο ήταν ο πραξικοπηματικός και δόλιος τρόπος με τον οποίο προετοιμάστηκε και στήθηκε αυτή εδώ η κυβέρνηση. Τώρα έχουμε μπροστά μας αυτή την κυβέρνηση. Αλλά δε θα την αναλύσουμε τώρα δα. Εδώ θα κάνουμε μόνο ένα μικρό σχόλιο.

Αυτή η κυβέρνηση δεν ενώνει ό,τι καλύτερο έχει το έθνος για να αντιμετωπίσει την πείνα και την πολιτική αναστάτωση. Αντίθετα, με ελάχιστες εξαιρέσεις, ενώνει ό,τι χειρότερο έχουν το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Δηλαδή ενώνει τους χειρότερους διπρόσωπους και ραδιούργους οργανωτές της ανωμαλίας και του φασισμού, ενώνει όλους τους σαμποταριστές της παραγωγής και τις χειρότερες βδέλλες του λαού, ενώνει όλους τους επικεφαλής της εθνικής προδοσίας, που σήμερα έχει πηγή της το Κρεμλίνο του Ναζι-τσάρου Πούτιν. Η ενότητα αυτή ενσαρκώνεται στο βασικό δημιούργημα αυτής της κυβέρνησης, που είναι η ανύψωση του φασισμού -και μάλιστα του ρωσόδουλου φασισμού- του ΛΑΟΣ σε θέση διακυβέρνησης, δηλαδή η ανάθεση της διεύθυνσης ολόκληρων τομέων του κράτους σε μια δράκα δηλωμένων φασιστών, ρατσιστών και φιλοναζιστών. Σε ένα μάλιστα μέλος της δράκας ανατέθηκε ο έλεγχος ενός μέρους του στρατού με την απόδοση σ' αυτόν του υφυπουργείου Εθνικής Άμυνας. Τριανταπέντε χρόνια μετά από την πτώση της δικτατορίας φασίστες χειρότεροι και από εκείνους της χούντας παίρνουν ηγετικές -και μάλιστα πολιτικές- θέσεις στο κυρίως κράτος, στο στρατό.

Η σύνθεση της νέας ηγεσίας αυτού του υπουργείου τη συγκεκριμένη στιγμή πρέπει να προκαλέσει τις πιο βαθιές ανησυχίες και να συνεγείρει κάθε δημοκρατικό πολίτη και πατριώτη. Πρόκειται για τη στιγμή κατά την οποία διακόπτεται η κ-

ντρική εθνική παρέλαση της 28ης Οκτώβρη, καθώς και μια σειρά άλλες παρελάσεις, από το κόμμα ενός Τσίπρα, που επισκέπτεται το ρώσο πρεσβευτή και του δηλώνει ότι το κόμμα του θέλει τη συμμαχία με τη Ρωσία, για τη στιγμή που μόνο μια παρέλαση γίνεται εντελώς ανενόχλητη εκείνη τη μέρα: η παρέλαση μιας ρώσικης στρατιωτικής μονάδας στην Αλεξανδρούπολη· για τη στιγμή που στα πλαίσια της μαθητικής παρέλασης παραλαύνει επίσημα και καταθέτει στεφάνι στο Πόρτο Ράφτη το ναζιστικό τάγμα της Χρ. Αυγής, για τη στιγμή που εξοντώνεται από το υπουργείο Άμυνας για πρώτη φορά όλη η ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων, σε τέτοιο βάθος και σε μια μέρα λίγο πριν πέσει η κυβέρνηση, για τη στιγμή που υφυπουργός Στρατιωτικών γίνεται ο άνθρωπος που εκ μέρους της ΝΔ υπέγραψε με τη Ρωσία συμφωνία που ουσιαστικά αναγνωρίζει το διαμελισμό της Γεωργίας και την προσάρτηση της Αμπχαζίας. Αυτά όλα δεν είναι τυχαία. Μικρά, αλλά πανίσχυρα ηγετικά πολιτικά επιτελεία μέσα σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα ετοιμάζουν πυρετωδώς φασιστική δικτατορία για λογαριασμό των νέων χίτλερ-τσάρων του Κρεμλίνου. Μια δικτατορία που σε εξαθλίωση και σε βία δεν έχει ξαναδεί τέτοια η χώρα και ο λαός μας.

Πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να τους εμποδίσουμε. Έχουμε ακόμα καιρό αν βιαστούμε. Αν αργήσουμε, δε θα έχουμε.

ΝΑ ΣΩΘΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΝΑ ΑΠΟΜΟΝΩΘΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΣΠΑΣΤΕΣ- ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ

Το δίλημμα είναι: Με την ταξική πάλη και την επανάσταση ή με το ΠΑΜΕ;

Εδώ και 35 μέρες οι εργάτες στο εργοστάσιο της Ελληνικής Χαλυβουργίας στον Ασπρόπυργο απεργούν. Το εργοστάσιο αυτό είναι ένα από τα δύο της εταιρείας Χαλυβουργία της Ελλάδος που ανήκει στον Μάνεση. Το άλλο εργοστάσιο έχει δυο εγκαταστάσεις στη Μαγνησία: στο Βόλο και στο Βελεστίνο. Η πιο μεγάλη είναι στο Βελεστίνο. Το εργοστάσιο που απεργεί, έχει 355 εργαζόμενους, το άλλο της Μαγνησίας που έχει 365 εργαζόμενους δεν απεργεί. Από πολιτική άποψη την καθοδήγηση της απεργίας την έχει το ψευτοΚΚΕ-ΠΑΜΕ που έχει μαζί του σε ένα μέτωπο συμπάρτασης τον ΣΥΝ και την εξωκοινοβουλευτική ουρά τους. Όλοι αυτοί οι συμπαραστάτες κατηγορούν τους εργαζόμενους του Βόλου για απεργοσπάστες.

Μιλήσαμε με μέλη του του ΔΣ σωματείου που απεργεί, στο χώρο της απεργίας. Πήγαμε και στο Βόλο και μιλήσαμε με μέλη του ΔΣ του σωματείου. Μιλήσαμε ακόμα με στελέχη της Ομοσπονδίας Μετάλλου και του Εργατικού Κέντρου Ελευσίνας καθώς και με εργάτες του εργοστασίου χαλυβουργίας της «Χαλυβουργικής» στην Ελευσίνα για να έχουμε μια γενικότερη εικόνα της κατάστασης στο κλάδο. (Αυτός ο κλάδος έχει τρία μεγάλα εργοστάσια: Τα δύο που αναφέραμε και το τρίτο την Σιδενόρ, που είναι και το μεγαλύτερο). Ακόμα μελετήσαμε όσα οικονομικά στοιχεία έχουν δημοσιευτεί για τη συγκεκριμένη χαλυβουργία.

Κάναμε όλη αυτήν την έρευνα πρώτα γιατί είδαμε αυτή τη διάσπαση των εργατών απέναντι στον ίδιο εργοδότη και, κυρίως γιατί βλέποντας επικεφαλής των απεργών το ΠΑΜΕ αναρωτηθήκαμε αν ο αγώνας πήγαινε για διακαίωση των εργατών απέναντι σε μια εργοδοσία που αξιοποιούσε την κρίση για να τους υπερεκμεταλλευτεί ή πήγαινε για κλείσιμο του εργοστασίου όπως συνήθως επιδιώκουν το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και η ουρά τους όταν ένα εργοστάσιο έχει πραγματικά προβλήματα.

Η απεργία στον Ασπρόπυργο ξεκίνησε όταν ο Μάνεσης κάλεσε τους εργαζόμενους να υπογράψουν μια επιχειρησιακή σύμβαση που προβλέπει μείωση των εργάσιμων ημερών με αντίστοιχη μείωση μισθών προβάλλοντας σαν αιτία την οικονομική κρίση, την πτώση της παραγωγής με αποτέλεσμα η επιχείρηση να έχει μεγάλες ζημιές. Εκεί τους έβαλε το δίλημμα: Ή μείωση των ωρών εργασίας με αντίστοιχη πτώση μισθού ή μείωση του προσωπικού. Τη σύμβαση αυτή την υπέγραψαν οι εργαζόμενοι του Βόλου, δεν την υπέγραψαν οι εργαζόμενοι του Ασπρόπυργου. Ο Μάνεσης έκανε 35 απολύσεις (και πρόσφατα άλλες 15) στον Ασπρόπυργο και οι εργαζόμενοι έκαναν απεργία με αίτημα να μείνουν όπως ήταν οι μισθοί και χωρίς να γίνει καμία απόλυση, αμφισβητώντας τις ζημιές του

εργοστασίου.

Πρώτα απ όλα πρέπει να μελετάμε την κατάσταση μιας επιχείρησης πριν από μια απεργία

Αυτό που έπρεπε να κάνει αμέσως το ΔΣ του σωματείου ήταν να ψάξει τα οικονομικά στοιχεία της εταιρείας. Να δει δηλαδή αν καταρχήν οι ισχυρισμοί του αφεντικού ήταν σωστοί ή ψεύτικοι. Αυτές τις οικονομικές συνθήκες οφείλει ένα εργατικό κίνημα να τις παίρνει πολύ στα σοβαρά υπόψη του προκειμένου να καθορίσει τη στάση του απέναντι στην εργοδοσία. Τέτοια στοιχεία όμως οι εκπρόσωποι του ΔΣ στις διαπραγματεύσεις στην τριμερή δεν τα έδωσαν στους εργαζόμενους και ισχυρίστηκαν μάλιστα ότι ο εργοδότης τα έκρυψε. Η Ομοσπονδία του Μετάλλου μας είπε ότι αυτός παρουσίασε στην τριμερή τους ισολογισμούς, αλλά οι εκπρόσωποι των εργατών που ήταν στη γραμμή του ΠΑΜΕ απεργία μέχρις εσχάτων χωρίς καμιά πτώση ωρών εργασίας-μισθών, ούτε τους κοίταξαν. Αλλά και να τους έκρυψε ο εργοδότης αυτοί δημοσιεύονται στις εφημερίδες και τους βρίσκει κανείς σε δυο λεπτά στο ίντερνετ. Εκεί λοιπόν διαπιστώσαμε ότι το 2009 η Χαλυβουργία Ελλάδος είχε 32,5 εκ. ευρώ ζημιές σε σύνολο ενεργητικού 432,7 εκ. ευρώ, ενώ το 2010 είχε συνολικές ζημιές 15 εκ. ευρώ σε σύνολο ενεργητικού 503,5 εκ. ευρώ. Ενώ αντίστοιχα είχε ζημιά 2,1 εκ. ευρώ το 2008, κέρδη 1,87 εκ. ευρώ το 2007, κέρδη 21,8 εκ. ευρώ το 2006, ζημιά 2,5 εκ. ευρώ το 2005 και κέρδη 9,5 εκ. ευρώ το 2004. Τα στοιχεία αυτά αφορούν το σύνολο του ομίλου. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ένα σοβαρό ζήτημα επιβιώσεως ιδιαίτερα στις συνθήκες της βαθύτερης οικονομικής κρίσης που περνά η χώρα και της συνακόλουθης πτώσης της ζήτησης και στα 2011 λόγω της πτώσης της οικοδομής κατά 70% οπότε οι χαλυβουργίες πρέπει να βρουν νέες αγορές στο εξωτερικό πράγμα που έγινε αλλά μόνο εν μέρει σε όλες τις χαλυβουργίες. Δεν έχουμε για τη Χαλυβουργία Ελλάδας στοιχεία για το 2011 αλ-

λά η Σιδενόρ πέρασε από ζημιές 8 εκ. ευρώ το 2010 σε 30 εκ. ευρώ το 2011 (Μόνο ως το τρίτο τρίμηνο του 2011. Το στοιχείο αυτό είναι από τον Κόσμο του Επενδυτή της 3 Δεκεμβρίου). Γίνεται φανερό ότι η διοίκηση του σωματείου η οποία ελέγχεται από το ΠΑΜΕ δεν ενδιαφέρεται για την επιβίωση των εργαζομένων γιατί αν το εργοστάσιο κλείσει τότε οι εργάτες θα πέσουν στον παγωμένο ωκεανό της ανεργίας χωρίς να έχουν καμιά ελπίδα να βρουν δουλειά στις σημερινές συνθήκες κρίσης και χρεοκοπίας της χώρας.

Να γιατί η ηγεσία του σωματείου προφανώς με τη συνηθισμένη τακτική του ΠΑΜΕ δεν αποφάσισε την απεργία μέσα από διαδικασίες δημοκρατικής Γενικής Συνέλευσης και μυστικής ψηφοφορίας για την απόφαση για την απεργία. Αντίθετα φώναζε και τους συμπαραστάτες στη Γενική Συνέλευση δηλαδή τους σαμποταριστές και διάφορους άλλους άσχετους με το μαρξισμό και το εργατικό κίνημα που είναι από θέση αρχής υπέρ κάθε απεργίας, στραγγάλισε με γιούχα κάθε εσωτερική αντιπολίτευση και κάθε φωνή αμφισβήτησης στην κυρίαρχη γραμμή. Σημειώνουμε ότι στην αρχή οι εργάτες ήταν πράγματι υπέρ της απεργίας γιατί κρύφτηκαν τα στοιχεία από τους εργάτες. Με τέτοιες συνθήκες η απεργία αποφασίστηκε με ανάταση χεριών και διαβοής χωρίς καταμέτρηση καμιάς αντίθετης θέσης. Ποιος θα τολμούσε να επιχειρηματολογήσει αντίθετα ή να ψηφίσει ή να ζητήσει καταμέτρηση ή ακόμα μυστική ψηφοφορία μέσα σε τέτοιες συνθήκες; Θα κατηγορούνταν από την πλειοψηφία σαν διασπαστής του αγώνα, τσάτσος του αφεντικού, πράκτορας των βιομηχάνων, χαρακτηρισμοί με τους οποίους το οπλοστάσιο του ΠΑΜΕ είναι γεμάτο όταν θέλει να κάνει σαμποτάζ και πολιτικούς εκβιασμούς. Αυτή η τακτική ήταν εύκολη στην αρχή μιας απεργίας που αυθόρμητα οι εργαζόμενοι είναι, και με το δικό τους, αρνητικοί στη πίεση του αφεντικού να γίνουν φτωχότεροι. Όμως αυτή η διαδικασία της ανοιχτής ψηφοφορίας αλλά και των ανοιχτών γενικών συνελεύσεων ακολουθήθηκε και στη διάρκεια της πολυήμερης απεργίας παρά το ότι άρχισαν οι εργαζόμενοι σταδιακά να αναρωτιούνται για το που πήγαινε η ηγεσία τους την απεργία, ιδιαίτερα όσο ο Βόλος διαφωνούσε με αυτήν. Εδώ είναι χαρακτηριστικό ότι στο εργοστάσιο του Βόλου οι συνελεύσεις έγιναν κλειστές από οποιοδήποτε άλλον ξένο προς τους εργαζόμενους, εκεί οι προτάσεις των κνιτών του ΠΑΜΕ για πολυήμερη απεργία απομονώ-

θηκαν και η πρόταση για απεργία καταψηφίστηκε συντριπτικά με μυστική ψηφοφορία και αποφασίστηκε η υπογραφή της σύμβασης που πρότεινε ο εργοδότης και που δόθηκε στους εργάτες του Βόλου αλλά όχι στους εργάτες του Ασπρόπυργου γιατί τους έχουν κρύψει οι συνδικαλιστές τους του ΠΑΜΕ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όταν κάποια στιγμή συγκαλέστηκε η τριμερής συνάντηση μεταξύ εργοδοσίας, υπουργείου και εκπροσώπων του ΔΣ των εργαζομένων, οι εκπρόσωποι του ΔΣ δεν έβγαλαν καμιά γραπτή ανακοίνωση στους εργάτες για το τι ειπώθηκε ώστε να μπορούν να τους λένε ότι θέλουν. Έτσι οι εκπρόσωποι «ξέχασαν» να πουν στους εργάτες ότι η πρόταση του εργοδότη συνοδευόταν και με την πλήρη ασφαλιστική κάλυψή τους (εννοούμε με 5ωρο ένσημο και όλες τις εργάσιμες μέρες) ή ότι ο εργοδότης πρότεινε εκ περιτροπής διαθεσιμότητες με το 60% των αποδοχών. Κυρίως οι εκπρόσωποι κρύψανε από τους εργάτες ότι η συμφωνία προέβλεπε ότι αποζημιώσεις και συντάξεις για την περίοδο στην οποία θα ίσχυε το παλιό καθεστώς θα υπολογίζονταν με βάση τις αποδοχές που ίσχυαν στις 31 Οκτώβρη και όχι με το νέο καθεστώς όπως διέρρευε με ψέμματα το ίδιο.

Ταξικοί εργάτες που κρύβουν την αλήθεια και είναι πάνω από κριτική και υποχρέωση για λογοδοσία μέσα από δημοκρατικές γενικές συνελεύσεις δεν υπάρχουν. Πάνω από κάθε κριτική και λογοδοσία υπάρχουν μόνο βαθιοί αντιδραστικοί και φασίστες που εκμεταλλεύονται το λαό και που θέλουν να προωθήσουν τα μαύρα σχέδιά τους καθισμένοι στο σβέρκο του.

Για το επιχείρημα του ΔΣ ότι υπήρξε αύξηση της παραγωγής το καλοκαίρι του 2011 άρα το εργοστάσιο πάει καλά, επιχείρημα πάνω στο οποίο κυρίως διαμαγώγησε το ΠΑΜΕ και ο ΣΥΝ στη Βουλή είχαμε την εξής απάντηση από το ΔΣ του σωματείου του Βόλου ότι πράγματι πήρε το εργοστάσιο μια μεγάλη παραγγελία από το Ισραήλ και δούλεψε το καλοκαίρι αλλά αυτή κόπηκε γιατί πήρε τη δουλειά με φτηνότερες τιμές μια τούρκικη χαλυβουργία. Είναι χαρακτηριστικό ότι η παραγωγή στο εργοστάσιο του Βόλου από 580.000 τόνους που ήταν πέρυσι έπεσε φέτος στις 250.000 τόνους. Αλλά και αν υποθέσουμε ότι αυτά είναι ψεύτικα στοιχεία που δίνει ο εργοδότης στους εργάτες του στο Βόλο, οι τίμιοι συνδικαλιστές που προβάλλουν έναν τέτοιο συνδικαλισμό είναι υποχρεωμένοι να ζητήσουν οι ίδιοι από την εργοδοσία

να τους παραδώσει τα στοιχεία που έχει γι αυτούς τους ισχυρισμούς της και αυτοί να τα διασταυρώσουν ή να τα απορρίψουν μέσα από την κρίση τους και την έρευνά τους.

Οι ψεύτικοι συμπαράστατες και η ανάγκη για διαπραγματεύσεις πάνω σε ένα σωστό αίτημα

Αυτά τα στοιχεία αποτελούν βάση στις διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία, αλλά και τεκμήρια για γνώση όλων των εργαζομένων. Αλλά αυτό θα σήμαινε όπως είπαμε και παραπάνω ότι οι εργάτες θα έμπαιναν σε μια διαδικασία να μάθουν την παραγωγική διαδικασία πράγμα που οι αντιδραστικοί του ΠΑΜΕ αποφεύγουν όπως ο διάολος το λιβάνι, αφού η όποια επιρροή τους στους εργάτες στηρίζεται στην άγνοια. Αλλά και τι θέλουν αυτοί τα στοιχεία για τις διαπραγματεύσεις αφού δεν θέλουν διαπραγματεύσεις καθώς αυτές έχουν σαν προϋπόθεση να βρεθεί μια λύση για να συνεχιστεί η λειτουργία του εργοστασίου. Όμως το βαθύτερο είναι ότι οι διαπραγματεύσεις αναπτύσσουν τη γνώση των εργατών και για την ταξική πάλη και για την οικονομική λειτουργία του εργοστασίου και γενικότερα της οικονομίας. Να γιατί η επαναστατική πρωτοπορία δεν πρέπει γενικά να κάνει κλειστές από τους εργάτες διαπραγματεύσεις αλλά διάφανες και όσο πιο πλατειάς συμμετοχής γίνεται. Να γιατί η ταξική και επαναστατική πρωτοπορία δεν θέλει να «καθαρίζει» αυτή για λογαριασμό της εργατικής τάξης ή του λαού, αλλά να υψώνει την πολιτική συνείδηση των μαζών στο ύψος εκείνο που θα τους επιτρέπει να διαφεντεύουν οι ίδιες τις τύχες τους και τη ζωή τους.

Σε αυτό το πνεύμα του από τα έξω και από τα πάνω είναι η συμπαράσταση στην απεργία. Ούτε οι συμπαράστατες -που κρατιούνται επίσης σε απόλυτη άγνοια για το τι συμβαίνει πραγματικά μαθαίνουν κάτι από τους εργάτες και μόνο φανατίζονται από τους κνίτες ενάντια στους «απεργοσπάστες» του Βόλου- ούτε οι εργάτες μαθαίνουν κάτι από τους συμπαράστατες αφού ελάχιστα ή καθόλου δεν έρχονται σε επαφή. Και είναι χαρακτηριστικό ότι η συμπαράσταση δεν είναι από εργάτες επειδή αυτοί τόσο πολύ δεν εμπιστεύονται το ΠΑΜΕ και την αντιβιομηχανική του στρατηγική ώστε δεν ακολουθούν καθόλου τις επανειλημμένες εκκλήσεις του τόσο στο Θριάσιο όσο κυρίως στο Βόλο. Εκεί μάλιστα το μισούν για τους τραμπουκισμούς του και κυρίως για τη ζημιά που έχει κάνει στη βιομηχανία της περιοχής. Είναι χαρακτηριστικό από την άποψη των επιχειρημάτων τους και του χαμηλού κύρους τους ότι δεν κατάφεραν να πείσουν τους εργαζόμενους του εργοστασίου του Βόλου παρόλες τις συχνές επισκέψεις του ΔΣ εκεί και παρόλη την πίεση που τους ασκεί το τοπικό ΠΑΜΕ.

Έτσι η μόνη κάπως μαζική συμπαράσταση που όπως μας είπαν είδαν οι απεργοί ήταν οι αναρχικοί που «ήρθαν μια φορά με 200 μοτοσυκλέτες». Όμως αυτοί -λέμε εμείς- δεν θέλουν να

κατανοούν την πραγματική εργατική τάξη αλλά να τη φαντάζονται όπως θέλουν, κυρίως έξω από την παραγωγή, ειδικά έξω και ενάντια στη βιομηχανική παραγωγή που οι ίδιοι τόσο απεχθάνονται. Γι αυτό και δεν θέλουν να τη γνωρίσουν, γι αυτό και οι εργάτες καθόλου δεν τους εμπιστεύτηκαν. Στην πραγματικότητα ούτε το ΠΑΜΕ δίνει πραγματικά μεγάλη μαζικότητα στη δικιά του συμπαράσταση, ούτε μεγάλη δημοσιότητα πέρα από το να το σηκώνει στο Ριζοσπάστη και στον 902 για να δίνει στους εργάτες την εντύπωση ότι έχουν μεγάλη συμπαράσταση και έτσι να παίρνουν την αυτοκτονική στις δοσμένες συνθήκες ψευδαίσθηση ότι θα νικήσουν. Γι αυτό τους πηγαίνουν μια και τόσο αντιπροσωπίες από σχολεία που ελέγχουν, από δικούς τους συλλόγους γυναικών, από εργατικά συνδικάτα στο Πακιστάν! ή τους γεμίζουν με τρόφιμα για να αντέξουν σε παρατεταμένο αγώνα. Αυτή τη μέθοδο την έχουν χρησιμοποιήσει σε πολλά εργοστάσια που έχουν κλείσει όπως παλιότερα στην Πιρέλι στην Πάτρα. Δίνουν πάντα στους απεργούς την αίσθηση ότι πάνω τους στηρίζεται το μέλλον της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα την αίσθηση ότι αν δεχτούν υποχώρηση στα εσκεμμένα ανεδαφικά αιτήματα τους θα προδώσουν όλη την ελληνική εργατική τάξη, που περιέργως όμως δεν τους συμπαράστέκεται έμπρακτα. Ξέρουν όμως από την άλλη αυτοί και οι ρωσόδουλοι του καθεστώτος στα άλλα κόμματα ότι αν σηκώσουν κεντρικά την απεργία τότε αυτή θα προκαλέσει συζητήσεις και αντιπαραθέσεις και σε αυτές θα αποκαλυφθούν τα ψέματά και οι απατεωνιές τους.

Αλλά τα πράγματα ήδη δεν πάνε καθόλου καλά για τους.

Ήδη ο προβληματισμός των εργατών και η αντίθεσή τους με το ΠΑΜΕ έχει αρχίσει να μεγαλώνει γι αυτό έχουν εγκαταλείψει την Πύλη του εργοστασίου και την έχουν αφήσει στο ΠΑΜΕ. Αυτό δυναμώνει όσο και αν η ίδια η Παπαρήγα επισκέφεται τακτικά το εργοστάσιο και διοργανώνει συναυλίες συμπαράστασης, ενώ την Τρίτη 6-12 επισκέφτηκε το εργοστάσιο και ο Τσίπρας για να συμπαρασταθεί και αυτός. Είναι απίστευτη η διπροσωπία αυτού του κομμάτος που δολοφονεί τους εργάτες! Ο δήμαρχος Ελευσίνας Αμπατζόγλου, στέλεχος του Συνασπισμού γνωστός και από την παρεμπόδιση για χρόνια του παραγωγικού εκσυγχρονισμού της Πετρόλα, έβαλε το δήμο να κάνει προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας μαζί με την νομαρχιακή αυτοδιοίκηση δυτικής Αττικής κατά της αίτησης της Χαλυβουργίας Ελλάδας να κατασκευάσει ένα λιμάνι και έναν ταινιόδρομο μπροστά από τις εγκαταστάσεις της. Αυτή η προσφυγή εκδικάστηκε και το ΣτΕ αποφάσισε να καταργήσει την άδεια για να μην γίνει το έργο. Σε αυτό το λιμάνι θα γινόταν κόψιμο του σκραπ και το σκραπ θα οδηγούνταν με μια αερογέφυρα που θα περνούσε πάνω από την παραλιακή λεωφόρο κατ' ευθείαν στο εργοστάσιο και έτσι η παραγωγικότητα του εργοστασίου θα

ανέβαινε αλματώδεια και νέες θέσεις εργασίας θα δημιουργούνταν. Ίσως οι εργάτες αν το ήξεραν αυτό να είχαν διώξει τον Τσίπρα με τις πέτρες. Αλλά οι του ΠΑΜΕ τους είχαν πει ότι ο βιομήχανος κέρδισε τη δίκη στο ΣτΕ για να τον εμφανίσουν ακόμα πιο ευνοούμενο του καθεστώτος και έτοιμο να πλουτίσει ακόμα πιο πολύ.

Το σαμποτάρισμα του έργου αυτού είναι στο βάθος το κλειδί για να καταλάβουν οι εργάτες ότι το πολιτικό καθεστώς και κυρίως οι συμπαράστατες τους δεν θέλουν την επιβίωσή τους αλλά το θάνατο του εργοστασίου. Και γι αυτό και μόνο γι αυτό κάνουν οι αρχηγοί τους την απεργία με λάθος αίτημα με δοσμένη την τρίχρονη παραγωγική κρίση του εργοστασίου και μάλιστα σε συνθήκες γενικευμένης κρίσης όλης της βιομηχανίας. Αυτό το αίτημα έπρεπε να ήταν από την αρχή: **διαπραγματεύσεις για περισσότερες ώρες της μειωμένης δουλειάς ή περισσότερο μισθό γι αυτή τη μειωμένη δουλειά στο οποίο τώρα πρέπει να προστεθεί το αίτημα: επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων.** Σε μια άλλη χώρα και σε μια άλλη εποχή με ψηλές εργατικές κατακτήσεις από το κράτος της αστικής τάξης και πάντα σε ένα εργοστάσιο που για κάποιους λόγους δεν μπορούσε να έχει περισσότερη παραγωγή θα έστεκε το αίτημα: **λιγότερες απολύσεις και μεγαλύτερες αποζημιώσεις γι αυτές τις απολύσεις ή καλύτερη επιδότηση ανεργίας για τους απολυμένους από το κράτος ή με πρόγραμμα για να βρουν οι απολυμένοι αλλού δουλειά ή πληρωμένο πρόγραμμα νέας ειδίκευσης κλπ.** Πρόκειται για τα γνωστά σε αυτές τις περιπτώσεις απλά ρεφορμιστικά αιτήματα που είναι ωστόσο χωρίς εναλλακτική λύση όσο δεν υπάρχει επαναστατική συνθήκη κοινωνικής απαλλοτρίωσης των μέσων παραγωγής και αντίστοιχου γενικού σχεδιασμού της παραγωγής όπως γίνεται σήμερα. Και το ότι σήμερα δεν είναι επαναστατική η συνθήκη και δεν είναι καν αριστεριστές επαναστάτες αυτοί που ρίχνουν το σύνθημα απεργία διαρκείας και όπου μας βγάλει αποδεικνύεται ότι δεν ρίχνουν το σύνθημα: Το εργοστάσιο στα χέρια των εργατών και όλης της εργατικής τάξης. Γιατί την εργατική τάξη αυτοί οι ίδιοι την ακρωτηριάσανε σκοτώνοντας συστηματικά εδώ και 30 χρόνια τα μέσα παραγωγής που θα την κάνανε αριθμητικά, συνδικαλιστικά και πολιτικά εύρωστη και τώρα ίσως επαναστατική.

Με την ταξική πάλη και την επανάσταση ή με το ΠΑΜΕ;

Οι απεργοί της Χαλυβουργίας της Ελλάδας πράγματι παλέψανε ηρωικά γιατί ρισκάρανε σε τέτοιες συνθήκες υπερ-ανεργίας την ύπαρξή τους, αλλά δεν είναι καθόλου προδοσία στον εαυτό τους αν αλλάξουν το λάθος αίτημά τους με το σωστό που αναφέραμε. Εκείνο που κάνει κάποιους όχι εργάτες αλλά ημιμαθείς μικροαστούς αντικαπιταλιστές να σκέφτονται μήπως κάτι τέ-

τοιο είναι προδοσία, είναι το μόνιμο επιχείρημα των κνιτών: Αν δεχτεί κανείς τη μείωση δουλειάς και αμοιβής είναι με την εργοδοσία. Θα είσατε λοιπόν ενάντια στην εργοδοσία ή με την εργοδοσία;

Η απάντηση ξεκινάει από το ότι οι εργάτες στη Χαλυβουργία Ελλάδας είναι ανάμεσα σε δύο εργοδοσίες. Η μία εργοδοσία είναι το το κεφάλαιο Μάνεση, κλασικό δυτικού τύπου ντόπιο βιομηχανικό κεφάλαιο. Η άλλη εργοδοσία είναι το κεφάλαιο ανατολικού ρωσοκιβερνικού κρατικοφασιστικού τύπου, που εκπροσωπείται στη χώρα πολιτικά από το ψευτοΚΚΕ, το κόμμα προσωπάρχη του Μπόμπολα, το κόμμα που ποτέ δεν έκλεισε την Ιντρακομ, την Γκαζ-προμ, τον Μυτιληναίο, τον Βγενόπουλο και που δεν είπε ποτέ κιχ ενάντια στο κάτεργο της Κόσκο. Αυτό το κόμμα, δηλαδή αυτό το κεφάλαιο έχει κλείσει τα περισσότερα εργοστάσια που δουλεύουν στην Ελλάδα με όρους των ελάχιστων πολιτικών και εργατικών δικαιωμάτων, δηλαδή εκείνων που υπάρχουν ακόμα στη Δυτική Ευρώπη ακόμα και στην Ελλάδα, αλλά όχι στη Κίνα και όχι στη Ρωσία. Στην ουσία σε ότι αφορά τη χώρα μας το δίλημμα είναι: να αφήσουμε να ζήσει το εργοστάσιο του καπιταλιστή του πρώτου τύπου ή να του το κλείσει ο καπιταλιστής αποικιοκράτης του δεύτερου τύπου με την πιθανότητα ακριβώς επειδή είναι αποικιοκράτης να μην επενδύσει ποτέ σε μια βιομηχανία έντασης κεφαλαίου αλλά έντασης εργασίας με μισθούς Κίνας. Αλλά επειδή στην Κίνα όπως και στη Ρωσία έχουν ήδη πετύχει τέτοιους μισθούς και δεν έχουν κανένα λόγο να δημιουργήσουν στην Ελλάδα ένα ταξικά καταπιεσμένο και ταυτόχρονα εθνικά υποδουλωμένο νέο προλεταριάτο, το μέλλον που προορίζουν για το έθνος μας αυτοί είναι να γίνει βάση του κινέζικου λαθρεμπορίου, των ρώσικων ενεργειακών αγωγών, του ρώσικου στόλου και στρατού της Μεσογείου που θα λιάζονται σε μια χώρα ρουφιάνων και παρασίτων κάθε είδους. Σε αυτό το δίλημμα απαντάει η ΟΑΚΚΕ με αποφασιστικότητα εδώ και 20 χρόνια από τότε που κατάλαβε το σαμποτάζ: Θέλου με το εργοστάσιο σε συμμαχία **και με τον ιδιοκτήτη** του **μόνο** με τον σκοπό να ζήσει η τάξη και το μέσο παραγωγής που τους δίνει το μισθό. Αυτός είναι και ο μόνος τρόπος για να **είμαστε σε σύγκρουση με τον ιδιοκτήτη** στο έδαφος της ταξικής πάλης **μέσα** στο εργοστάσιο. Χωρίς εργοστάσιο ούτε βιομήχανος καπιταλιστής ούτε εργάτες ούτε ταξική οικονομική πάλη υπάρχουν. Επίσης και το κυριότερο χωρίς εργοστάσιο δεν θα υπάρξει ούτε σοσιαλιστική επανάσταση. Το εργοστάσιο είναι πρώτο το πολιτικό σχολείο της εργατικής επανάστασης και της εργατικής εξουσίας και δεύτερο ο βασικός υλικός όρος της επαναστατικής εξουσίας και της αταξικής κοινωνίας που θα την ακολουθήσει.

Το δίλημμα σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι ταξική πάλη και επανάσταση ή βιομήχανος καπιταλιστής. Το δίλημμα

ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!!!**ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ****Κάτω οι φασίστες της σχολής Ευελπίδων και οι διακομματικοί προστάτες τους**

συνέχεια από τη σελ. 1

Γ' και Σαμαρά και «έσωσε τη χώρα με την πρόταση Παπαδήμου» και με την «έκρηξη» του τραμπούκου αρχηγού του στο Προεδρικό Μέγαρο (του επίσης από πολύ παλιά ρωσόφιλου Παπούλια).

Η συμμετρία είναι χαρακτηριστική. Ο κλασικός φαιός φασισμός παίρνει θέση Υπουργού Αναπληρωτή Εθνικής Αμυνας με τον υπαρχηγό του ΛΑΟΣ Γ. Γεωργίου, λίγες μέρες αφού έχουν εκκαθαριστεί στη ζούλα και τελικά με διακομματική κάλυψη μια ντουζίνα

στρατηγού, ναύαρχοι και πτέραρχοι από τον προβοκάτορα Παπανδρέου και το τσιράκι του Βενιζέλου Μπεγλίτη. Λίγες μέρες αργότερα, στην επέτειο του Πολυτεχνείου, κι ενώ η ψευτοαριστερά σαν ψευτοΚΚΕ, με πρόσχημα τη σύγκρουσή της με τον αναρχισμό, απαξιώνει και περνάει στα ψιλά το γιορτασμό της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου -που την έχει έτσι κι αλλιώς διαστρέφει και αναποδογυρίζει απ' τα μέσα-, το ΛΑΟΣ βγαίνει με επίσημες ανακοινώσεις των Νομαρχιακών Επιτροπών του σε όλη τη χώρα και κεντρικά στη Βουλή με τη χουντοφασιστική γραμμή του για το «μύθο του Πολυτεχνείου» (<http://rapaioannou.wordpress.com/2011/11/17>

Σύμφωνα με αυτή τη γραμμή, το Πολυτεχνείο (του οποίου τους νεκρούς οι φασίστες παρουσιάζουν σαν «ανύπαρκτους») είναι έμμεσα υπεύθυνο για την «εθνική τραγωδία του ελληνισμού», δηλαδή για τους τυχοδιωχτισμούς της άρρωστα σοβινιστικής φράξιας Ιωαννίδη τον Ιούλη του 1974 που οδήγησαν στην τούρκικη εισβολή στην Κύπρο, ενώ και η σημερινή οικονομική καταστροφή χρεώνεται εν πολλοίς από τους φασίστες συλληβδην στη «γενιά του Πολυτεχνείου». Από κοντά οι ναζιστές της Χρυσής Αυγής, ανοιχτοί υπερασπιστές των τανκς που καταστείλανε την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, οργανώνουνε τούτες τις μέρες εκδηλώσεις κατά του Πολυτεχνείου. Και μέσα σε αυτό το κλίμα, η Σχολή Ευελπίδων βγάζει το καλά κρυμμένο μέχρι χτες, βρώ-

μυκο μούτρο του φασισμού που επάαζε στην κοιλιά της Η Χρυσή Αυγή ανέλαβε να γίνει επίσημος πολιτικός εκπρόσωπος των νεαρών φασιστών (αυριανών αξιωματικών), εξαίροντας «το φρόνημά και τον πατριωτισμό τους» και ζητώντας να μη ληφθεί κανένα μέτρο εναντίον τους, καθώς είναι «νέοι με ιδανικά», σε αντίθεση φυσικά με τους «εβραιοτραπεζίτες» που μας κυβερνούν. (<http://www.grammes.gr/article.php?id=5141>). Ανοιχτός αρνητής και συκοφάντης του Πολυτεχνείου είναι φυσικά και ο έτερος φασίστας υπουργός, ο ανοιχτός φιλοναζιστής υμνητής του γενοκτονικού βιβλίου του Πλευρή «Εβραίοι - Όλη η Αλήθεια» Άδωνις Γεωργιάδης, που έχει ενωθεί με το σκοτεινό λαλιωτικό σαμποταριστή Χρυσοχοϊδη στο Υπουργείο «Ανάπτυξης» ενάντια στον αυτοδυναμικό και με κάπως δημοκρατική κουλτούρα από το Πολυτεχνείο και τη Μεταπολίτευση Παλουτσή.

Από κοντά και ο παλιός χουντοφασίστας Βορίδης, αρχηγός και αρχιτραμπούκος της νεολαίας του κόμματος του φυλακισμένου διχτάτορα Παπαδόπουλου (ΕΠΕΝ) τη δεκαετία του '80, που δήλωσε πως «δε μπορώ εγώ, ο υπουργός, να σχολιάζω τι κάνει ένας σπουδαστής της Ευελπίδων»(!), ωστόσο στον επίσημο ιστότοπο της φράξιας του μέσα στο ΛΑΟΣ δημοσιεύεται άρθρο που απαλλάσσει τους Ευελπίδες και κάνει λόγο για «προσπάθεια υπόσκαψης του κύρους των ενόπλων δυνάμεων» (<http://www.grammes.gr/article.php?id=5141>). Ανοιχτός αρνητής και συκοφάντης του Πολυτεχνείου είναι φυσικά και ο έτερος φασίστας υπουργός, ο ανοιχτός φιλοναζιστής υμνητής του γενοκτονικού βιβλίου του Πλευρή «Εβραίοι - Όλη η Αλήθεια» Άδωνις Γεωργιάδης, που έχει ενωθεί με το σκοτεινό λαλιωτικό σαμποταριστή Χρυσοχοϊδη στο Υπουργείο «Ανάπτυξης» ενάντια στον αυτοδυναμικό και με κάπως δημοκρατική κουλτούρα από το Πολυτεχνείο και τη Μεταπολίτευση Παλουτσή.

Οι σοσιαλφασίστες στηρίζουν και οι ψευτοδημοκράτες ξεπλένουν το φασισμό

Η σαμαρική νέα ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι φιλελεύθεροι της Δημοκρατικής Συμμαχίας (ΔΗΣΥ), με προεξάρχοντα το νεόκοπο φίλο του Πούτιν Αβραμόπουλο, περιόρισθηκαν σε δηλώσεις για «περιθωρικά φαινόμενα» που «φυσικά δε θα γίνουν ανεκτά» κλπ, αφήνοντας όμως ξεκάθαρα να εννοηθεί πως δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας και πως «όλα βαίνουν καλώς». Αποδείχτηκε ότι οι σοβινιστές και εθνικοφασίστες της φράξιας που σέρνει μαζί του ο ρωσόδουλος Σαμαράς (από την ΠΟΛΑΝ και το Δίκτυο 21) κριτίκαραν το γεγονός στο «ανεπίσημο» سایت τους antipnews.gr, αφήνοντας και κάποιες αιχμές για το ΛΑΟΣ, μόνο και μόνο για ξεκάθαρμα. Γιατί άλλη συνείδηση έχουνε φτιάξει στην πολιτική βάση τους. Η βάση αυτή, που τη δουλεύουν στον αντιευρωπαϊσμό και στο σωβινισμό, αλλά και στην ενότητα με τους Τσίπρες και τους Θεοδωράκηδες-Καζάκηδες στο «αντιμνημονιακό μέτωπο», συντάχθηκε με τους Ευελπίδες,

Η ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ 38Η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

38η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Απόγονοι της χούντας και ψευτοαριστεροί υπονομευτές της εξέγερσης του Πολυτεχνείου

ετοιμάζουν μια νέα δικτατορία

Τότε ήταν ο ηγεμονικός ιμπεριαλισμός των ΗΠΑ, σήμερα είναι η νεοχιτλερική Ρωσία σε συμμαχία με την Κίνα. Τότε ήταν η αποστασία, η αστυνομική βία και οι φωτιές του Ιούλη. Τώρα είναι ο ξυλοδαρμός βουλευτών, οι πραξικοπηματικές «οικουμενικές» κυβερνήσεις και η καταστροφή της χώρας στο όνομα του λαού. Τότε και ώρα στο κέντρο της ανωμαλίας ήταν οι αλλαγές στο στρατό.

Πρέπει λοιπόν ιδιαίτερα να μας ανησυχίει που:

28.10 Ανήμερα της αντιφασιστικής επετείου παρελαύνει στην Αλεξανδρούπολη άγημα του ρώσικου φασιστικού στρατού. Οι πάντες επικροτούν. Ο ΣΥΝ χαλάει όλες τις άλλες παρελάσεις την ίδια μέρα εκτός από της Αλεξανδρούπολης. Μετά 10 μέρες ο Τσίπρας επισκέπτεται το ρώσο πρεσβευτή για να «αναζητήσει διευρυμένες σχέσεις» με τη Ρωσία.

27.10 Την προηγούμενη μέρα η ρωσόδουλη ναζιστική Χρ. Αυγή συμμετέχει στην μαθητική παρέλαση στη Λούτσα και καταθέτει επίσημα στεφάνι. Οι πάντες σιωπούν αποδεχόμενοι την πρόκληση.

31.10 Με πρόσχημα την διαπάραξη των παρελάσεων ο Παπανδρέου αποκεφαλίζει ξαφνικά σε βάθος όλη την ηγεσία των τριών όπλων και βάζει καινούργια φυτεψή. Ένα μήνα πριν (30.9) οργανώσεως απόστρατων αξιωματικών με ακροδεξιούς και το Κ.Ε.Θ.Α (αξιωματικούς του ψευτοΚΚΕ) εισβάλλουν στο Πεντάγωνο.

Έχοντας στο πλάι της συνδικάτα βολεμένων συμμοριών, δίκτυα διεφθαρμένων υπαλλήλων και κρατικούς ανατολικούς ολιγάρχες η ελάχιστη κρυφή ενότητα φαιών (Σαμαρο-καρταζαφέρηδων) και «κόκκινων» (κνιτοσυνασπισμαίων και λαλιωτικών) θα ρίξει τη χώρα μας στην χειρότερη δικτατορία και πείνα από όσες γνωρίσαμε ως τώρα αν σύντομα δεν αντισταθούν έγκαιρα σε αυτούς οι πραγματικοί αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι.

20.10 Το ψευτοΚΚΕ με τη δύναμη τυ αφεντικού του Πούτιν αποκτά από την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση το δικαίωμα να επιβάλλει με το στρατό των τραμπούκων του το δικό του νόμο στο χώρο της Βουλής αρχίζοντας από τον ξυλοδαρμό των αναρχικών που το ίδιο μαζί με τον ΣΥΝ χρησιμοποίησαν και διάβρωσαν ιδεολογικά και πολιτικά.

11.11 Τρεις ρωσόδουλοι υπουργοί παίρνουν την πολιτική εξουσία του στρατού: ο Αβραμόπουλος, που αναγνώρισε έμμεσα αλλά σαφώς το διαμελισμό της Γεωργίας και ολόθερμα το πούτινικό καθεστώς, ο Γεωργίου του ρατσιστικού, αντισημιτικού και ανοιχτά ρωσόδουλου ΛΑΟΣ και ο λαλιωτικός Ραγκούσης.

ΟΑΚΚΕ

που «δεν έκαναν και τίποτα κακό» σε σχέση με τη Μέρκελ, τη «νέα κατοχή» και την «τραπεζοκρατία» (δες τα πλειοψηφικά φιλοφασιστικά σχόλια στο <http://www.antinews.gr/2011/11/26/135506/>)!!

Οι χειρότεροι, οι πιο σάπιοι και πιο υποκριτές από όλους δεν μπορούσαν να είναι άλλοι από τους σοσιαλφασίστες ηγέτες του ψευτοΚΚΕ. Αυτοί έθιψαν κυριολεκτικά το θέμα σε ένα μονόστηλο στη φυλλάδα τους (<http://www.2.rizospastis.gr/story.do?id=6568871&publDate=29/11/2011>). Κι όχι μόνο, αλλά στην αρχή αυτού του μονόστηλου, **αφήνουν έντεχνα να εννοηθεί, με μια ανεπαίσθητη, δήθεν αθώα φρασούλα, ότι το θέμα είναι «ίσως» μια προσπάθεια «κύκλων του ΠΑΣΟΚ» να αποπροσανατολίσουν τις μάζες από τα οικονομικά τους προβλήματα.** ενώ στον τίτλο αλλά και στο περιεχόμενο, αποδίδουν τις φασίζουσες τάσεις στην Ευελπίδων στο γεγονός ότι η εκπαίδευση γίνεται «στα πλαίσια του ΝΑΤΟ» και με άξονα τους γεωστρατηγικούς στόχους ΝΑΤΟ-ΕΕ.

Τώρα, για το γεγονός ότι κανένας σημερινός φασίστας δεν είναι πια φιλινατοϊκός (εκτός ίσως μέρους της φράξιας του Βορίδη) και ότι όλοι οι ναζιφασίστες είναι παθιασμένοι ρωσόφιλοι, οι κνίτες κάνουν τουμπέκι. Ακόμη χειρότερα, **η μετωπική κίνηση του ψευτοΚΚΕ στους απόστρατους «Κίνηση για την Εθνική Άμυνα» - ΚΕΘΑ, το πιο επικίνδυνο ρωσόφιλο εισοδητικό τέρας που οι κνίτες το κρύβουν έντεχνα, σε σύντομα σχόλια στον ιστότοπό της «θωπεύει» τους Ευέλπιδες φασίστες, τους καλεί να αποφεύγουν τις «εξαλλοσύνες»(!!!),** γιατί αυτές θα τις εκμεταλλευτούν οι «Σκοπιανοί υπερεθνικιστές», οι Τούρκοι στη Θράκη και στην Κύπρο και οι Αμερικανοευρωπαίοι «σύμμαχοι» των «εχθρών μας» (το σύμμαχοι μέσα σε εισαγωγικά, για να αφιονίζουν οι κνίτες τους κλασσικούς σοβινοφασίστες με αντιδυτικισμό). Σύμφωνα με ένα σχόλιο-δημοσίευση στο σάιτ της ΚΕΘΑ, «άλλο πατριωτισμός και άλλο υπερεθνικισμός», άρα οι φασιστικές εκδηλώσεις στην Ευελπίδων είναι απλώς μια υπερπατριωτική εξαλλοσύνη και τίποτα παραπάνω!! (<http://www.ketha.gr/nea.html>)

Ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ στα ιστολογιάκια του και εκεί όπου αχτιφάρει τα μέλη του, σήκωσε

μια φωνούλα ίσα για τα μάτια, έκανε μάλιστα και μια ερώτηση στη Βουλή με το βουλευτή του Δρίτσα. Σε αυτήν απάντησε ο Υπουργός Αναπληρωτής Εθνικής Άμυνας Νο2 (Νο1 είναι ο φασίστας του ΛΑΟΣ, όπως είπαμε), ο λαλιωτικός και τσιράκι του Γ. Παπανδρέου Ραγκούσης, που έκλεισε το θέμα στα γρήγορα με τις γνωστές ψευτοδιαβεβαιώσεις ότι «τέτοια φαινόμενα δε θα γίνουν ανεκτά» κλπ. Ωστόσο, **ούτε κατά διάνοια ο ΣΥΝ ή η ψευτοδημοκρατική - στην ηγεσία της - Δημοκρατική Αριστερά (ΔΗΜΑΡ) του εραστή της «νέας αναδυόμενης ισχυρής Ρωσίας» Κουβέλη δεν έβαλαν το θέμα στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας μέσω των αρχηγών τους, στη Βουλή ή στην τηλεόραση.** Και δε ζήτησαν καν διαλεύκανση και έρευνα σε βάθος, πόσο μάλλον τις εντελώς αυταπόδεικτες για μια στοιχειωδώς δημοκρατική μεταχουντική Ελλάδα αποτάξεις και αποστρατείες μέσα και έξω από τη σχολή ευελπίδων.

Έτσι και ο ΣΥΝ, παρέα με τους κλασσικούς κνίτες του Περισσού και όλο τον υπόλοιπο διακομματικό εσμό κορυφής, πήγε απλώς παρακάτω. Άλλωστε, ο αβανταδόρος των προτάσεων Καρατζαφέρη - Θεοδωράκη - Καζάκη «να πάμε με τη Ρωσία που θα μας σώσει από το δυτικό εναγκαλισμό», ο αρχηγός του ΣΥΝ Τσίπρας, είχε δηλώσει ότι η δημοκρατία δεν κινδυνεύει από το στρατό αλλά από την τότε μονοκομματική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως είχαμε γράψει με αφορμή τη φαιοκόκκινη μπουκα απόστρατων στο Πεντάγωνο στα τέλη Σεπτεμβρίου! Και φυσικά όταν ο Τσίπρας έλεγε κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, εννοούσε όχι τον κρυφοσύντροφο του Παπαντρέου τον Γ', αλλά ότι μες στο ΠΑΣΟΚ δεν είναι ρωσόφιλο, δηλαδή ότι δεν είναι φιλοΣΥΝ ή φιλοΔΗΜΑΡ.

Ο φασισμός της Ευελπίδων είναι ο νέος φαιοκόκκινος κι όχι ο κλασσικός εθνικοφασισμός - Αθρώνουν το στρατό και τη χούντα για να φέρουν τη νέα δικτατορία

Η μπόχα που ξέρασε το φυτώριο του κλασσικού ελληνικού милитарισμού, η Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, δεν είναι ο κλασσικός εθνοσοβινισμός και μεγαλοϊδεατισμός, που δεν έπαψε ποτέ να αποτελεί την «εθνική» ιδεολογία στη χώρα μας και ειδικά στο στρατό, ούτε είναι ο κλασσικός μοναρχο-

φασιστικός αντικομμουνισμός που οδήγησε στο κιάσο της 21ης Απριλίου. Το διακομματικό «μπλόκο» σε οποιαδήποτε βαθιά εκκαθάριση της Ευελπίδων από τα παρωμένα φασιστάκια των 22 ετών που έφτιασε το φαιοκόκκινο καθεστώς, η γελοία τιμωρία με 20 μέρες φυλακή (όταν οι φαντάροι τιμωρούνται από τους καραβανάδες με 10 μέρες φυλακή π.χ. επειδή είχαν κινητό τηλέφωνο στη σκοπιά - για να γίνει αντιληπτό ότι μιλάμε για ποινές-ανέκδοτο που αποτελούν ουσιαστικά επιβράβευση), η υποβάθμιση του ζητήματος από τα διάφορα κνιτοειδή της ψευτοαριστεράς και από τους λαλιωτικούς ρωσόδουλους μες στο ΠΑΣΟΚ, η επίσης διακομματική αποδοχή της νομομοποίησης των φασιστών του ΛΑΟΣ να συμμετέχουν σε κυβερνήσεις και να στήνουν προγεφυρώματα μες στο κράτος, δείχνουν ότι **αυτή η όψιμη «ανάσταση» της χούντας είναι τμήμα του νέου, φαιοκόκκινου πραξικοπηματισμού κι όχι κάποιων «σταγονιδίων» ή απλά επιβιώσεων του παλιού, κλασσικού χουντοφασισμού, όπως λανθασμένα το αντιμετώπισε και το Βήμα, που έκανε την αποκάλυψη.**

Είναι στο βάθος **η φαιοκόκκινη προσπάθεια για αθώωση του στρατού για το έγκλημα της φασιστικής εφτάχρονης διχτατορίας των βασανιστηρίων και της βαρβαρότητας, που η νέα φαιοκόκκινη σαπίλα έρχεται να εξωραϊσει.** Ο στρατός δήθεν «δεν έφταιγε και τόσο», και στο κάτω κάτω στο σημερινό κατάντημα μας έφεραν οι δυτικοφιλελεύθεροι των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και η απροσδιόριστη «γενιά του Πολυτεχνείου», σε αντίθεση με τη χούντα, που δήθεν έδωσε ψωμί, χόρταση και ασφάλεια στο λαό, όπως παπαγαλίζουν διάφορα χουντικά, φιλοχουντικά η καθυστερημένα στοιχεία, εδώ και κει, όπου ο δημοκρατικός λαός δε σηκώνει τη φωνή του να τους κόψει το βήχα. **Η νεφελώδης τιμωρία των «λαμόγιων της αστικής δημοκρατίας» που παπαγαλίζεται από φασίστες και πλατείς σοσιαλφασίστες έρχεται να ξεπλύνει και να ωραιοποιήσει την «αδιάφορη» δήθεν χούντα και τους νοσταλγούς των βασανιστών κτηνανθρώπων και επεκτατιστών φασιστών.** Είναι η γραμμή που ενώνει τους παλιούς φασίστες με τους προδότες και υπονομευτές του Πολυτεχνείου, τους κνίτες του ψευτοΚΚΕ του 1973, που πράγματι πάτησαν στην εξέγερση που υπονόμειναν για να εκτιναχτούν στην εξουσία και να ανατινάξουν τη χώρα απ' τα μέσα. Είναι η γραμμή που ενώνει τους φασίστες του ΛΑΟΣ με τους Λαλιώτη, Δαμανάκη, Ανδρουλάκη, Αλαβάνο, Παπαρήγα και την υπόλοιπη ρώσικη συμμορία.

Ο εισοδησμός της ψευτοαριστεράς στα γάγγλια του αστικού κράτους και το χτύπημα του αντιφασιστικού Πολυτεχνείου

Είναι στο βάθος η γραμμή του ψευτοΚΚΕ του 1973 αυτή που έλεγε χοντρικά ότι δήθεν για τη χούντα δεν έφταιγε ο στρατός σαν τέτοιος, αλλά λίγοι επίορκοι και αμερικανόδουλοι αξιωματικοί - εξ' ου και το σύνθημα «Λαός - Στρατός μαζί, ενάντια στη χούντα» που ρίχναν οι κνίτες το '73, σε αντίθεση με τη σωστή αντιφασιστική θέση που ήταν οι φαντάροι να ενωθούν με το λαό και να στρέψουν τα όπλα τους ενάντια στο φασιστικό στρατό των αξιωματικών τους. **Επειδή το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ, δηλαδή το σημερινό ψευτοΚΚΕ-νο2, είναι**

κόμματα του σοσιαλφασισμού, δηλαδή του χειρότερου αστισμού και θέλουν να καταλάβουν απ' τα μέσα το αστικό κράτος κι όχι να το τσακίσουν, όπως θα επιδίωκαν αν ήταν μαρξιστές κι επαναστάτες, τους χρειάζονται εξαιρετικά καλές σχέσεις με την καραβανάδικη καμαρίλα του στρατού, όσο και με τους αρχιμπάτσους, τους ΕΥΠιτζήδες, τους χρειάζονται με μια κουβέντα προγεφυρώματα - συμμαχίες στον πυρήνα του κράτους.

Μάλιστα, το ψευτοΚΚΕ έχει αναλάβει κατά κάποιο τρόπο το στρατό με την ΚΕΘΑ και τον εισοδησμό της τελευταίας στην ΑΝΕΑΕΔ (Ανεξάρτητη Ένωση Αποστράτων Ενόπλων Δυνάμεων), που είναι η νέα, όχι κλασσική παλαιοδεξιά-φαιή ένωση αποστράτων, στην ιδρυτική διάσκεψη της οποίας το 2010 εκπαιδευε καθοδηγητικά τους απόστρατους καραβανάδες για μία ώρα η φαιοκόκκινη βουλευτίνα Κανέλλη του ψευτοΚΚΕ. Την Αστυνομία την έχει αναλάβει εργολαβία περισσότερο ο ΣΥΝ, με τους συνδικαλιστές αστυφύλακες του που βγάζουν περιοδικό (!), την ώρα που κοροϊδεύει τους αναρχικούς ότι «μισεί τους μπάτσους και την καταστολή» και φωνάζει «μπάτσοι γηρούνια δολοφόνου» μέσω της Νεολαίας ΣΥΝ και των συνιστώσών του ΣΥΡΙΖΑ.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου, στην επέτειο της οποίας επέλεξαν τα ναζιφασιστάκια αυτά της Ευελπίδων να βγάλουν το μίσος τους για κάθε είδους δημοκρατία, ήταν μια εξέγερση αντιφασιστική, λαϊκή, δημοκρατική, βαθιά αντιμιλιταριστική. Αυτό της το πνεύμα και το βαθύ αντιιμπεριαλισμό της, που εκφράστηκε με το τότε επαναστατικό ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ - ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ - ΛΑΟΚΡΑΤΙΑ, που οι κνίτες το χτύπησαν γιατί η Ρωσία ήθελε συναλλαγή με τους Αμερικάνους και τη χούντα, το πνεύμα της επανάστασης και της δημοκρατίας είναι που πήγε να λερώσει το ψευτοΚΚΕ με την «Πανσπουδαστική Νο8». Εδώ και 30 χρόνια βέβαια, ο κνίτης υιοθετεί το ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, γιατί βολεύει τη στρατηγική του περάσματος της χώρας από το στρατόπεδο της δυτικής αστικής μισοδημοκρατίας στο στρατόπεδο του ανατολικού στρατοκρατικού φασισμού και **εξαφανίζει τον αντιμιλιταρισμό, τον βαθύ και ορκισμένο αντιφασισμό του Πολυτεχνείου.**

Επειδή όμως αυτός ο αντιφασισμός δεν μπορεί να πεθάνει, γιατί ζει μες στις μάζες και ανθεί σα λουλούδι όποτε αυτές αναθυμούνται τη βαρβαρότητα της δικτατορίας και τους αντιφασιστικούς τους αγώνες, φέτος, παρά το κλίμα «λαϊκής αντιμνημονιακής-αντιδυτικής ενότητας», το τρικέφαλο τέρας ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ-ΝΑΡ, δηλαδή το τριχοτομημένο πρακτορείο της Μόσχας, έθαψε και τέλειωσε στα γρήγορα με το Πολυτεχνείο, ξεφτίζοντας ολότελα ακόμα και το δικό του ψεύτικο, βρώμικο και προβοκατόρικο «εορτασμό».

Όλα τα παραπάνω σημαίνουν ένα μονάχα πράγμα: **Οι φαιοκόκκινοι ετοιμάζουν μεγάλη, πλατιάς βάσης, ασύλληπτα βάρβαρη διχτατορία, που θα ενώσει, τι χειρότερο έχει ξεβράσει κάθε πολιτική τάση και ρεύμα σε αυτό τον τόπο, υπό τη σκέπη φυσικά της νεοτσαρικής**

Η ουρά και οι Γερμανοί...

Στο Μητρώο της Δ.Ο.Υ Χαϊδαρίου είναι σύνηθες φαινόμενο ο σχηματισμός μεγάλης ουράς από πολίτες που περιμένουν πολλή ώρα μέχρι να εξυπηρετηθούν από δύο μόνο υπαλλήλους. Αυτοί οι τελευταίοι «πήζουν» σε σύγκριση με συναδέλφους τους που δουλεύουν λιγότερο σε άλλα γραφεία. Αυτή η κατάσταση γίνεται εύκολα αντιληπτή. Αρκεί να σταθεί κανείς μερικά λεπτά στο χώρο και να κοιτάξει τριγύρω. Έτσι λοιπόν, πριν δυο εβδομάδες, σύντροφος μας που ήταν εκεί για δουλειά του, είδε μια γυναίκα που περιμένοντας στην πολυπληθή ουρά απηύδισε και φώναξε δυνατά για να την ακούσουν όλοι οι υπάλληλοι και ο προϊστάμενος: <<Φέρτε κι άλλον υπάλληλο στο Μητρώο από άλλο γραφείο! Ύστερα σας φαίνε οι Γερμανοί...>> Κανένας δεν βρέθηκε να διαφωνήσει με τη γυναίκα. Το σοσιαλφασιστικό πολιτικό καθεστώς κάνει τα πάντα σε επίπεδο προπαγάνδας για να ενοχοποιήσει στα μάτια του λαού μας τη Δύση, τους εβραίους και τη Γερμανία για την κρίση. Όμως οι πολίτες στην καθημερινότητα τους νιώθουν στο πετσί τους ποιος τους κάνει τη ζωή δύσκολη και ποιος τους καταπιέζει σε κάθε χώρο. Είναι δύσκολο να βλέπουν παντού το Γερμανό δανειστή (ιδιαίτερα μάλιστα όσο αυτός και κάθε άλλος της ΕΕ χάνουν ήδη τα μισά τους λεφτά από αυτά που μας δάνεισαν πριν χρεωκοπήσουμε), όπως θα ήθελε το καθεστώς. Έχουν τις εμπειρίες τους και σίγουρα θα προβάλλουν και τις αντιστάσεις τους.

Η ΕΕ ΔΙΝΕΙ ΜΑΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥΣ ΜΕ ΔΕΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

Ο προβοκάτορας Κάμερον τώρα σε δράση-Σε ρεπό οι δικοί μας

συνέχεια από τη σελ. 1

προβοκατόρικο και διαλυτικό χτύπημα. Το κακό με αυτό το χτύπημα είναι ότι δεν βοηθάει στο ξεκαθάρισμα των εχθρών της ΕΕ αλλά συσκοτίζει και το χειρότερο είναι ότι αδυνατίζει πολύ και **πρακτικά** την ΕΕ στις ώρες της κρίσης.

Η σχετικά θετική αλλά τυφλή γραμμή

Μιλώντας για μια σχετικά θετική αλλά ατελή, σχεδόν τυφλή γραμμή εννοούμε τη γραμμή των χωρών του ευρωπαϊκού Βορρά που έχει κύριο εκφραστή τη Γερμανία. Αυτή η γραμμή έχει μέσα της τη σωστή στρατηγικά αντίληψη ότι το πρόβλημα του Ευρώ είναι πολιτικό, και συγκεκριμένα ότι είναι χαμηλός ο βαθμός της πολιτικής ενοποίησης της ΕΕ σε σχέση με τον οικονομικό της. Ωστόσο και η ίδια αυτή γραμμή δεν ξεπερνάει τον οικονομισμό. Και αυτό γιατί δεν καταλαβαίνει την **βαθιά πολιτική αιτία** της κρίσης και γι αυτό δεν μεταφράζεται σε μια σωστή γραμμή διεξόδου. Η έλλειψη μιας πραγματικής πολιτικής ενοποίησης δεν επιτρέπει σε ένα κεντρικό όργανο της ΕΕ να επιβάλλει δημοσιονομική πολιτική στις επί μέρους χώρες και έτσι να μην τις αφήνει να υπερχρεωθούν ή αν ποτέ υπερχρεωθούν να μπορεί να τις χρηματοδοτεί γενναϊόδωρα ώστε να μην χρεωκοπήσουν. Αυτό συμβαίνει πχ με την κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ που μπορεί πχ να χρηματοδοτεί με πληθωριστικά δολάρια μια οποιαδήποτε υπερχρεωμένη πολιτεία των ΗΠΑ. Όμως δεν είναι δυνατό σήμερα η κεντρική τράπεζα μιας πολιτικά χαλαρής ένωσης κρατών όπως είναι η ΕΕ, να χρηματοδοτεί με τα κεφάλαια των πιο υγιών δημοσιονομικά χωρών της τις πιο ελλειμματικές χώρες της. Αυτές σήμερα οδηγούνται στη χρεωκοπία από τον πανικό που δημιουργεί αυτή η αδυναμία της ΕΕ να στηρίζει το κοινό της νόμισμα. Το βασικό ελάττωμα της γερμανικής γραμμής είναι ότι μια χαλαρή ένωση κρατών για να ενοποιηθεί σε μια κοινή δημοσιονομική πολιτική πρέπει να ενοποιηθεί ευρύτερα πολιτικά, **και αυτό πρακτικά είναι δυνατό όταν προκύψει όχι μόνο μια κοινή εξωτερική ή εσωτερική απειλή αλλά και ένας κοινός εχθρός** που έχει την ιδιότητα να κάνει κάθε άλλο πρόβλημα δευτερεύον. Είναι γεγονός ότι όλοι βλέπουν σήμερα μια πελώρια **κοινή απειλή** για την ΕΕ, την καταστροφή του Ευρώ οπότε και τη διάλυση της. Σε αυτήν την κοινή απειλή στηρίζει η Γερμανία την πρότασή της για μεγαλύτερη πολιτική ενοποίηση τώρα. Όμως αυτό που λεί-

πει εδώ είναι ο **συνειδητοποιημένος κοινός εχθρός**. Αλλά ούτε η Γερμανία, ούτε κανείς από την υπόλοιπη ΕΕ βλέπουν **ποια συγκεκριμένη δύναμη** απειλεί την ΕΕ, ποια θέλει την καταστροφή του Ευρώ, ποια θέλει τη διάλυση της ΕΕ ή καλύτερα ποια θέλει την κατάργηση της ΕΕ σαν μιας ανεξάρτητης και εθελοντικής ένωσης δημοκρατικών κρατών, και κυρίως με ποιον τρόπο. Για τη Γερμανία αλλά και για πολλές άλλες χώρες Βορρά και Νότου ουσιαστικά δεν υπάρχει εχθρός αλλά οι κακές πολιτικές, οικονομικές και πολιτιστικές συνθήκες του νότου, όπως πχ η πολιτική δημαγωγία με τα μεγάλα κρατικά έξοδα, το πελατειακό κράτος, η διαφθορά, κλπ που όλες μεταφράζονται ποσοτικά σε ένα κοινό ψηλό οικονομικό νούμερο, στο ψηλό δημοσιονομικό έλλειμμα. Αυτές τις συνθήκες προτείνει η Γερμανία στις χώρες της ΕΕ να αντιπαλαίσουν. Και για να τις αντιπαλαίσουν τους προτείνει να αυτοδυσμενούν σε ένα συνταγματικά σε κάθε χώρα και πολιτικά επιτηρούμενο κατοχυρωμένο για κάθε χώρα χαμηλό δημοσιονομικό έλλειμμα.

Χωρίς όμως μια κοινή αίσθηση εχθρού πολύ δύσκολα μια χώρα θυσιάζει τη κυριαρχία της σε ένα κεντρικό ευρωπαϊκό όργανο που θα αποφασίζει για τις χοντρές γραμμές της δημοσιονομικής της πολιτικής που είναι ένα πολύ χοντρό κομμάτι της οικονομικής πολιτικής της που είναι με τη σειρά της, ειδικά σε καιρό ειρήνης, στο κέντρο της κυριαρχίας ενός κράτους. Όσπου λοιπόν να γίνει αντιληπτός αυτός ο κοινός ενοποιητικός εχθρός η δημοσιονομική ένωση της ΕΕ θα είναι μια πολύ δύσκολη αλλά και καταπιεστική για τους πιο πολλούς διαδικασία, γι αυτό είναι και ασταθής και γεμάτη τριβές. Αλλά ακόμα και αν όλες οι χώρες αποφάσιζαν τώρα να ενωθούν βαθύτερα δημοσιονομικά η διαδικασία αυτής της ενοποίησης θα ήταν τόσο μακρόσυρτη και τόσο ριψοκίνδυνη, ώστε η Γερμανία θα έπρεπε να απαντήσει στο ερώτημα που βάζουν τώρα da οι εχθροί της: Τι θα γίνει **τώρα** που επεκτείνεται το χρέος στις μεγάλες χώρες του Νότου επειδή γίνεται πιστωτικά ανίκανη η ΕΖ για να τις διασώσει; Δεν θα πρέπει τώρα da να πληρώσει η Γερμανία και οι άλλοι βόρειοι με κάποιο τρόπο για τους χρεωμένους του νότου για να ησυχάσουν οι αγορές και να τους δανείσουν με φτηνά επιτόκια; Η Γερμανία λέει: Δώστε πρώτα τις πολιτικές δεσμεύσεις για τη δημοσιονομική ενοποίηση, έστω όχι για να είναι διασφαλισμένη κεντρικά ελεγχόμενη και με αυτόματες ποινές σε περίπτωση παραβίασης, η μη ελλειμματική δημοσιονομική πολιτική και μετά ίσως να δώσω τα λεφτά, γιατί αυτοί

μπορούν να το δεχτούν οι γερμανοί και οι άλλοι βόρειοι πολίτες.

Η κακόβουλη διαλυτική και υποδουλωτική της ΕΕ γραμμή

Στο σημείο αυτό εμφανίζεται πιο ισχυρή μετά από την επέκταση της κρίσης χρέους σε κάθε νέα χώρα της ΕΕ, δηλαδή μετά την Ελλάδα στην Ιρλανδία, και μετά στην Πορτογαλία και τώρα στην Ιταλία και την Ισπανία η διαλυτική και υποδουλωτική γραμμή, η αντιευρωπαϊκή γραμμή μέσα στην ΕΕ. Αυτή λέει: Κύριοι η κρίση του Ευρώ δεν οφείλεται στο χαμηλό βαθμό πολιτικής ενοποίησης της ΕΕ, οπότε και της δημοσιονομικής ενοποίησης. Ιδιαίτερα δεν οφείλεται στη μη ζυγιασμένη δημοσιονομική πολιτική των χωρών του Νότου αλλά στη χαμηλή σχετικά ανταγωνιστικότητα των χωρών του νότου που με τη σειρά της **οφείλεται στην υψηλή ανταγωνιστικότητα των χωρών του Βορρά**, που συσσωρεύουν πλεονάσματα στο εξωτερικό τους εμπόριο σε βάρος των χωρών του Νότου. Αυτή λένε είναι η βαθύτερη αιτία και για τη χρεωκοπία της Ελλάδας παρά τις πραγματικές σπατάλες και τη διαφθορά της. Απόδειξη, ισχυρίζονται, είναι ότι αμέσως μετά την Ελλάδα χρεωκόπησε η Ιρλανδία που δεν είναι τόσο σπάταλη και μετά η Πορτογαλία που επίσης δεν είναι τόσο σπάταλη και τώρα απειλείται η Ιταλία και η Ισπανία, που απλά είναι λιγότερο ανταγωνιστικές από τη Γερμανία. Άρα, λένε, το κλειδί της κρίσης του Ευρώ είναι η ευρωπαϊκή ανισότητα στην ανάπτυξη, οπότε η λύση είναι η μεταφορά πόρων από το Βορρά στο Νότο. **Συμπέρασμα: Πληρώστε Γερμανοί, Ολλανδοί, Αυστριακοί κλπ το Νότο σας που είναι σε κρίση και επιδοτήστε τον τώρα χοντρά για να βγει από την πιστωτική κρίση.** Και μπορείτε να τον πληρώσετε χοντρά είτε με το να τυπώσετε Ευρώ η κεντρική τράπεζα της ΕΕ, η ΕΚΤ, είτε, αφού φοβούνται το πληθωριστικό Ευρώ οι γερμανοί πολίτες γιατί τους θυμίζει προχιτλερική γερμανική δημοκρατία, ας εκδώσει ομόλογα η ΕΚΤ δανειζόμενη λεφτά από τρίτους για να τα δώσει στους φτωχούς της ΕΕ.

Αυτή η γραμμή δεν αντέχει σε σοβαρή οικονομική κριτική γιατί για αρκετά χρόνια η Γερμανία και ιδιαίτερα η Αγγλία είχε μεγαλύτερα εμπορικά ελλείμματα από άλλες ανεπτυγμένες χώρες του Νότου της ΕΕ, πχ την Ιταλία. Επίσης επειδή ήταν ψηλότερο το επίπεδο ανάπτυξης του Βορρά η ΕΕ για πολλά χρόνια διέθεσε στον πιο φτωχό Νότο, ειδικά στην Ελλάδα πελώρια δωρεάν κεφάλαια για να τα μετατρέψει σε παραγωγικό εκσυγχρονισμό και αυτή τα έκανε κατανάλωση. Γενικά όμως με

αυτή τη μεταφορά κεφαλαίων, με τις επιδοτήσεις κλπ οι διαφορές ανάμεσα σε Βορρά και παλιό Νότο της ΕΕ αμβλύθηκαν και κανέναν δεν ανησυχούσαν σοβαρά πριν την ελληνική χρεωκοπία, παρά την αντανάκλαση της παγκόσμιας κρίσης του 2008 στην Ευρώπη.

Αυτή στο βάθος είναι μια ψευτοαξικιστική πολιτικά διασπαστική για την ΕΕ γραμμή και το αληθινό κέντρο της ουσιαστικά είναι έξω από την ΕΕ, στη σοσιαλμπεριαλιστική Ρωσία. Η λογική αυτής της γραμμής είναι ότι προηγείται η οικονομική ενοποίηση από την πολιτική ενοποίηση της ΕΕ με την μεταφορά πόρων από το Βορρά στο Νότο της ΕΕ. Αυτή η μεταφορά όχι μόνο, σύμφωνα πάντα με την ίδια γραμμή, θα διευκολύνει τη στρατηγική λύση του προβλήματος της ανισότητας Βορρά-Νότου αλλά θα λυθεί τώρα άμεσα και το πρόβλημα της κρίσης του Ευρώ αν εκδοθεί το πληθωριστικό Ευρώ ή ακόμα καλύτερα το Ευρωπαϊκό ομόλογο. Όμως αν αυτό συμβεί, ιδιαίτερα αν συμβεί το τελευταίο τότε η ΕΕ θα εξαρτηθεί οικονομικά κύρια από την Κίνα γιατί αυτή έχει σήμερα πελώρια εμπορικά και συναλλαγματικά πλεονάσματα. Αν και χώρα του νότου από την άποψη της διαβίωσης του λαού της η Κίνα είναι ανερχόμενη μπεριαλιστική χώρα και μάλιστα ηγεμονιστική στην αστική της τάξη και στην συνολική φυσιογνωμία της. Γι αυτό βάζει πολιτικούς και κυρίως διπλωματικούς-στρατιωτικούς όρους στην ΕΕ προκειμένου να τη δανείσει, δηλαδή την εκβιάζει με την υποταγή της στη σοσιαλ-μπεριαλιστική, δηλαδή στη φασιστική και επεκτατική πολιτική της. Αλλά κάθε τέτοια φασιστική και επεκτατική πολιτική ηγεμονεύεται σήμερα παγκόσμια στρατιωτικο-διπλωματικά από τη Ρωσία που είναι το διεθνές κέντρο του σοσιαλμπεριαλισμού. Κεντρικός στρατηγικός στόχος αυτής της σοσιαλμπεριαλιστικής πολιτικής είναι η υποδούλωση της Ευρώπης. Το δυνάμωμα του ευρωπαϊκού χρέους εξυπηρετεί άμεσα τη ρώσικη πολιτική για την πολιτική αποσύνθεση και την υποδούλωση της ΕΕ στη Ρωσία και γενικότερα στον άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν υπό την ηγεμονία τη πρώτης.

Ο σκληρός υλικός φορέας της γραμμής αυτής μέσα στην ΕΕ είναι πολύ αδύναμος, δηλαδή η ρωσόδουλη σε επίπεδο κορυφής Ελλάδα και μαζί της όλα τα ευρωπαϊκά σοσιαλφασιστικά και φασιστικά κόμματα. Όμως γύρω από αυτή τη γραμμή συσπειρώνονται αυθόρμητα μια σειρά σοσιαλδημοκρατικά, εθνικιστικά, ευρασκεπτικιστικά αλλά και φιλελεύθερα κόμματα στα οποία εισοδίζουν εύκολα και αποτελεσματι-

κά οι ρωσόφιλοι κάθε βαθμού και είδους. Τα πιο ακριβά στελέχη αυτού του είδους είναι κομισάριοι κλειδιά σαν τον Όλι Ρεν, και αρχηγοί αντιπολίτευσης σαν τον Στάινμαγερ του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Το παγκόσμιο βαρύ πυροβολικό όμως αυτής της γραμμής είναι η σε όλα ρωσόφιλη προεδρία Ομπάμα-Κλίντον. Αυτή αξιοποιεί τον πανικό του σε πτώση δυτικού χρηματιστικού κεφάλαιου, ειδικά του αμερικάνικου, για το ενδεχόμενο μιας κατάρρευσης του Ευρώ και καλεί την ΕΕ, ουσιαστικά την ανθιστάμενη Γερμανία, να χρηματοδοτήσει με πληθωριστικό Ευρώ ή με ευρωομόλογα τον πιστωτικά βαλλόμενο νότο.

Η Ελλάδα ενεργοποιεί τον πανικό των αγορών και δικαιώνει τη σοσιαλφασιστική γραμμή.

Όλο το ζήτημα είναι πάντα να ενεργοποιηθεί αυτός ο πανικός. Αυτό δεν είναι εύκολο γιατί σε κάθε σύνοδο κορυφής η Γερμανία πετυχαίνει μια μεγάλης σημασίας ενότητα με τη Γαλλία που έχει επίσης μια πολιτική και μάλιστα ακόμα πιο πολιτική αντίληψη για την ενότητα της ΕΕ και για την ευρωστία του Ευρώ. Έτσι παρά τις ισχυρές επιφυλάξεις του Βορρά κάθε σύνοδος κορυφής δίνει λεφτά στο βασικό αιμορραγικό στοιχείο του Ευρώ που είναι η Ελλάδα ώστε αυτή να καλύψει το χρέος της. Αλλά εκείνη με τον Παπανδρέου κάνει πάντα μια πολιτική προβοκάτσια βεληνεκούς διαδίδοντας ότι η χώρα χρεωκοπεί ενώ όλο το πολιτικό σύστημα των ρωσόδουλων δυναμώνει το οικονομικό σαμποτάζ και κάνει πολιτικές προβοκάτσες «λαϊκού επαναστατικού τύπου». Αυτές είναι όλο και πιο εύκολες γιατί η Τρόικα για να μειώσει το έλλειμμα σε συνθήκες σαμποτάζ γδέρνει το λαό, την παραγωγή και την αγορά και έτσι και το σαμποτάζ αυτόματα δυναμώνει και η αντιγερμανική αντίθεση στο λαό δυναμώνει. Έτσι το έλλειμμα μεγαλώνει ασταμάτητα αντί να μειώνεται παρά τα αυξανόμενα κεφάλαια που δίνονται στην Ελλάδα. Έτσι δυναμώνει παγκόσμια η σοσιαλφασιστική διαλυτική γραμμή που λέει ότι η Ελλάδα δεν θεραπεύεται γιατί η Γερμανία επιμένει στη γραμμή του περιορισμού του κρατικού ελλείμματος της Ελλάδας και δεν της δίνει πιο πολλά λεφτά για να αναπτυχθεί στη βάση της λύσης της αντίθεσης Βορρά-Νότου. Αυτή είναι καθαρά η γραμμή Σαμαρά που την υπερασπίζει θερμά ο Ομπάμα και όλα τα οικονομολογικά think-tank και τα βασικά έντυπα του Δημοκρατικού κόμματος των ΗΠΑ με επικεφαλής τους Τάιμς της Νέας Υόρκης που όλο και λιγότερο διαφέρουν από τις οικονομικές για να μην πούμε και πολιτικές αναλύσεις του ΣΥΝ (υποστήριξη των αγανακτισμένων παντού, συμμαχία με τους ισλαμοφασίστες παντού, αντιτραπεζικός αντικαπιταλισμός, φιλορωσισμός κλπ).

Η αποτυχία κάθε φορά των αποφάσεων των συνόδων κορυφής να δώσουν ουσιαστικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα για την Ελλάδα και μάλιστα να δώσουν όξυνση της κρίσης αμέσως μετά από τις

συνόδους, **κυριολεκτικά παραλύει την ΕΕ και σπρώχνει το δυτικό πιστωτικό χρηματιστικό κεφάλαιο να αναζητήσει τις επόμενες χώρες με μεγάλα κρατικά ελλείμματα για να αποσύρει τα λεφτά του για περισσότερο ασφάλεια και τους κερδοσκόπους να ποντάρουν πάνω σε αυτή την ανασφάλεια και έτσι να την δυναμώνουν.** Για το χρηματιστικό κεφάλαιο τότε επιβεβαιώνεται η ανάλυση των διαλυτικών σοσιαλφασιστών: Για τη χρεωκοπία της Ελλάδας φταίει η αντίθεση Βορρά-Νότου και η πλεονεξία του Βορρά που δεν γεμίζει το κρατικό της έλλειμμα και δεν ελαφρώνει το χρέος της. Άρα μετά από την Ελλάδα κάθε χώρα με μεγάλο κρατικό έλλειμμα ή χρέος είναι καταδικασμένη, σύμφωνα με αυτή τη λογική, να καταρρεύσει αν δεν βοηθηθεί απ έξω. Κανείς σχεδόν ούτε καν η Γερμανία δεν θεωρεί σαν κεντρικής πολιτικής σημασίας ότι τελείως άλλης ποιότητας είναι το ιρλανδικό από το ελληνικό έλλειμμα, και ακόμα περισσότερο το ισπανικό και εντελώς άλλο το έλλειμμα της ώριμης κρατικομονοπωλιακής καπιταλιστικής Ιταλίας. Η Γερμανία φωνάζει απλά διαρκώς ότι οι χώρες με μεγάλα ελλείμματα πρέπει να αλλάξουν από τα μέσα μειώνοντας το χρέος και αναπτύσσοντας για αυτό την ανταγωνιστικότητά τους. Βεβαίως στον όρο ανταγωνιστικότητα το πιο βασικό στοιχείο της για κάθε Μέρκελ και γενικά για κάθε δυτικό φιλελεύθερο καπιταλιστή είναι πρώτα απ όλα η μείωση του συνολικού όγκου των μισθών ατομικής (καθαυτό μισθός) και κοινωνικής μορφής (επιδόματα-συντάξεις-κρατικές δωρεάν υπηρεσίες κλπ). Στο σημείο αυτό οι σοσιαλφασίστες και οι σοσιαλδημοκράτες παντού στην ΕΕ χτυπάνε τη γερμανική γραμμή για τις πολιτικές μείωσης των κρατικών ελλειμμάτων γενικά ώστε να συσπειρώσουν μαζί τους την ευρωπαϊκή εργατική τάξη και τη φτωχολογία γενικά. Αυτή είναι μεγάλη δημιουργική απάτη. Τα κρατικά ελλείμματα μπορούν να κρατιούνται διαρκώς ψηλά μόνο με διαρκώς νέο δανεισμό αλλά τα δάνεια κάποτε θα πρέπει να ξεχρεωθούν οπότε μοιραία ο συνολικός όγκος των μισθών θα πέσει. Τα κρατικά δάνεια στην εποχή του καπιταλισμού μπορεί να είναι θετικά όχι όταν είναι για την κατανάλωση αλλά για τη δημιουργία παραγωγικού κεφάλαιου. Για σταθερά ψηλούς συνολικούς μισθούς δεν έχει καμιά σχέση ο δανεισμός, αλλά η ταξική οικονομική πάλη για την διαρκή απόσπαση υπεραξίας από το κεφάλαιο. Αλλά πια τέτοια πάλη να νικήσει στην ΕΕ όταν οι εργάτες της έχουν να ανταγωνιστούν τους φτηνούς κινέζους μισοκολίγους αδελφούς τους στο κινέζικο κάτεργο και σε άλλα κάτεργα που αυτό ενθαρρύνει ή μάλλον υποχρεώνει λόγω ανταγωνισμού να δημιουργηθούν; Κι όμως κανένα ψευτοαριστερό και σοσιαλδημοκρατικό συνδικαλιστικό τσιράκι των ανατολικών και δυτικών μονοπωλιστών δεν βάζει σαν πρώτα εργατικά συνθήματα στην ΕΕ **τη φορολογία των κινέζικων εμπορευμάτων, την απαγόρευση ευρωπαϊκών**

επενδύσεων σε φασιστικο-δουλοκτητικές χώρες και επενδύσεις τλειτοίων χωρών στην ΕΕ, και πάνω απ όλα την καθολική και με κάθε μέσο πολιτική συμπαράσταση σε κάθε δημοκρατικό αγώνα για τα πολιτικοσυνδικαλιστικά δικαιώματα του προλεταριάτου των φασιστικών χωρών.

Για να αποδείξουν λοιπόν οι ΗΠΑ των Ομπάμα-Κλίντον και οι άλλοι ρωσόφιλοι σοσιαλφασίστες και οι φίλοι τους ότι οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί είναι η μεγαλύτερη αιτία της φτώχειας των μισθωτών και τελικά και της χρεωκοπίας των χρεωμένων κρατών δείχνουν διαρκώς την Ελλάδα που μόνο φαινομενικά τους επαληθεύει και σπρώχνουν τους πιστωτές τους σε πανικό απόσυρσης των κεφαλαίων τους από όλες τις σχετικά πιο χρεωμένες χώρες πράγμα που αυξάνει έτσι τα επιτόκια δανεισμού αυτών των χωρών. Έτσι με μια διαρκώς αυτοεπαληθευόμενη προφητεία σοσιαλφασίστες και οικονομιστές χρηματιστές οδηγούν νέες χώρες σε υπερχρέωση επαληθεύοντας τους πρώτους. Στο σημείο αυτό πάλι το Ευρώ κλονίζεται, πάλι το πολιτικό, πραγματικά ευρωπαϊκό στις προθέσεις του αν και όλο και πιο εύθραυστο εσωτερικά δίδυμο Γερμανίας-Γαλλίας συγκαλεί μια νέα σύνοδο κορυφής, πάλι παίρνει νέα μέτρα και πιο πολύ πάλι η Γερμανία πληρώνει νέα δισ υπέρ της Ελλάδας και των νέων θυμάτων της προβοκατόρικης πολιτικής των ηγετών της πρώτης. Όσο όμως πιο πολλά λεφτά πληρώνει ο Βοράς τόσο πιο πολύ θυμώνουν οι πολίτες του και αποσταθεροποιείται η ΕΕ. Έτσι από τη μια η ΕΖ γενικά τυπώνει εκατοντάδες δισ Ευρώ μέσω της ΕΚΤ για να δανειστεί τις τράπεζες των τεχνητά νέων υπερχρεωμένων χωρών αλλά και αυτών που τις είχαν δανείσει. Από την άλλη η ΕΕ αφού οι ηγέτες της έφτιαξαν ένα κοινό ταμείο, το EFSF που θα δανειζόταν από τρίτους, όπως θέλει η Ρωσία και ο Ομπάμα, βγήκαν σεργιάνι για δανεικά από την Κίνα, που τους ζητάει υποταγή στο φασιστικό ντάμπινγκ της και στον ιμπεριαλιστικό επεκτατισμό της στην ΝΑ Ασία. Και αυτοί γυρίζουν πίσω κατατμημένοι περιμένοντας κάποτε οι όλο και πιο υπερχρεωμένοι και σωσμένοι από την ΕΕ έλληνες αρχίζουν να ξεχρεώνονται. Και η Πορτογαλία και ιδιαίτερα η Ιρλανδία πάνε καλά προς το ξεχρέωμα, δείχνοντας ότι το πρόβλημα δεν είναι στην αντίθεση Βορρά-Νότου όπως ισχυρίζονται και θέλουν οι διασπαστές της ΕΕ. Γι αυτό πάντα κάποιος πρέπει να τους στέλνει πίσω στην άβυσσο.

Μόλις η ΕΕ πάει να απελευθερωθεί από την υπερχρέωση έρχεται η ελληνική προβοκάτσια

Να γιατί οι προβοκάτορες που κυβερνάνε τη βασανισμένη χώρα μας για να μένει ματωμένη πάντα η πληγή του χρέους, κατεβάζουν τους αγανακτισμένους, κλιμακώνουν τους προπηλακισμούς βουλευτών, καίνε ασταμάτητα την Αθήνα, δημιουργούν κοινοβουλευ-

τικά θρίλερ που κάνουν την ηγεσία της ΕΕ και των Funds να ξενοχτάνε με αγωνία στις τηλεοράσεις τους για τις ψηφοφορίες. Να γιατί με την απειλή ότι θα τους καταστρέψουν οικονομικά με την απελευθέρωση οι Ραγκούσηδες στέλνουν τους ταξιτζήδες να κλείνουν λιμάνια και αεροδρόμια, να γιατί διώχνουν την Τρόικα από την Ελλάδα και άλλα πολλά. Έτσι ενώ πετυχαίνουν νέες αγωνιώδεις συνεδριάσεις κορυφής της ΕΕ και νέα πακέτα, όπως αυτό του Ιούλη, αυτοί φτιάχνουν διαρκώς νέες πολιτικές κρίσεις και διαρκώς νέες αρνήσεις να εφαρμόσουν οποιαδήποτε θετική διαρθρωτικής φύσης συμφωνία. Αυτό το κάνουν συνειδητά όχι τόσο για να μεγαλώνουν το γδάρισμα του λαού, της παραγωγής και της αγοράς και να εξοργίζουν τους πάντες ενάντια στη Γερμανία αλλά για να στέλνουν στα ύψη το χρέος. Έτσι αποσταθεροποιούν διαρκώς τον ευρωπαϊκό Νότο και το Ευρώ. Έτσι φτάνει η ΕΕ στη συμφωνία της 26-27 του Οκτώβρη όπου όχι μόνο δίνει στους προβοκάτορες ένα νέο πελώριο δάνειο αλλά και τους χαρίζει ένα ποσό 100 δισ Ευρώ με το κούρεμα κατά 50% των ομολόγων νομιζοντας ότι έτσι θα εξευμενίσει τους προβοκάτορες και θα κερδίσει χρόνο με την Ελλάδα. Αλλά ο πρωθυπουργός και οι κνιτοσυνασπισμαίοι δεν της έδωσαν ούτε λίγες μέρες. Τότε ακριβώς στήσανε τις προβοκάτσες με τις παρελάσεις της 28 Οκτώβρη για να μπορέσει ο Παπανδρέου να δικαιολογήσει την ιστορική προβοκάτσια με το δημοψήφισμα. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο πολιτικό και οικονομικό χτύπημα στην πολιτική συνοχή και στην οικονομική αξιοπιστία της ΕΕ. Εκεί ήρθε η νέα πολιτική κρίση στην Ελλάδα που έφερε το φασιστικό ΛΑ-ΟΣ στην εξουσία, εκεί έγινε η νέα μετάσταση των σπρεντ στην ανεπτυγμένη και ισχυρή Ιταλία με τη βοήθεια μιας συνδυασμένης επίθεσης που έκαναν εναντίον του δανεισμού της εκείνες τις μέρες ένα διεθνές Ταμείο Συμψηφισμών, το LCH clearnet, που δέθηκε πρόσφατα με την Κίνα, καθώς και ένα ρώσικο fund. Αμέσως μετά η μετάσταση των ψηλών σπρεντ πήγε και στη Ισπανία ενώ η Πορτογαλία και η Ιρλανδία τραυματίστηκαν όπως φοβότανουσαν και πισωγύρισαν στο χρέος και στα σπρεντ τους φορτώνοντας. Όλα αυτά φόρτωσαν με νέα αγωνία την Ευρώπη. Η αντίληψη ότι όσο η ΕΕ δεν πληρώνει το Νότο της με δανεικά τα σπρεντ του Νότου θα αυξάνονται άρχισε να παγιώνεται πράγμα που δυνάμωσε τον πανικό των αγορών.

Η μάχη στις Βρυξέλλες για την επιβίωση της ΕΕ. Ο προβοκάτορας Κάμερον σε δράση. Σε ρεπό οι δικόι μας

Το συνδυασμένο έλλειμμα της Ιταλίας και της Ισπανίας μαζί δεν μπορεί πια να καλυφθεί από την ΕΕ μέσω ΕΚΤ ή μέσω EFSF με ζεστό χρήμα ή με εγγυήσεις της Γερμανίας και της υπόλοιπης ΕΕ. Τα λεφτά αυτά μπορούν να βγουν μόνο με κεντρικό δανεισμό της ΕΕ με

ΕΝΑ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Το παρακάτω άρθρο γράφτηκε το 2002 στη Ν. Ανατολή, με αφορμή τη χρεοκοπία της Αργεντινής, αλλά είναι χαρακτηριστικό ότι αναλύει και χρησιμοποιεί τους όρους της μελλοντικής χρεοκοπίας που προβλέπει για τη χώρα μας, ως παράδειγμα για την κατανόηση του τι συνέβαινε τότε στην χρεοκοπημένη Αργεντινή. Και αυτό γιατί η ΟΑΚΚΕ είχε αναλύσει και εκτιμήσει από το 2002 και συνεχίζει να αναλύει και να καταγγέλλει μέχρι και σήμερα, με εκτενή πολυάριθμα πολιτικά άρθρα που είναι αναρτημένα στην ιστοσελίδα της, ότι η Ελλάδα σπρώχονταν με το βιομηχανικό σαμποτάζ από τότε στο δρόμο της χρεοκοπίας από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό και τους ντόπιους λακέδες του. Έτσι το άρθρο του 2002 για την Αργεντινή περιλαμβάνει με εξαιρετική ακρίβεια τι θα συνέβαινε στη συνέχεια στη χώρα μας.

Η ΟΑΚΚΕ δεν παρακολουθούσε απλά επί χρόνια τα συνεχώς επιδεινούμενα οικονομικά στοιχεία, δεν επιβεβαίωνε μόνο από τα οικονομικά στοιχεία τις νέ-

ες καταστροφές, δεν παρακολουθούσε κάθε τομέα της οικονομίας και κάθε εργοστάσιο αν ήταν δυνατόν, αλλά έσκαβε και ερμήνευε ευρύτερα την πραγματικότητα. Και το εργαλείο της ήταν η κατανόηση του παραγωγικού σαμποτάζ από το σοσιαλφασισμό, για το οποίο μίλησε για πρώτη φορά το 1991, και στη συνέχεια η κατανόηση της γενικής στρατηγικής πολιτικής του σοσιαλιμπεριαλισμού για την καταστροφή της χώρας και την πρόσδεσή της στο άρμα του. Είναι ακριβώς το σημείο που διαχωρίζει την ΟΑΚΚΕ σαν απόσπασμα του προλεταριάτου από τη μισο-αστικοδημοκρατία που αδυνατεί να κατανοήσει την κίνηση της οικονομίας, τα αίτια της χρεοκοπίας, και εκτίθεται ασταμάτητα με ανόητες ερμηνείες περί κρατικής γραφειοκρατίας και κρατικών εσόδων κοιτώντας τα δέντρα και μην μπορώντας να δει το δάσος. Η θωριά των αστών που υποτάχτηκαν στο σοσιαλφασισμό για να κάνουν τις δουλίτσες τους και να εξασφαλίσουν φτηνά μεροκάματα έχει θαμπώσει.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ

(Νέα Ανατολή φύλλο 382, 29 Μάρτη 2002)

Για να απαντήσουμε στην προπαγάνδα των δήθεν αριστερών ότι έφταιξε η παγκοσμιοποίηση για τη χρεοκοπία της Αργεντινής δεν έχουμε παρά να κάνουμε μια προβολή στο μέλλον μιας υποθετικής εξέλιξης της δικιάς μας χώρας.

Αν λοιπόν οι ελληνικές εξαγωγές συνεχίσουν να γίνονται όλο και πιο ασήμαντες σε σχέση με τις εισαγωγές. Αν οι δημόσιες δαπάνες γίνονται όλο και πιο μεγάλες και η διαφθορά και η φοροδιαφυγή όλο και πιο έντονη. Αν η βιομηχανία συνεχίσει όχι μόνο να μην αναπτύσσεται, αλλά και να συρρικνώνεται και μάλιστα την ώρα που η Ευρώπη θα αρχίσει να μειώνει τις επιδοτήσεις προς τη χώρα μας το 2006. Αν γίνουν αυτά και είναι αναπόφευκτο να γίνουν αν δεν ανακοπεί το βιομηχανικό σαμποτάζ, η διαφθορά και ο παρασιτισμός στο κράτος, τότε το πιθανότερο είναι ότι προβλέποντας τη μελλοντική κατάρρευση της οικονομίας και του πιστωτικού συστήματος οι ιδιοκτήτες χρηματικού κεφαλαίου που έχουν καταθέσει στις ελληνικές τράπεζες θα αρχίσουν να στέλνουν τα σίγουρα ευρώ τους στις ευρωπαϊκές και αμερικάνικες τράπεζες.

Αν αυτή η κίνηση γίνει μαζική τότε οι κάθε είδους διεθνείς πιστωτές θα αρνούνται να συνεχίσουν όπως πριν να δανειοδοτούν το ελληνικό κράτος και τις ΔΕΚΟ και θα αυξήσουν παραπέρα τα επιτόκια δανεισμού. Το αποτέλεσμα θα είναι ότι όχι μόνο όλες οι αρνητικές κινήσεις που περιγράψαμε θα δυναμώσουν, αλλά η όλο και πιο δύσκολη εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους θα δυναμώσει τη φορολογία όλων των τάξεων, η κατάλυση του πληθυσμού θα πέσει παντού, οι επιχειρήσεις θα κλείνουν η μία μετά την άλλη, η ανεργία θα δυναμώνει. Σε αυτή την κατάσταση θα αποδειχτεί ότι η κρατική φορολογία αντί να αποσπά ένα όλο και πιο αυξανόμενο κεφάλαιο για να εξυπηρετεί κανονικά το δημόσιο χρέος, θα αποσπά ένα όλο και μικρότερο. Εκείνη τη στιγμή η χρεοκοπία της χώρας θα γίνει ορατή στους πάντες. Εκείνη τη στιγμή όλοι θα τρέξουν στις τράπεζες να αποσύρουν τις καταθέσεις τους σε ευρώ. Τότε η κυβέρνηση θα κλείσει τις τράπεζες και θα διαπραγματευθεί με τους καταθέτες και τις τράπεζες τι θα πάρει ο

καθένας από τις καταθέσεις του και τι οι τράπεζες από τους χρεώστες τους. Πιθανά να τους πει: Οι Τράπεζες θα σας δώσουν για κάθε ευρώ που έχετε καταθέσει 0,7 του ευρώ και αντίστοιχα όσοι χρωστάνε στις Τράπεζες 1 ευρώ θα δώσουν πίσω σε αυτές 0,7 ευρώ. Όσπου να κατοχυρωθούν οι νέες συναλλακτικές σχέσεις οι Τράπεζες θα δίνουν μόνο ελάχιστα λεφτά και μόνο σταδιακά σε κάθε καταθέτη. Έτσι ελάχιστο χρήμα θα κυκλοφορεί στην αγορά. Τότε ο κόσμος θα κατεβεί στους δρόμους.

Όταν ο κόσμος θα κατεβεί στους δρόμους μαζικά, γνήσια εξοργισμένος επικεφαλής των μαζικών διαδηλώσεών του θα είναι μοιραία οι κνίτες, και τα κνιτοειδή κάθε είδους, ενώ οι λούμπεν θα σπάνε και θα κλέβουν. Τότε τα συνθήματα θα είναι: Θάνατος στο κεφάλαιο. Θάνατος στην παγκοσμιοποίηση. Θάνατος στην Ευρώπη που δεν μας δίνει δάνεια και επιδοτήσεις. Η πολιτική οικονομία της στιγμής θα είναι: Φταίει η κατάρρευση της δραχμής και η ισοτιμία με το ευρώ που δεν έκανε ανταγωνιστικά τα ελληνικά προϊόντα. Ναι στον προστατευτισμό. Ενότητα με τα Βαλκάνια και τη βαλκανική αγορά. Βαριά φορολογία του μεγάλου ξένου και ντόπιου βιομηχανικού, εμπορικού και τραπεζικού κεφαλαίου.

Αν αυτό το σενάριο έχει ένα πραγματικά αδύναμο σημείο είναι ότι η Ε. Ένωση δεν θα δεχτεί την χρεοκοπία της Ελλάδας. Οι ευρωπαίοι μεγαλοαστοί έχουν αποδείξει ότι παραλύουν κυριολεκτικά απέναντι σε κάθε γεγονός που τους βάζει καίρια πολιτικά προβλήματα, στην συγκεκριμένη περίπτωση το πρόβλημα να διώξουν την Ελλάδα από την ομάδα τους. Γι' αυτό η πιθανότερη αντίδρασή τους σε μια ελληνική οικονομική κρίση είναι ότι θα αναλάβουν να την διαχειριστούν οι ίδιοι πληρώνοντας ασταμάτητα λεφτά και εισπράττοντας κατάρτες, ενώ οι πράκτορες του Τσάρου που προκάλεσαν την κρίση θα ρίχνουν το λαό στην πείνα, θα δυναμώνουν τον αντιευρωπαϊσμό και θα πλουτίζουν οι ίδιοι. Αν όμως δεχτούμε προς στιγμή ότι η Ελλάδα δεν ήταν σήμερα μέσα στην Ε. Ένωση ότι περιγράψαμε θα ήταν το πιο πιθανό να συμβεί.

Αν λοιπόν αντί για Ελλάδα γράψει κα-

νείς Αργεντινή, αντί για ευρώ δολάριο, αντί για Δ.Ν.Τ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αντί για Βαλκάνια Mercosur, αντί για τα κνιτοειδή τους λαϊκιστές του περονισμού και τους ισχυρούς στην Αργεντινή τροτσικιστές, θα έχει χοντροκομμένα, αλλά στη σωστή ποιοτικά διάσταση τους τα γεγονότα της Αργεντινής.

Όπως μια οικονομική κρίση στην Ελλάδα που θα μετατραπεί σε πολιτική θα φέρει σήμερα στην εξουσία τους πιο τυπικούς σοσιαλφασίστες, αυτό ακριβώς έκανε στην Αργεντινή. Ο λαϊκιστής περονιστής Duhalde που ήρθε στην εξουσία μέσα από την αργεντινή κρίση έχει την ίδια πολιτικοϊδεολογική γραμμή με τον σοσιαλφασίστα πρόεδρο της Βενεζουέλας Σάβες και όπως και εκείνος έτσι κι αυτός δέχεται τα θερμά χειροκροτήματα του Κάστρο για την αντιδυτική – αντιπαγκοσμιοποίηση πολιτική του.

Η Αργεντινή είναι σήμερα μια Ελλάδα της Λατινικής Αμερικής και υποφέρει από τις ίδιες αρρώστιες. Η παγκοσμιοποίηση είναι άσχετη με αυτές τις αρρώστιες. Το μόνο που κάνει η παγκοσμιοποίηση είναι να φέρνει την αρρώστια πιο γρήγορα και πιο δραματικά στην επιφάνεια και να αποτελείώνει πιο γρήγορα τον άρρωστο. Είναι σαν ένας φυματικός να κάνει ορειβασία με φανελάκι.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΥΠΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Η Αργεντινή είναι μια χώρα στην οποία είναι πανίσχυρος πολιτικά ο σοσιαλφασισμός. Όπως και στην Ελλάδα η κοινωνική του βάση είναι μια εκτεταμένη τάξη διεφθαρμένων και αρπακτικών πολιτικών – γραφειοκρατών, αληθινών βαρόνων που διοικούν τις πολύ ισχυρές τοπικές κυβερνήσεις και που ο επίσης διεφθαρμένος πολιτικός τους στρατός είναι παντοδύναμος στον κρατικό τομέα και στα συνδικάτα. Η πολιτική τους έκφραση είναι η υπερδεξιά λαϊκίστικη πτέρυγα του περονισμού που τώρα έχει επικεφαλής της τον Ντουάλτε. Δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε αν το παραγωγικό σαμποτάζ είναι πολιτικά οργανωμένο στην Αργεντινή, όπως στην Ελλάδα, αλλά εκείνο που

ξέρουμε είναι ότι στο βάθος της κρίσης της αργεντινής οικονομίας βρίσκεται η αυξανόμενη βιομηχανική της υπανάπτυξη. Το Δημόσιο χρέος δεν υπήρξε σ' αλήθεια τόσο μεγάλο ώστε από μόνο του να πνίξει την Αργεντινή. Είναι βέβαια 155 δις δολάρια, αλλά αυτό είναι μόνο το 60% του ΑΕΠ, δηλαδή είναι σε αναλογία όσο και της Γαλλίας και μέσα στα κριτήρια του Μάαστριχτ. Ήταν όμως "βαριά" η ποιότητα του ελλείμματος. Δηλαδή ενώ το δημόσιο έλλειμμα στην Αργεντινή εξυπηρετείται κάθε χρονιά απορροφώντας το 20% του προϋπολογισμού, στη Γαλλία εξυπηρετείται απορροφώντας το 8%. Βαθύτερα πίσω από αυτή την αδυναμία βρίσκονται οι χαμηλές εξαγωγές της Αργεντινής και πίσω από αυτές η αυξανόμενη βιομηχανική της καθυστέρηση σε σχέση με την υπόλοιπη Λατινική Αμερική. Η εξυπηρέτηση του χρέους έγινε ίση με το 90% των εξαγωγών της Αργεντινής. Η Αργεντινή έφτασε να εξάγει τρεις φορές κατά κεφαλή λιγότερα προϊόντα από όσο η Χιλή και το Μεξικό. Αλλά στο βιομηχανικό επίπεδο οι αναλογίες είναι ακόμα χειρότερες επειδή η Αργεντινή εξάγει κύρια γεωργικά προϊόντα, ιδιαίτερα κρέας. Είναι γεγονός ότι και οι εξαγωγές κρέατος της Αργεντινής μένουν στάσιμες χωρίς να φταίει εκείνη. Γι' αυτό όμως δεν φταίει η παγκοσμιοποίηση, αλλά ο ευρωπαϊκός αγροτικός προστατευτισμός που έχει κι αυτός στη βάση του τις σοσιαλφασιστικές αντιπαραγωγικές διεκδικήσεις της πλούσιας και μεσαίας ευρωπαϊκής αγροτιάς.

Τη στιγμή της κρίσης λοιπόν η Αργεντινή είχε συνολικές εξαγωγές 10% του ΑΕΠ την ώρα που οι εξαγωγές του Μεξικού βρίσκονται στο 30%. (Σε ποιο πραγματική θέση από την Αργεντινή βρίσκεται η Ελλάδα σήμερα με εξαγωγές 8,3% του ΑΕΠ, εκατοστή πέμπτη χώρα στον πλανήτη και ενώ στην Ευρώπη η προτελευταία Πορτογαλία έχει εξαγωγές 18% του ΑΕΠ. Αν η Ελλάδα δεν έχει χρεοκοπήσει ακόμα είναι κυρίως γιατί στηρίζεται από την τεράστια ευρωπαϊκή εισροή κεφαλαίου). Οι μικρές λοιπόν εξαγωγές της Αργεντινής την υποχρέωσαν να απορροφά ένα όλο και πιο μεγάλο τμήμα των εσόδων του προϋπολογισμού για να εξυ-

πηρετεί το αυξανόμενο εξωτερικό χρέος. Αλλά την ίδια ώρα τα έξοδα του προϋπολογισμού δεν μπορούσαν να πέσουν γιατί ούτε ο λαός, και δίκαια, δεν ήθελε να ζήσει χειρότερα, ούτε κυρίως οι διεφθαρμένες γραφειοκρατίες και οι τοπικοί βαρόνοι του λαϊκίστικου περονισμού ήθελαν να χάσουν τις τεράστιες μίζες και τις σπατάλες τους. Αλλά ούτε και τα έσοδα του προϋπολογισμού μπορούσαν να ανεβούν γιατί η φοροδιαφυγή έχει, όπως και στην Ελλάδα επιδημικά χαρακτηριστικά και αξεπέραστα όρια. Ήταν φυσικό λοιπόν να βλέπουν όλοι πως έρχεται αναπόφευκτα μια στιγμή κατάρρευσης.

Οι αντι-νεοφιλελεύθεροι οικονομολόγοι ισχυρίζονται ότι η κρίση ξεκίνησε επειδή οι φιλελεύθερες κυβερνήσεις της Αργεντινής έδωσαν με υπόδειξη του ΔΝΤ το πέσο με το δολάριο. Αλλά αυτή η σύνδεση όχι μόνο δεν αποτελεί υπόδειξη του ΔΝΤ, αλλά ούτε καν μια γενική φιλελεύθερη συνταγή. Η σύνδεση αυτή έγινε το 1991 από την κυβέρνηση του περονιστή Μένεμ για να ανακόψει τον πληθωρισμό του 1300% της δεκαετίας '80-'90 και να δώσει εμπιστοσύνη στο ξένο κεφάλαιο για να επενδύσει στην Αργεντινή. Αυτός ο διπλός στόχος πέτυχε. Ο πληθωρισμός πήγε στο 3,5%, ενώ ένα κεφάλαιο 98 δις δολαρίων μπήκε στην Αργεντινή. Αυτό το κεφάλαιο με προέλευση κυρίως την Ισπανία και τις ΗΠΑ λειτούργησε σε ένα τεράστιο ποσοστό σαν παραγωγικό κεφάλαιο με την αγορά και τον εκσυγχρονισμό μιας σειράς αποσπασμένων και διαλυμένων από την περονιστική γραφειοκρατία δημόσιων επιχειρήσεων τηλεφωνίας, ηλεκτρικού κ.λπ. Από τότε οι ιδιωτικοποιήσεις αυτές έγιναν ο κύριος στόχος του αργεντινικού σοσιαλφασισμού.

Όμως αυτή η εισαγωγή ξένου κεφαλαίου δεν γονιμοποίησε άλλες σφαίρες της παραγωγής, ιδιαίτερα της βιομηχανικής. Η αργεντινή αστική τάξη στο σύνολό της δεν κινήθηκε προς την ανάπτυξη. Το μόνο αποτέλεσμα ήταν ότι εν όψει μια χρυσής υποτιθέμενης προοπτικής, τα εύπορα στρώματα, παρασιτικά ή μη, αύξησαν την κατανάλωση οπότε και τις εισαγωγές ξένων προϊόντων. Δίχως όμως αύξηση και εκσυγχρονισμό της ντόπιας παραγωγής αυτό σήμαινε το αναπόφευκτο δυνάμωμα του εμπορικού ελλείμματος και σε συνδυασμό με την συνεχιζόμενη διαφθορά και σπατάλη, το δυνάμωμα του ελλείμματος του προϋπολογισμού.

Αυτή η αυξανόμενη ανισορροπία έκανε την ισοτιμία δολαρίου όλο και πιο ευνοϊκή για το πέσο. Όλο και περισσότερο το πέσο έπαιρνε μια πλασματική αξία. Ήδη στα 1998 η πραγματική σχέση ήταν 1 δολάριο – 0,75 πέσο (Monde, 21-1-02). Αυτό το ένωσε το παγκόσμιο χρηματιστικό κεφάλαιο που σταμάτησε να επενδύει στην Αργεντινή. Το Δ.Ν.Τ άρχισε να δανείζει δεκάδες δις δολάρια, αλλά δυσπιστώντας όλο και περισσότερο απέναντι στην Αργεντινή. Μέσα στο κλίμα αυτό όσοι βρίσκονταν με πέσο στην Αργεντινή μύριστηκαν την κρίση και άρχισαν να μετατρέπουν τα πέσο σε δολάρια και να τα στέλνουν στο εξωτερικό. Συνολικά 100 δις δολάρια βγήκαν έξω δηλαδή ακριβώς όσα πολύτιμα κεφάλαια

εισάχθηκαν στα προηγούμενα χρόνια. Από κει και πέρα άρχισε η οικονομική και τελικά η πολιτική κρίση. Σε κάποιο σημείο της αποσύνθεσης της οικονομίας το ΔΝΤ σταμάτησε να καλύπτει με δάνεια το ατέλειωτο και αυξανόμενο αργεντινικό έλλειμμα. Και τότε ήρθε η κατάρρευση.

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΥ

Οι τοπικοί σοσιαλφασίστες και η διεθνής του σοσιαλφασισμού αποδίδουν την κατάρρευση της Αργεντινής στο ότι οι ιδιωτικοποιημένες “ΔΕΚΟ” αύξησαν τις τιμές των προϊόντων που παρήγαγαν (τηλέφωνο, ηλεκτρικό κ.λπ.) και ξεξούμισαν το έθνος, στο ότι λόγω της ισοτιμίας και της ελευθερίας της αγοράς κεφαλαίου έφυγαν τα κεφάλαια από τη χώρα, και στο ότι το ΔΝΤ απετέλειωσε τη χώρα σταματώντας το δανεισμό.

Πρόκειται για το γνωστό διεθνούς χρήσης παραμύθι που ενώνει παντού τα κρατικά διεφθαρμένα παράσιτα και κάθε τάξη που ζει από τη ληστεία των πλουτοπαραγωγικών πόρων των χωρών σηκώνοντας την εθνική σημαία σε έναν πόλεμο ενάντια “στο ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο”

Είναι γεγονός ότι υποταγή στους νόμους της παγκόσμιας αγοράς σημαίνει σήμερα υποταγή στους νόμους λειτουργίας του δυτικού μονοπωλιακού κεφαλαίου. Οι σοσιαλφασίστες πιάνονται πάντα από αυτούς τους νόμους τους υποβάλλουν σε αντιδραστική κριτική και πάνω απ’ όλα κρύβουν τη δικιά τους πάλη για κυριαρχία και τις δικές τους πολύ πιο βαριές και αποφασιστικές ευθύνες σε κάθε οικονομική καταστροφή.

Δεν έχουμε λόγους να μην πιστέψουμε ότι οι αργεντινές “ΔΕΚΟ” πούλησαν ακριβά τα προϊόντα τους και είναι αναντίρητο ότι η ελευθερία κίνησης των κεφαλαίων και εμπορευμάτων βοήθησε και από ένα σημείο και πέρα έδωσε μια αλματώδη πορεία στην κατάρρευση της Αργεντινής. Ούτε υπάρχει αμφιβολία ότι το ΔΝΤ δεν έκανε καμία προσπάθεια να διευκολύνει την Αργεντινή στην εξυπηρέτηση και ρύθμιση του χρέους της και να της δώσει μια ανάσα, δηλαδή νέα περιθώρια διαπραγμάτευσης, όπως έκανε στη Ρωσία ή τελευταία στην Τουρκία. Όμως όλα αυτά είναι εξωτερικές, δευτερεύουσες αιτίες της καταστροφής και έχουν περισσότερο να κάνουν και με το ότι το δυτικό οικονομικό μονοπώλιο είναι πολιτικά τυφλό και παραδίνει χώρες ολόκληρες και περιοχές του πλανήτη στον σοσιαλφασισμό και τον σοσιαλιμπεριαλισμό. Οι εσωτερικές αιτίες βρίσκονται στις διεφθαρμένες ταξικές δυνάμεις που κυριαρχούν στο εσωτερικό της Αργεντινής και στο παρατεταμένο πόλεμο που δίνουν για χρόνια ενάντια στις αναπτυξιακές παραγωγικές τάσεις αυτής της κοινωνίας και στις σχετικά πιο προοδευτικές ταξικές της δυνάμεις.

Μα όσο και να ήταν ακριβά τα προϊόντα των “ΔΕΚΟ” δεν μπορούσαν με ρήτρες να ξεπεράσουν τις αντίστοιχες τι-

μές των ΔΕΚΟ των ανεπτυγμένων δυτικών χωρών, ειδικά των ΗΠΑ, ενώ κανείς δεν αρνείται ότι αυτές οι υπηρεσίες που ήταν προηγούμενα σε αποσάθρωση λειτούργησαν εξαιρετικά όλα αυτά τα χρόνια της ιδιωτικοποίησης.

Όμως το μεγάλο νούμερο στην Αργεντινή ήταν τα 25 δις δολάρια φοροδιαφυγής κάθε χρόνο την ώρα που το μέσο χρονιάτικο έλλειμμα του προϋπολογισμού ήταν 11 δις. (Monde 23-1-02) και το συσσωρευμένο κρατικό χρέος προς τις επαρχίες και τους ιδιώτες την ώρα της κρίσης ήταν 85 δις δολάρια (Monde, 5-1-02). Από την άλλη η τεράστια διαφθορά της Αργεντινής συνοδεύεται και ενισχύεται από μια τεράστια διαφθορά της Δικαιοσύνης που ακόμα και στην Ελλάδα έχει αρκετή ακεραιότητα και αξιοπιστία, ενώ οι συνδικαλιστές ηγέτες της Αργεντινής εντελώς διεφθαρμένοι και πλούσιοι ονομάζονται από το λαό χοντροί (los gordos, Monde, 21-1-02).

Αν μένει ένα πραγματικό επιχείρημα για τους αντι-παγκοσμιοποίηση είναι αυτό το σχετικό με τη μαζική φυγή των κεφαλαίων γιατί κανείς δεν μπορεί στα σοβαρά να κατηγορήσει την παγκοσμιοποίηση για το ότι το ΔΝΤ έκοψε τη δανειοδότηση μιας χώρας που μαθηματικά πήγαινε στη χρεοκοπία. Το ΔΝΤ, δηλαδή το δυτικό μονοπωλιακό κεφάλαιο, κύρια κεφάλαιο των ΗΠΑ, μπορεί να κατηγορηθεί μόνο για την πολιτική του τύφλα. Γιατί κόβοντας απότομα και δίχως πολιτικούς όρους την δανειοδότηση της Αργεντινής έριξε στα τάρταρα τον δυτικό πρωθυπουργό Ντε Λα Ρουά και έφερε στην εξουσία μια περονιστική εξέγερση με επικεφαλής τον σοσιαλφασίστα Νουάλντε.

Η εξαγωγή του κεφαλαίου δεν είναι η αιτία της χρεοκοπίας της Αργεντινής. Είναι ένα αποτέλεσμα της.

Κανένα κεφάλαιο που θα μπορούσε να ανταλλαχθεί με δολάρια το 98 δεν θα περίμενε να μεταφραστεί σε υποτιμημένα πέσο το 2002. Ήταν η οικονομική παρακμή που οδήγησε τα κεφάλαια να δραπετεύσουν και όχι το αντίστροφο. Είναι αλήθεια ότι με τη σειρά της αυτή η δραπέτευση επιδείνωσε ταχύτατα την οικονομική αποσάθρωση της Αργεντινής. Αλλά το κύριο μένει το πρώτο και όχι το δεύτερο, το εσωτερικό οικονομικό ζήτημα και όχι το εξωτερικό.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Μπαίνει ωστόσο το εξής ερώτημα: Γιατί έστω να μην εμποδιστεί αυτό το δευτερεύον, αυτή η φυγή των κεφαλαίων προς τα έξω; Γιατί να μην χτυπηθεί αυτή η πλευρά της ανοιχτής παγκόσμιας αγοράς, η χρηματιστική αγορά και η αντίστοιχη ελεύθερη μεταφορά κεφαλαίων; Γιατί να μην υπάρξει ένας προστατευτισμός;

Είναι γεγονός ότι ο Ντε Λα Ρουά πριν πέσει επεχείρησε μέτρα προστατευτισμού και με μέτρα αλλαγής της νομισματικής ισοτιμίας δολαρίου-πέσο στο εξωτερικό εμπόριο και με δασμούς στις εισαγωγές. Αλλά αυτά επιδείνω-

σαν την φυγή του κεφαλαίου. Τότε ακριβώς και γι’ αυτό το λόγο ο Ντε Λα Ρουά περιόρισε το δικαίωμα των καταθετών να αποσύρουν λεφτά από τις τράπεζες, το περίφημο corralito. Τότε ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις των μεσοστρωμάτων κάτω από την καθοδήγηση των δεξιών περονιστών με τις κατασρόλες που όσο δυνάμωνε η πολιτική κρίση εξελίχθηκαν σε εξέγερση. Αυτή την εξέγερση μάτωσε με 30 νεκρούς ο Ντε Λα Ρουά και έφυγε νύχτα με ελικόπτερο. Τα προστατευτικά μέτρα του Ντε Λα Ρουά χτυπήθηκαν λοιπόν από δύο πλευρές. Από τη μια πλευρά από το ντόπιο και διεθνές κεφάλαιο που τα είδε σαν προάγγελο χρεοκοπίας και δυνάμωσε τη φυγή του από τη χώρα και από την άλλη από τον λαϊκίστικο περονισμό που χρησιμοποίησε τη λαϊκή δυσφορία για να οδηγήσει στην πολιτική χρεοκοπία τους δυτικόφιλους και να φέρει τον εαυτό του στην εξουσία. Τελικά ο νικητής περονισμός επέβαλε τον οικονομικό προστατευτισμό και ταυτόχρονα μόλις τώρα το ΔΝΤ και όλοι οι πιστωτές της Αργεντινής δίνουν στον σοσιαλφασίστα Ντουάλτε όλες τις οικονομικές διευκολύνσεις που δεν έδιναν στον φιλελεύθερο Ντε Λα Ρουά. Αυτό σημαίνει ότι το δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο θέλει μόνο ένα πράγμα: Να πάρει πίσω τα λεφτά του και δεν έχει καμιά αντίρρηση να γίνει αυτό από μια γραφειοκρατική βδέλλα σαν τον Ντουάλτε που θα έχει τη δυνατότητα και τη θέληση να στραγγίξει ότι έχει απομείνει από αυτή τη χώρα. Ο οικονομικός προστατευτισμός μπορεί να αποτελεί πρόβλημα για τους φιλελεύθερους οικονομολόγους, αλλά ποτέ δεν τόλμησαν οι πολιτικοί ηγέτες του σύγχρονου δυτικού κρατικού μονοπωλιακού καπιταλισμού να τον αρνηθούν για τους ανταγωνιστές του, αφού δεν μπόρεσαν να τον αρνηθούν για τον εαυτό τους. Μονοπωλιακός καπιταλισμός και προστατευτισμός θα πηγαίνουν πάντα μαζί. Η παγκόσμια αγορά και η παγκοσμιοποιημένη αγορά είναι σύμφυτες με την ελευθερία του εμπορίου, αλλά αυτή η ελευθερία οδηγώντας στο μονοπώλιο οδηγεί αναπόφευκτα και στον προστατευτισμό. Αυτή είναι μια αναγκαία αντίφαση μέσα στην οποία διεξάγεται η παγκόσμια πολιτική πάλη.

Από αυτή την αντίφαση πιάνεται σήμερα και ο τρίτος κόσμος για να επιβάλει τον προστατευτισμό στις δικές του λίγο ή πολύ οικονομικά αδύναμες χώρες.

Ο προστατευτισμός σήμερα, ακόμα και ο πιο ακραίος, δεν λέει τίποτα από μόνος του. Ειδικά στα χέρια των διεφθαρμένων γραφειοκρατικών αστικών τάξεων ο προστατευτισμός είναι μια μέθοδος απελευθέρωσης αυτών των τάξεων από κάθε έλεγχο στην παραγωγή που συνεπάγεται η συμμετοχή στη διεθνή αγορά, δηλαδή μια μέθοδος υπερδιόγκωσης της γραφειοκρατικής γαιοπροσόδου τους, ή αλλιώς της μίζας τους.

Ο προστατευτισμός στον τρίτο κόσμο

Ο ισλαμοφασισμός επελαύνει στην Αίγυπτο Πιο βαθύ το γύχος του «Αραβικού Χειμώνα»

Τώρα φαίνεται το έγκλημα των δυτικών ιμπεριαλιστών και των φιλελεύθερων να συνταχθούν με τους ισλαμοφασίστες και να τους δώσουν την εξουσία απαιτώντας την έξωση του Μουμπάρακ

Η δεύτερη «εξέγερση» της Ταχρίρ του Νοέμβρη του 2011, που είχε σκοπό τη ματαίωση των βουλευτικών εκλογών που έγιναν τελικά στο τέλος του μήνα (ο πρώτος από τους τρεις γύρους) και την πτώση του Ταντάουι, του αρχηγού του Ανώτατου Συμβουλίου των Ενόπλων Δυνάμεων που διοικεί ουσιαστικά την Αίγυπτο από το Φλεβάρη, δεν πέτυχε τελικά το σκοπό της.

Η σύνθεσή της νέας Ταχρίρ ήταν ακόμη πιο βρώμικη από εκείνη του Φλεβάρη, τότε που είχε τουλάχιστο και μια πλευρά πραγματικής αντιδικτατορικής διάθεσης από παραπλανημένους δημοκράτες, που δεν έβλεπαν ότι το κίνημα ήταν από τα δεξιά κι όχι από τα αριστερά του Μουμπάρακ. Τώρα, στην Ταχρίρ ενώθηκαν οι πιο αντιδραστικές πλευρές του Φλεβάρη, δηλαδή η πιο ανοιχτά φασιστική και «ριζοσπαστική» δήθεν πλευρά των Αδερφών Μουσουλμάνων (Α.Μ.), οι ισλαμοφασίστες του υπεραντιδραστικού Αλ Νουρ (οπαδοί του σαλαφισμού, της πιο μεσαιωνικής μισαλλόδοξης αντισημιτικής και υποδουλωτικής για τη γυναίκα μορφής του Ισλάμ που έχουν πολύ ισχυρότερη απήχηση στην φτωχή αγροτιά της Αιγύπτου από τους ΑΜ), οι τροτσκοειδείς, και οι λίγοι στη μορφή «φιλελεύθεροι» σύμμαχοι όλων των παραπάνω, που έχουν για ηγέτη τους τον Μοχάμεντ Ελ Μπαραντέι.

Ο ρόλος του Μπαραντέι

Ο Μπαραντέι, επί πολλά χρόνια επικεφαλής της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (ΔΕΑΕ), είναι, όπως έχουμε ξαναγράψει, ένας άνθρωπος που έπαιζε το παιχνίδι των δύο υπερδυνάμεων, και ειδικά της Ρωσίας ενάντια στο Ιράκ, όπου πρωταγωνίστησε στην παραπλάνηση των επεμβατιστών των ΗΠΑ με τα δήθεν «όπλα μαζικής καταστροφής» που διέθετε ο Σαντάμ και τους οδήγησε στην εισβολή του 2003, μέσω της οποίας το Ιράκ παραδόθηκε τελικά στον άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν.

Επίσης, ο Μπαραντέι, έχει παίξει βρώμικο παιχνίδι προβοκάροντας τις σχετικά πιο ανεξάρτητες από τον Άξονα τάσεις των ισλαμοφασιστών μουλάδων του Ιράν (Καμενεϊ). Δηλαδή διαρκώς ανακάλυπτε ότι το Ιράν έφτιαχνε την πυρηνική βόμβα για να πειστεί αυτό από τις ΗΠΑ να αναθέσει στη Ρωσία τον εμπλουτισμό του ιρανικού ουράνιου. Ταυτόχρονα όπως ποτέ δεν ενοχοποιούσε τόσο το Ιράν ώστε να επιτρέψει στις ΗΠΑ του Μπους να το χτυπήσει αλα Ιράκ. Γι' αυτό το λόγο **Μόσχα και Πεκίνο στήριζαν πάντα την επανεκλογή του Μπαραντέι χωρίς συζήτηση.** Αυτός ο τύπος λοιπόν, αφού άφησε άλλον προβοκάτορα διάδοχό του στην ΔΕΑΕ, με την υποστήριξη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και ειδικά της ρωσόφιλης προεδρίας Ομπάμα – Κλίντον, πήγε φυτευτός και χωρίς κανένα λαϊκό έρεισμα να αναλάβει τα ηνία της αιγυπτιακής «επανάστασης», επιστρέφοντας στη χώρα του το Φλεβάρη, εν μέσω χάους.

Το γεγονός ότι ο Μπαραντέι έχει ακόμα και σήμερα ελάχιστα πατήματα στον αι-

γυπτιακό λαό, κάνει ελαφρώς δυσκολότερη τη δουλειά του σοσιαλιμπεριαλισμού, αλλά δε τη δυσχεραίνει στρατηγικά. **Ο Μπαραντέι, ο οποίος δεν εκτέθηκε στις βουλευτικές εκλογές για να μην «καεί» πολιτικά με ένα μικρό ποσοστό, επιχειρεί να κάνει την εξής λεπτή εγχείρηση: θέλει να ενώσει υπό τη σκέπη του τις πιο γλοιώδεις ψευδοδημοκρατικές δυνάμεις μέσα στους φιλελεύθερους και κοσμικούς, (εκείνες τις δυνάμεις που συμάχησαν με τους ισλαμοναζήδες για να ρίξουν το Μουμπάρακ μέσω facebook και δίνανε στα διεθνή ΜΜΕ τη δημοκρατική, δήθεν αντιδικτατορική πατίνα στην ισλαμοναζιστική «εξέγερση» της Ταχρίρ), με την υποτιθέμενη «μετριοπαθή» - ερντογανική πλευρά των Αδερφών Μουσουλμάνων, που παίζει για τα μάτια και με την αστοδημοκρατία και ισχυρίζεται πως είναι το αντίστοιχο της χριστιανοδημοκρατίας της Δύσης, μια «ισλαμοδημοκρατία» της Ανατολής.**

Οι τριτοκοσμικοί σωβινιστές και σε γενικές γραμμές κοσμικοί στρατηγοί του Ταντάουι (ένα είδος αντίστοιχο της τούρκικης κεμαλικής στρατιωτικής ελίτ, που, όπως και εκείνη, είναι ταυτόχρονα και μεγαλοαστική τάξη – ιδιοκτήτης συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής), **μαζί με τον επίσης μουμενταριστικό πρωθυπουργό Εσάμ Σαράφ, μπορεί να χειρίστηκαν τη δεύτερη Ταχρίρ με όση μαστοριά τους επέτρεπε ο πολιτικός τους ορίζοντας,** αφού δεν έπεσαν στην προβοκάτσια των ισλαμοφασιστών που ήθελαν χιλιάδες μάρτυρες-θύματα, **ωστόσο τα πολιτικά ψωμιά τους φαίνονται μετρημένα.** Ήδη λόγω δεύτερης Ταχρίρ αναγκάστηκαν να διώξουν τον Σαράφ και να ορίσουν πρωθυπουργό στη θέση του έναν οπαδό της «εξέγερσης», που πούλησε τον Μουμπάρακ πάνω στην κρίση του Φλεβάρη, τον **Καμάλ Γκανζούρι** (αναλαμβάνει στα μέσα του Δεκεμβρη).

Τα αποτελέσματα των εκλογών: Επέλαση του πιο μαύρου ισλαμοφασισμού

Ταυτόχρονα, τα επίσημα αποτελέσματα του πρώτου από τους τρεις γύρους των βουλευτικών εκλογών είναι χαρακτηριστικά του πολιτικού μεσαίωνα που αναβίωσε η «Αραβική Άνοιξη» του ρωσοαμερικάνικου τακτικού μετώπου, του **ισλαμοφασισμού και των γλοιωδών δυτικών φιλελεύθερων,** που ενώθηκαν με το φασισμό κατά των τριτοκοσμικών κρατικοκαπιταλιστών τύπου Μουμπάρακ και Μπεν Αλί. Το κόμμα που έφτιαξαν για πολιτική βιτρίνα οι αντισημίτες Αδελφοί Μουσουλ-

μάνοι, το Κόμμα της Ελευθερίας και της Δικαιοσύνης, που έχει για πρότυπο το κόμμα του Ερντογάν στην Τουρκία (όπως και κάθε ισλαμοφασίστας πια) απόσπασε το 36,6% των ψήφων, ακολουθούμενο από τους ανοιχτούς μεσαιωνιστές φασίστες του Αλ Νουρ, που πήρανε 24,4%.

Το Αλ-Γουασάτ (Al-Wasat), κόμμα που είχε διασπαστεί από τους Αδερφούς Μουσουλμάνους (Α.Μ.) από το 1996 (επίσης με γραμμή Ερντογάν – δήθεν μετριοπαθούς Ισλάμ) και προσπαθούσε επί χρόνια να ενταχθεί στη νομιμότητα επί Μουμπάρακ χωρίς επιτυχία, πήρε 4,3%, ενώ 7,1% πήρε το ιστορικό (από τη δεκαετία του '20) αραβο-εθνικιστικό κόμμα Νέο Γουάφντ (New Wafd), που ωστόσο, λόγω των ιστορικών διαμαχών του με το νασερισμό, είχε περάσει από τη δεκαετία του '80 σε συμμαχία με τους Αδερφούς Μουσουλμάνους. Μάλιστα ο υπαρχηγός του είναι ανοιχτός αρνητής του Ολοκαυτώματος.

Τη σχετικά λιγότερο αντιδραστική πλευρά σε αυτές τις εκλογές εκπροσωπούσε το λεγόμενο «Αιγυπτιακό Μπλοκ». Αυτό ουσιαστικά αποτελείται από ένα μέτωπο φιλελεύθερων και σοσιαλδημοκρατών, που ήταν γενικά μέσα στο αντιΜουμπάρακ κίνημα, ενωμένο με κάποια χαμηλόβαθμα πρώην μέλη του κόμματος του Μουμπάρακ. Το Αιγυπτιακό Μπλοκ έβαζε σα ζήτημα αιχμής τη διατήρηση της κοσμικότητας του αιγυπτιακού κράτους και την αποφυγή του κυλίσματος στο βούρκο του ισλαμικού νόμου. Τελικά έλαβε ποσοστό 13%, λόγω της διάσπασης που του έκαναν οι φιλο-ισλαμοφασίστες κνιτοσοσιαλδημοκράτες του μετώπου «Η Επανάσταση Συνεχίζεται», που προτιμάνε, όπως και ο Μπαραντέι, τους δήθεν «μετριοπαθείς» ισλαμιστές από τους μουμενταριστικούς, συμμετείχαν μάλιστα έντονα και στη δεύτερη Ταχρίρ και τελικά πήραν ένα 3,5%.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει το γεγονός ότι **τα σχετικά πιο «εθνικά» τμήματα των Αδερφών Μουσουλμάνων (Α.Μ.),** που είχαν ήδη στημένη μια υπόγεια γραφειοκρατία που την ανεχόταν ο Μουμπάρακ, **επιδιώκουν μια σχετικά ομαλή μετάβαση στη νέα κατάσταση, όντας βέβαια κι αυτοί παρασάγγες πιο δεξιοί και επικίνδυνοι κι από το χειρότερο στρατηγό του Μουμπάρακ.** Αντίθετα, η «ριζοσπαστική» τάση της νεολαίας των ΑΜ, που βρίσκεται σε αντικειμενικό μέτωπο συμμαχίας με τους ισλαμοφασίστες του Αλ Νουρ, με τους τροτσκιστές και άλλους σοσιαλφασίστες, αλλά και με τους ψευδοδημοκράτες ρωσόφιλους που σέρνει μαζί του ο Μπαραντέι (οι οποίοι θεωρούν –όπως και όλοι οι όμοιοί τους- πιο μεγά-

λη απειλή το στρατό από τους ισλαμοφασίστες), είναι η τάση εκείνη που ρίχνει τη γραμμή της εδώ και τώρα άρσης της συμφωνίας ειρήνης με το Ισραήλ του 1979, του πανισλαμιστικού αντιδυτικού μετώπου, στο βάθος της ισλαμοφασιστικής επίθεσης όχι απλά στη Δύση, αλλά σε κάθε τι που εκπροσωπεί το σύγχρονο αναπτυσσόμενο υλικό και πνευματικό πολιτισμό. **Και δε χρειάζεται να πούμε ποιους διψασμένους για επέκταση ανατολικούς ιμπεριαλισμούς βλέπουν αντικειμενικά σα σύμμαχους τους οι πανισλαμιστές φασίστες, χάρια από τους κανονικότητας χαφιέδες που έχει φυτεμένους μέσα στις τάξεις τους η Ρωσία.**

Η φύση του αιγυπτιακού ισλαμοφασισμού – Αδελφοί Μουσουλμάνοι και Αλ Νουρ

Το Αλ Νουρ, από την άλλη, δεν είναι Ταλιμπάν του αντιιμπεριαλιστικού εθνικοανεξαρτησιακού ρεύματος με επικεφαλής τον μουλά Ομάρ. Δεν έχει δηλαδή, όπως εκείνοι, στην παρακαταθήκη του μια ηρωική αντίσταση σε ένα γενοκτόνο Ρώσο κατακτητή του 1980, και μετά σε έναν Αμερικάνο εισβολέα του 2001. Ούτε βέβαια συγκρίνεται με τους βαχαμίτες πετροεμίρηδες της Σαουδικής Αραβίας, που παρά την εξοφρενική και απάνθρωπη θρησκευτική τους καθυστέρηση, συμπεριφέρονται σαν αντικειμενικά προοδευτική δύναμη του Τρίτου Κόσμου και σε ό,τι αφορά στην εσωτερική αναπτυξιακή τους πολιτική και στην εθνοανεξαρτησιακή και ειρηνόφιλη σε σχέση με τις υπερδυνάμεις διεθνή τους διπλωματική γραμμή. **Το Αλ Νουρ, μέσα στο αντιδυτικό και αντισημιτικό κλίμα του αραβικού χειμώνα, παρέα με τους «επαναστάτες σκληρούς μαχητές» της βάσης των ΑΜ θα γίνουν, χωρίς υπερβολή, τα νέα ισλαμικά SS, που θα σκορπάνε θάνατο στο διάβα τους στο δρόμο για την Ιερουσαλήμ, για το ισλαμικό χαλιφάτο της Μέσης Ανατολής και Βόρειας Αφρικής, για τη νίκη κατά των «απίστων».**

Η δε σχετικά λιγότερο αντιδραστική πλευρά των ΑΜ, εκείνη που δεν κατέβηκε στη δεύτερη Ταχρίρ, δεν είναι τίποτα δημοκράτες, ούτε βέβαια φίλοι της ειρήνης. Πολλοί απ' αυτούς είναι δήθεν μετριοπαθείς, που περιμένουν απλώς τη δημοκρατική νομιμοποίηση μέσω των εκλογών, ώστε να ξεδοντιάσουν τους κοσμικούς, δημοκράτες ή μουμενταριστικούς, χωρίς η Δύση να αντιδράσει. Η βάση των ΑΜ είναι, πέρα από ένα τμήμα καθυστερημένης πολιτικά φτωχολογιάς, εκείνο το τμήμα των μεσοστρωμάτων, που η κρατική γραφειοκρατική μεγαλοαστική τάξη των

στρατηγών με πολιτικό εκφραστή και ηγέτη τον Μουμπάρακ τους έκλεινε το δρόμο προς την κοινωνική ανέλιξη. Πρόκειται για γιατρούς, δικηγόρους, μηχανικούς, γενικά φιλόδοξα μικροαστικά και μεσοαστικά στοιχεία, που αποτελούν επίσης σημαντική βάση και για το ΑΚΡ του Ερντογάν στην Τουρκία. Υπάρχει δηλαδή μια παραλληλία Τούρκων κεμαλικών – Αιγυπτίων μουμπαρακικών από τη μια και ΑΚΡ του Ερντογάν – Αδερφών Μουσουλμάνων από την άλλη, αν και στην Αίγυπτο η ισλαμοφασιστική καθυστέρηση είναι πολύ βαθύτερη. Και στις δύο χώρες ο στρατός αποτελούσε βασική πτέρυγα της αστικής τάξης ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ (κάτι που δεν συνέβη ποτέ στην Ελλάδα, που η ντόπια αστική τάξη δεν έκανε ποτέ εθνικοδημοκρατική επανάσταση μέσω των αξιωματικών, όπως έγινε στον Τρίτο Κόσμο).

Δεν είναι τυχαίο ότι ο ιδεολογικός καθοδηγητής των Αδερφών Μουσουλμάνων Καρανταβί, που σήμερα βρίσκεται στα τελευταία του, είναι ένας ξεσκολισμένα ρωσόφιλος (ίσως και ρωσόδουλος) χιτλερικός αντισημίτης, στρατηγικότατος στην αντίληψη απ' ό,τι φαίνεται, αφού πάντα άφηνε στην άκρη το «δόγμα» για να εξυπηρετηθεί η υπόθεση του αντιδυτικισμού και του αντισημιτισμού. Ο Καρανταβί είναι που συμφιλώσε τους ΑΜ με τη Χεζμπολάχ, παρά το σιιτικό χαρακτήρα της τελευταίας, με το επιχείρημα ότι κι αυτή «μάχεται το σιωνισμό». Ο ίδιος είναι επίσης που εξέδωσε φετβά για το σταμάτημα του ισλαμικού αντάρτικου στον Καύκασο, με την υπόμνηση ότι η Ρωσία είναι φίλος και όχι εχθρός στον αντιδυτικό αγώνα, ενώ «κατάδικασε σε θάνατο» τον Καντάφι και στάθηκε με λύσσα στο πλευρό των ισλαμοφασιστών της Βεγγάζης στη μάχη της Λιβύης.

Ο Μπαραντέι, ανησυχώντας πιθανότατα για τις μη ρώσικες «εθνικο-ισλαμικές» τριτοκοσμικές τάσεις που υπάρχουν αναπόφευκτα μέσα στους ΑΜ αλλά και στο Αλ Νουρ, ευχήθηκε σε δηλώσεις του οι ΑΜ να μην επιδιώξουν συμμαχία με τους σαλαφιστές, αλλά με «πιο φιλελεύθερα στοιχεία», προφανώς της δικιάς του κοπής. Το πρόβλημά του απερίγραπτον αυτού και-ροσκόπου (που το Αλ Νουρ δεν τον ενοχλούσε πριν λίγες μέρες που ήταν μαζί του στην Ταχρίρ αλλά τον ενοχλεί τώρα επειδή ανησυχεί τους ηλίθιους δυτικούς που τον προστατεύουν), όπως και των τροσκοειδών, είναι πως δεν έχει προλάβει να στήσει ακόμα ισχυρό κομματικό γραφειοκρατικό μηχανισμό, και κάτι του λέει (και σωστά) πως δεν μπορεί να εμπιστευτεί το ισλαμοφασισταριό, που είναι απρόβλεπτο και μπορεί μεν να οδηγεί στη βαρβαρότητα, αλλά δεν μπορεί μόνο του, χωρίς «ρώσο» ανθύπατο επικεφαλής του, να εγγυηθεί σταθερή και αδιάλειπτη συμμαχία με το ρώσικο σοσιαλμπερλιαλισμό.

Η συντριβή της πραγματικής αντιμπερλιαστικής επανάστασης εξηγεί τη στροφή των μαζών στον ισλαμοφασισμό

Όσον αφορά στο ερώτημα γιατί οι μάζες των αραβικών χωρών στρέφονται πλειοψηφικά σήμερα στις πιο μαύρες μορφές της φεουδαρχικής ιδεολογικής καθυστέρησης, με τη μορφή του πολιτικού Ισλάμ, χρειάζεται μια ξεχωριστή, βαθιά ανάλυση που δε χωράει να γίνει σε τούτο το άρθρο. **Η βασική αιτία πάντως αυτού του φαινομένου βρίσκεται στο τσάκισμα των δυνάμεων με πρόγραμμα λαϊκοδημοκρατικής – αντιμπερλιαστικής επανάστασης μέσα στον αραβικό Τρίτο Κόσμο εδώ και πολλές δεκαετίες. Αυτό έγινε μετά τον αποικιοκρατικό αγώνα και την άνοδο στην εξουσία των εθνικών αστικών τάξεων που όμως από το φόβο των επαναστάσεων συμβιάστηκαν με παλιές δυνάμεις της αντίδρασης και με τον μπερλιαλισμό.** Αυτές οι αστικές τάξεις σε πολλές περιπτώσεις με στρατιωτική και γραφειοκρατική μορφή έπαιζαν αρχικά έναν προοδευτικό ρόλο, αντιστεκόμενες στον μπερλιαλισμό (π.χ. ο Αιγύπτιος Νάσερ το 1956, όταν ταπεινώσε τους ΑγγλοΓάλλους επεμβατιστές στο Σουέζ). Αυτές ανέπτυξαν, έστω στρεβλά, τις παραγωγικές δυνάμεις μέσα από έναν γραφειοκρατικό κρατικό

στές, ακόμα και τους αριστερούς αστοδημοκράτες αντιμπερλιαστές των αραβικών χωρών, οι αστικές γραφειοκρατικές τους τάξεις παράδωσαν τελικά μετά από δεκαετίες και βέβαια με τη βοήθεια του σοσιαλμπερλιασμού, την ταλαιπωρημένη, φτωχή πλατιά μάζα της πόλης και της υπαίθρου στο «φεουδαρχικό σοσιαλισμό» του Ισλάμ.

Μην έχοντας άλλο όχημα για να εκφράσουν τους πηγαίους πόθους τους για κοινωνική ισότητα, σχετική έστω αναδιανομή του πλούτου, για μια κάπως υποφερτή ζωή, χωρίς βαριά κοινωνική καταπίεση πόθους για τους οποίους οι διάφοροι Μουμπάρακ, Μπεν Αλί κλπ. δεν πολυνοιάζονταν, οι μάζες στράφηκαν τελικά στη μικροαστική στη μορφή και στο βάθος αστική-υπεραντιδραστική δημαγωγία των ισλαμικών δικτύων αλληλεγγύης και φιλανθρωπίας. Αυτοί μέσω π.χ. των σουνιτών Αδελφών Μουσουλμάνων ή της σιιτικής Χεζμπολλάχ στο Λίβανο, παίζουν κατά κάποιο τρόπο ρόλο «μικροαστικού σοσιαλιστικού» στην ουσία σοσιαλφασιστικού κόμματος ανατολικού τύπου των καταπιεσμένων, μπαλώνοντας τις τρύπες που αφήνει η κοσμική γραφειοκρατική κρατική υποδομή στην πρόνοια, στην παιδεία και αλλού. **Κατά κάποιο τρόπο, το Ισλάμ αποτελεί γι' αυτές τις μάζες το**

Κίνας και ο Μάο Τσε Τουνγκ, μετά τη νίκη της επανάστασης το 1949, δεν εκτέλεσαν παρά ελάχιστους τσανγκαϊσεκικούς αντιδραστικούς, ενώ τον πρώην Κινέζο αυτοκράτορα τον άφησαν να ζήσει ήρεμος σε ένα σπιτάκι, ποτίζοντας λουλούδια μέχρι να πεθάνει, εφ' όσον δεν απειλούσε τη λαϊκή δημοκρατία. Οι ισλαμοφασιστές αντίθετα έσυραν τον Καντάφι σα σκυλί και ξέσκισαν το κορμί του με μια άνευ προηγουμένου σαδιστική βαρβαρότητα, ενώ στη συνέχεια το διαπόμπευσαν.

Τίποτα δεν έχει κριθεί – Στην αντίσταση των λαών του Τρίτου Κόσμου η ελπίδα

Πάντως, τόσο η βαρβαρότητα του ισλαμοφασισμού της Λιβύης (που εγκαταστάθηκε στην εξουσία με τις λόγγες του ΝΑΤΟ και τις πλάτες Ρωσίας-Κίνας), ο οποίος εκτέθηκε πολύ με τον αντικειμενικό ρόλο εξόντωσης του Καντάφι, όσο και η απερίγραπτη μπόχα που αναδύεται από την αποχαλίνωση του ισλαμοφασισμού στην Αίγυπτο, είναι ένα μικρό αλλά εξαιρετικά σημαντικό για τους οξυδερκείς δημοκράτες δείγμα της ποιότητας της «Αραβικής Άνοιξης» και του γιατί η ΟΑΚΚΕ, σε αντίθεση με το σύνολο του ψευτοαριστερού συρφετού, αλλά και των κοντόφθαλμων και ψευτοδημοκρατών φιλελεύθερων σε όλη τη Δύση, επέμενε να τονίζει πως δεν πρόκειται για λαϊκό αντιφασισμό και αντιδικτατορική πάλη, αλλά για φαινοκόκινο πραξικοπηματισμό, ενάντια στον οποίο οι διάφοροι Μπεν Αλί, Μουμπάρακ, Καντάφι ήταν η αντικειμενικά προοδευτική πλευρά (πράγμα που στην περίπτωση του συχνά στο παρελθόν πολύ αντιδραστικού και βάρβαρου Καντάφι έφτασε να υποθεί σε μια -άξια κάθε σεβασμού- εθνική αντιμπερλιαστική αντίσταση ως το τέλος στους βρώμικους επιδρομείς του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ).

Αν δε ο ρατσιστής ΥΠΕΞ του Ισραήλ, ο τουλάχιστον ρωσόφιλος προβοκάτορας Λίμπερμαν, συνεχίσει να σέρνει τη σωβινιστική ισραηλινή δεξιά του Λικούντ (Νετανιάχου), αλλά και μέρος των Εργατικών (Εχούντ Μπάρακ) στην εντελώς τυχοδιωχτική και φασιστική γραμμή της προληπτικής επίθεσης στο Ιράν για τα πυρηνικά του, ο ασκός του Αιόλου σε όλο το τόξο Μέσης Ανατολής – Βόρειας Αφρικής μπορεί να ανοίξει ανεπίστρεπτα, με απρόβλεπτες συνέπειες για τους αραβικούς λαούς, που οι προβοκάτορες ηγέτες τους θα τους σύρουν σε έναν άδικο πόλεμο ολοκληρωτικής εξόντωσης. Αυτή η προοπτική πρέπει πάση θυσία να αποτραπεί.

Και μπορεί να αποτραπεί, γιατί κάθε τι γεννιέται και μεγαλώνει μαζί με το αντίθετό του: η αντίσταση των γυναικών της Τυνησίας στον ισλαμοφασισμό, η ηρωική θμηνη αντίσταση των Λίβυων πατριωτών υπό τον Μουαμάρ Καντάφι, αλλά και οι αντι-ισλαμοφασιστικές αντιστάσεις των κοσμικών Αιγυπτίων στρατηγών, της μειονότητας των χριστιανών κοπτών και πολλών Αιγυπτίων δημοκρατών, δείχνουν πως η επέλαση για το μέτωπο ρωσο-Μπαραντέδων – ισλαμοναζήδων δε θα είναι καθόλου ένας περίπατος.

21 νεκροί έξω από εκκλησία Κοπτών το Γενάρη του 2011

καπιταλισμό, που αποτελούσε αντίβαρο στις ανοιχτές αγορές που ζητούσε πάντα το δυτικό μπερλιαστικό μονοπώλιο και οι οποίες συντριβουν τη ντόπια παραγωγή στις εξαρτημένες οικονομικά και μη αναπτυγμένες βιομηχανικά χώρες.

Ωστόσο, μετά το 1960, το αρχικά κοινό μέτωπο αμερικάνικου μπερλιασμού – σοβιετικού σοσιαλμπερλιασμού μαζί με τους τριτοκοσμικούς εθνικούς αστούς τσάκισε όλα τα πραγματικά ΚΚ στις αραβικές χώρες, με φυλακές, κρεμάλες, βασανιστήρια, ανείπωτη βία. Στη συνέχεια, ο Χρουστσόφ κι αργότερα ο Μπρέζνιεφ διαπραγματεύτηκαν με τους άραβες εθνικιστές ηγέτες την επαναδημιουργία «κομμουνιστικών» κομμάτων, που όμως τώρα ήταν ρώσικα σοσιαλφασιστικά πραχτορεία στην ουσία, τα οποία δεν θα απειλούσαν τις αστικές δικτατορίες μπασαθικού τύπου ή θα τις απειλούσαν από την πλευρά του ακόμα χειρότερου αφεντικού τους. **Τσακίζοντας τους πραγματικούς μαρξιστές-λενινιστές, τριτοδιεθνιστές κομμουνι-**

ντιδραστική φιλοδυτική-φιλομπερλιαστική πολιτική των ντόπιων αστικών τάξεων είναι αυθόρμητο και από τ' αριστερά, το πολιτικό όχημα το οποίο αυτές καβαλάνε για να ικανοποιήσουν τα όνειρά τους είναι χιλιόμετρα πιο δεξιό, είναι μάλιστα ναζιστικό, γενοκτονικό γιατί είναι όχημα του νεοναζιστικού παγκόσμιου μπερλιαστικού άξονα. Γι αυτό θα οδηγήσει αυτές τις μάζες σε απερίγραπτο πόνο, αίμα, ταπείνωση, και όταν επιβάλλει ο ισλαμοφασισμός τη δικτατορία του και όταν αργότερα θα τις οδηγήσει στο γενοκτονικό πόλεμο στο πλευρό του σοσιαλμπερλιασμού.

Στο βάθος, ο ισλαμοφασισμός είναι το τμήμα που πληρώνουν οι τριτοκοσμικές αστικές τάξεις για το γεγονός ότι μαζί με το σοσιαλμπερλιασμό και το δυτικό μπερλιασμό, σκότωσαν τον πραγματικό επαναστατικό σοσιαλισμό και τελικά όλη την πραγματική πρόοδο, η οποία πιθανότατα, αν τους νικούσε κάποτε, θα ήταν πιο επιεικής και ανθρώπινος μαζί τους απ' ό,τι είναι μαζί τους οι ισλαμοφασιστές. Το ΚΚ

ΚΑΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ας είμαστε περισσότερο επιφυλακτικοί σε αυτή τη φάση

Δημοσιεύσαμε πριν λίγες μέρες στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ ένα κείμενο με τίτλο: «**ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΑ**». Αυτό αναφερόταν στην πτώση του κύρους και της επιρροής του Πούτιν τον τελευταίο καιρό, στην εκλογική πτώση του κόμματος του «Ενωμένη Ρωσία» και στην αυξανόμενη αντίσταση του ρώσικου λαού στο καθεστώς αυτό.

Οι διαπιστώσεις αυτού του κειμένου για τη βαθιά κρίση του πούτινισμού και τις αιτίες του, για το χαρακτήρα των σημερινών πολιτικών δυνάμεων της Δούμας σαν φασιστικών δυνάμεων του βαθύτερου καγκεμπίτικου πούτινικού καθεστώτος και πιο πολύ η ανάλυση που γίνεται στο κείμενο αυτό για την ειδική αντίφαση του ρώσικου νεοναζιστικού μονοπώλιου στην προετοιμασία του ρώσικου λαού για τον παγκόσμιο πόλεμο σε σχέση με την αντίστοιχη του γερμανικού Τρίτου Ράιχ θα πρέπει να προσεχτούν από τους αναγνώστες. Επίσης είναι σωστή η παρατήρηση μας ότι δεν μπορούμε να ονομάσουμε δημοκρατικό το κίνημα κατά του Πούτιν όσο σε αυτό υπάρχουν φασιστικές δυνάμεις σαν αυτές των εθνομπολεβίκων του Λιμόνοφ. Ακόμα πιο σωστή είναι η επιφύλαξη που εκφράζουμε γράφοντας ότι η «*κατρακύλα του Πούτιν των τελευταίων μηνών δεν είναι κάτι στο οποίο μπορούμε να απαντήσουμε με κάποια σιγουριά*» και ότι μία εκδοχή για τις μελλοντικές εξελίξεις θα είναι «*να προετοιμάσουν από τα έγκατα της ΚαΓκεΜπε έναν διάδοχο του σε σύγκρουση τάχα με αυτόν, όπως έχουν κάνει τόσες φορές πριν*». Αυτή η τελευταία αναφορά σημαίνει ότι δεν είναι απίθανο το ενδεχόμενο μέσα από το κίνημα ενάντια στον Πούτιν και το καθεστώς του να προκύψει ένας νέος Πούτιν.

Όμως η κύρια εκτίμηση που βγαίνει από το πνεύμα και μια σειρά αποσπάσματα του παραπάνω άρθρου είναι ότι όχι μόνο ο Πούτιν και το κόμμα του αλλά όλο το εσωτερικό καθεστώς του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού είναι εξαιρετικά στριμωγμένο αυτή τη στιγμή γιατί υπάρχει μια αυθόρμητη, απρόβλεπτη και αυξανόμενη αντίσταση του ρώσικου λαού στον Πούτιν.

Αυτή η εκτίμηση μας πρέπει να αντιμετωπιστεί με πολύ μεγάλη επιφύλαξη μετά από τα στοιχεία που έρχονται από τον διεθνή τύπο για την πολιτική φυσιογνωμία και γραμμή του πιο προβεβλημένου ως τώρα στελέχους του αντιπυτινικού κινήματος, του Αλεξέι Ναβάλνυ, και για την πολιτική σύνθεση των πιο μεγάλων ως τώρα διαδηλώσεων κατά του Πούτιν ή για την ακρίβεια του κόμματός του Πούτιν, που έγιναν στη Μόσχα και σε δεκάδες άλλες πόλεις της Ρωσίας το Σάββατο 10 του Δεκέμβρη. Αυτοί η σύνθεση ήταν κυρίως εθνικοφασίστες φιλοναζιστές, φιλελεύθεροι με κεντρικό εκφραστή τον Νέμτσοφ (δημιουργό του «λαϊκού καπιταλισμού», που σημαίνει αντιδυτικός καπιταλισμός χωρίς αληθινά αστοδημοκρατικά δικαιώματα), και εθνικοκομμουνιστές δηλαδή νεοναζιστές-ευρασιατιστές του κόμματος του Ζιουγκάνοφ. Αυτή ήταν σύνθεση όχι απλά φαιοκόκκινων αγανακτισμένων της Αιγύπτου και της Τυνησίας που τουλάχιστον είχαν έντονο το αυθόρμητο και μαχητικό στοιχείο αλλά σύνθεση χειρότερη και από εκείνη των ελλήνων κρατικών αγανακτισμένων του Σύνταγματος. Η υπόνοια για ένα τέτοιο κρατικό καθεστωτικό καλά σχεδιασμένο ηγεμονικό στοιχείο στις διαδηλώσεις της Ρωσίας ενισχύεται από το ότι ακόμα και τη διαδήλωση της Μόσχας όχι μόνο δεν την ξυλοφόρτωσε ο Πούτιν, όπως έχει κάνει ως τώρα για κάθε πραγματικά αντιπυτινική διαδήλωση στο κέντρο της χώρας, αλλά την έδειξε και στην τηλεόραση προς γενική κατάπληξη!

Ακόμα πιο ανησυχητική είναι η περίπτωση του Ναβάλνυ. Αυτός είναι ένας μπλόγκερ που ξεκίνησε πριν από έναν χρόνο, το μπλογκ του γιγαντώθηκε πριν από λίγους μήνες και ο χαρακτηρισμός του για την «Ενωμένη Ρωσία» σαν «κόμμα των κλεφτών και απατεώνων» έγινε τελευταία πανρωσικό σύνθημα. Ο Ναβάλνυ έγινε διάσημη και πολύ δημοφιλής φυσιογνωμία μετά την προτελευταία διαδήλωση της Μόσχας, που ήταν η τελευταία του παλιού μαχητικού αντικαθεστωτικού τύπου, μετά την οποία αυτός συνελήφθη και κλείστηκε στη φυλακή για 15 μέρες ενώ όλοι οι άλλοι συλληφθέντες κρατήθηκαν για λίγες ώρες. Τα ραδιόφωνα της Ρωσίας και ο διεθνής τύπος άρχισαν να μιλάνε επίμονα γι αυτόν. Φήμες άρχισαν να ταξιδεύουν μέσα στη Ρωσία ότι δολοφονήθηκε. Σε ελάχιστες ώρες και μέρες ο Ναβάλνυ έγινε και ήρωας και κύριος πολιτικός εκφραστής όλης της νέας αντιπολίτευσης μαζί με τον Μπορίς Νεμτσόφ.

Ο Ναβάλνυ αρχικά πέρασε από το τυπικό αριστερό φιλελεύθερο μισοκαθεστωτικό κόμμα Γιαμπλόκο. Πριν πέντε χρόνια έφυγε, εμφανίστηκε σαν ανεξάρτητος εθνικιστής και άρχισε να μιλάει σε συγκεντρώσεις νεοναζιστών και σκίνχεντς. Πρόσφατα συμμετείχε στην εθνοφασιστική πορεία της 4 του Νοέμβρη. Κάποτε βλέποντας ένα βίντεο που σύγκρινε τους μελαμψούς καυκάσιους με κατσαρίδες είπε: «*ενώ τις κατσαρίδες μπορούμε να τις σκοτώσουμε με μια παντόφλα, στην περίπτωση των ανθρώπων προτείνω ένα πιστόλι*». Αυτό το γράφουν οι NYTimes σε άρθρο τους της 9 Δεκέμβρη που υποστηρίζει και το Ναβάλνυ αλλά ακόμα περισσότερο την πολιτική γραμμή του που είναι η συμμαχία ενάντια στη διαφθορά του καθεστώτος από «εθνικιστές, φιλελεύθερους, αριστερούς, πράσινους... ακόμα και Αρειανούς». Αυτό είναι ακριβώς το μέτωπο που διαδήλωσε στις 10 του Δεκέμβρη, και υποστη-

ρίχθηκε ανοικτά από τον Γκορμπασόφ, την Κλίντον και τον Λουζκόφ έναν άλλο μαφιόζο του βαθιού καθεστώτος πρώην δήμαρχο της Μόσχας και θαυμαστή του Ναβάλνυ. Επίσης και η Αλ Τζαζίρα υπεράσπισε μέσω ενός αναλυτή της τον Ναβάλνυ και το μπλοκ που αυτός θα εκφράσει.

Ασφαλώς αρκετοί δημοκράτες θα συμμετείχαν σε αυτές τις διαδηλώσεις αλλά σίγουρα δεν είχαν καμιά ηγεμονία.

Το ερώτημα είναι τι σχεδιάζει αυτό το μαύρο μέτωπο ή αλλιώς τι σχεδιάζει η ΚαΓκε Μπε που καθοδήγησε όλα τα αντίστοιχα κινήματα την τελευταία χρονιά. Το αν ετοιμάζει «κάθαρση» της Ενωμένης Ρωσίας αλλά όχι εκκαθάριση του ίδιου του Πούτιν, το αν το κάνει για την άνοδο ενός νέου Πούτιν επικεφαλής ενός ρώσικου και παγκόσμιου φαιοκόκκινου κινήματος που θα στηρίξει τον σοσιαλιμπεριαλιστικό πόλεμο ενάντια στην «παγκόσμια διαφθορά και στην εκμετάλλευση» με κέντρο τις ολιγαρχίες του χρήματος, τους αμερικάνους και τελικά τους εβραίους που τάχα βρίσκονται πίσω απ όλα αυτά, ή το αν θέλει μόνο να πνίξει μέσα στο υπόλοιπο καθεστώς και να προβοκάρει τις υπαρκτές δημοκρατικές αντιστάσεις του ρώσικου λαού, θα το ξέρουμε αρκετά σύντομα. Το σίγουρο είναι ότι πρέπει να μελετήσουμε καλύτερα τη ρώσικη εσωτερική πολιτική γιατί δείξαμε περισσότερη βιασύνη από όση έπρεπε στην εκτίμηση τόσο του αυθόρμητου χαρακτήρα των πρόσφατων αντιστάσεων στο βαθύ καθεστώς της χώρας όσο και στην εκτίμηση του ρόλου που μπορεί να έπαιξε στις εξελίξεις ο πιο ειδικευμένος στην παραγωγή πλασματικών επαναστάσεων κρατικός μηχανισμός της ιστορίας.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το άρθρο που δημοσιεύτηκε αρχικά στο μπλογκ της ΟΑΚΚΕ στις 6 Δεκέμβρη με την πρώτη εκτίμηση μας για τις εξελίξεις στη Ρωσία.

ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝΙΣΜΟΥ

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ, Ο ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

(άρθρο που δημοσιεύτηκε στο blog της ΟΑΚΚΕ στις 6/12)

Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της πολιτικής και κοινωνικής αντίδρασης ήταν πάντα η βία που ασκούσε στην πλειοψηφία των ανθρώπων. Όμως αυτή η βία της προσέδιδε αστάθεια. Και όσο ανώτερη βία αναγκαζόταν να μεταχειριστεί, τόσο πιο εύθραυστη και ασταθής γινόταν. Η πούτινική Ρωσία, η πιο κτηνώδης, ύπουλη και δημαγωγική ιμπεριαλιστική υπερδύναμη στον πλανήτη δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση απ' αυτή την αντίφαση.

Από το γιουχάισμα στην μεγάλη πτώση στις εκλογές της νοθείας

Το γιουχάισμα που ούτε λίγο ούτε πολύ έφαγε ο Πούτιν κατά τις παραμονές των εκλογών για την προεδρία της χώρας, όταν πήγε να μιλήσει σε ένα γήπεδο πολεμικών τεχνών (βλ. Financial Times 20/11) καταδεικνύει την αυξανόμενη πολιτική ανυποληψία στην οποία έχει περιέλθει ο ρώσικός σο-

σιαλιμπεριαλισμός στο ίδιο του το κέντρο, τη Ρωσία.

Αυτό το γιουχάισμα προοιωνίσε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τη μεγάλη εκλογική πτώση του **κατ εξοχήν** κόμματος του Πούτιν στις εκλογές του κόμματος της Ενωμένης Ρωσίας. Βέβαια αυτή η πτώση δεν συνοδεύτηκε

με την άνοδο κάποιων δημοκρατικών πολιτικών κομμάτων για τον απλό λόγο ότι κανένα τέτοιο κόμμα δεν επιτράπηκε να κατεβεί στις εκλογές. Έτσι οι ψήφοι διαμαρτυρίας κατά της Ενωμένης Ρωσίας πήγαν στα ναζιστικού τύπου σοσιαλφασιστικά κόμματα, το «Κομμουνιστικό» Κόμμα της Ρώσικης Ομοσπονδίας του Ζιουγκάνοφ (19% από 11,5% που είχε από το 2007 ενώ παλιότερα είχε φτάσει στο 40%) το κόμμα της «Έντιμης Ρωσίας» του Μιρόνοφ (13%), καθώς και στο φασιστικό κόμμα των «Φιλελεύθερων Δημοκρατών» του Ζιρινόφσκυ (11%). Οι επικεφαλής των δύο τελευταίων κομμάτων είναι ανοιχτοί υποστηρικτές του Πούτιν ενώ ο Ζιουγκάνοφ τον υποστηρίζει έμμεσα με

το να χτυπάει έντονα την Ενωμένη Ρωσία και την κυβέρνηση αλλά ελάχιστα ή καθόλου τον Πούτιν τον ίδιο. Επίσης τελευταία και ο Μιρόνοφ χτυπάει την Ενωμένη Ρωσία και την κυβέρνηση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα τρία και μόνο αυτά τα τρία κόμματα επιτρέπονται να είναι στη Δούμα, στη ρώσικη Βουλή, δηλαδή να συμμετέχουν στην τετρακομματική **πυτινική κοινοβουλευτική δικτατορία**. Αυτή η δικτατορία εκτός από τους διωγμούς νομικών και οικονομικών, συλλήψεις, φυλακίσεις και δολοφονίες των πραγματικών δημοκρατών εξασφαλίζεται με την νομοθετική απαγόρευση να μπαίνουν στη Δούμα κόμματα που δεν συγκεντρώνουν το 7% των ψήφων, και

κυρίως με την απαγόρευση να κατεβαίνουν στις εκλογές οποιοδήποτε συνσπισμοί κομμάτων και ανεξάρτητοι υποψήφιοι καθώς και άλλα μη εγκεκριμένα από τις υπόδουλες στην ΚαΓκεΜπε δικαστικές αρχές κόμματα. Για παράδειγμα η πιο πολιτικά μαχητική αντιπουντινική δύναμη της αντιπολίτευσης όπως είναι το κόμμα-μέτωπο του Κασπάροφ «Η άλλη Ρωσία»* εμποδίστηκε ήδη από το 2007 να κατεβεί στις εκλογές ενώ οι συγκεντρώσεις του τελειώνουν χεδόν πάντα με συλλήψεις.

Πρέπει να τονίσουμε ότι δεν είναι η ελάχιστη διαφοροποίηση ή και η εναντίωση στα λόγια των Ζιουγκάνοφ και τελευταία του Μιριόνοφ στο κόμμα και στην κυβέρνηση του Πούτιν αυτό που προκάλεσε την πτώση της επιρροής τους. Αντίθετα είναι η πτώση του κύρους του κόμματος και της κυβέρνησης του Πούτιν (δεν μιλάμε για την άθλια μοίρα του αχυρανθρώπου του Μεντβέντεφ) που έκαναν τα 3 φιλοπουντινικά κόμματα να διαφοροποιηθούν από την κυβέρνηση για να μην χάσει ο Πούτιν περισσότερο και στην κοινοβουλευτική βάση τους. Να γιατί σε αυτές τις εκλογές το σημαντικό ήταν ότι οι μάζες με το να καταψηφίσουν το κατεξοχήν κόμμα του Πούτιν **αποσταθεροποίησαν τη θέση του συνολικού και κεντρικού εκφραστή όλων αυτών των καθεστωτικών κομμάτων και ηγέτη του ρωσικού νεοχιτλερισμού που είναι ο Πούτιν**. Μάλιστα την αποσταθεροποίησαν πολύ περισσότερο από όσο καταγράφεται γιατί καταγγέλεται με στοιχεία, και μάλιστα με βιντεοσκοπημένα στοιχεία, η μεγάλη νοθεία που έχει γίνει στις εκλογές. Ήδη έγινε αντιπουντινική συγκέντρωση στη Μόσχα κατά της εκλογικής νοθείας με 5000 άτομα, η μεγαλύτερη ως τώρα στη Ρωσία. Ο Πούτιν απάντησε με 300 συλλήψεις

Οι εγγενείς αιτίες της κρίσης και η διαφορά των παλιών από τους νέους Χίτλερ

Η κρίση του πουντινισμού έχει εγγενείς αιτίες και έχει να κάνει με μια βασική διαφορά του νεοχιτλερισμού του Κρεμλίνου από εκείνον του Τρίτου Ράιχ 80 χρόνια πριν. Η βασική διαφορά είναι ότι οι ρώσοι νεοχιτλερικοί κρατικομονοπωλιστές ξεδιπλώνουν τη στρατηγική τους σε μεγάλο βάθος χρόνου, ήδη από τη δεκαετία του 60 και όχι μέσα σε λίγα χρόνια όπως έκαναν οι παλιοί χιτλερικοί. Αυτή η μακρύτερη προετοιμασία του πολέμου από τους νεοχιτλερικούς επιτρέπει στο ρωσικό λαό να τους δει καλύτερα, να συλλάβει σε ένα βαθμό τον ιδεολογικό τους χαρακτήρα και να τους μισήσει. Χαρακτηριστικά οι ρώσοι Χίτλερ δε μπορούν για πολύ μεγάλο διάστημα να προσφέρουν οικονομικές ελαφρύνσεις στις πεινασμένες ρωσικές μάζες την ώρα που ασκούν πολιτική πολέμου και όχι ειρηνικής ανάπτυξης εδώ και μισό αιώνα. Τόσος χρόνος έχει χοντρικά μεσολαβήσει από την αρχή της εφαρμογής της σουσλοφικής στρατηγικής στα 1960 για την επίθεση στην Ευρώπη μέχρι σήμερα. Αντίθετα

το γερμανικό κρατικοφασιστικό μονοπώλιο από την ώρα που ήρθε στην εξουσία στα 1933 ως την ώρα που εξάπλωσε τον πόλεμο στα 1939 δεν πρόλαβε να απογοητεύσει τις μάζες της γερμανικής φτωχολογιάς. Αντίθετα τις έβγαλε από την εξαθλίωση της εποχής της Βαϊμάρης και τις έθρεψε στην περίοδο της ειρήνης 1933-1939 για να τις σύρει μετά στον πόλεμο. Έτσι αυτές, όσες βέβαια δεν ήταν πολιτικά προοδευτικές από την αρχή (κομμουνιστές-αντιφασίστες σοσιαλιστές) έμειναν πιστές στο Χίτλερ μέχρι την ώρα που άρχισαν οι ήττες της Βέρμαχτ στο ανατολικό μέτωπο. Αντίθετα ο χρόνος που χρειάζονται οι ρώσοι χιτλερ για το ξεδίπλωμα της στρατηγικής τους αν και δεν είναι βέβαια προσδιορισμένος από την αρχή, είναι μεγάλος. Γιατί αυτοί θέλουν να **αποφύγουν τα λάθη των γερμανών δασκάλων τους και δεν θα αρχίσουν τον πόλεμό τους αν προηγούμενα δεν περικυκλώσουν για τα καλά το κεντρικό θύμα τους, δηλαδή την Ευρώπη και δεν διεισδύσουν παντού μέσα του με τους πράκτορές τους**. Ο ρωσικός πολυεπισοδισμός δεν έχει καμιά σχέση με τους ερασιτεχνισμούς της χιτλερικής πέμπτης φάλαγγας αλλά είναι μια σύνθεση του τσαρικού εισοδισμού στις αντίπαλες κυβερνήσεις και του τροτσικιστικού εισοδισμού σε όλα τα κόμματα. Πέρα από αυτά οι σοσιαλμπερλιαλιστές εφευρίσκουν διαρκώς νέες τακτικές μεταμφίεσης έτσι ώστε να υπνωτίζουν, να ξεγελούν και να καθησυχάζουν τους αντιπάλους τους. Φυσικά, ο πρώτος αντίπαλος που βρέθηκε στο διάβα τους ήταν το ρωσικό προλεταριάτο, του οποίου την εξουσία σφετερίστηκαν ύπουλα στα 1956, ενώ αργότερα – μετά την ήττα και του κινεζικού προλεταριάτου (που πάντως πρόλαβε και τους εκδικήθηκε με το ξεμπρόστιαμά τους από την θεωρία των Τριών κόσμων) – κατάφεραν να ξεγελάσουν ολόκληρο το δυτικό μπερλιαλιστικό μπλοκ και τον Τρίτο κόσμο λανσάροντας την περεστρόικα και ακολουθώντας μετά την τακτική «του ψόφιου κοριού». Όμως εδώ προκύψανε **δυο μεγάλες αντιφάσεις** γι αυτούς. Η μία είναι ότι αφού θα έπρεπε να έχουν άφθονο χρόνο για να προετοιμάσουν τη μεγάλη επίθεσή τους και για να προσαρμόζουν αρκετές φορές τη στρατηγική τους **θα έπρεπε αναπόφευκτα να υποστούν πολιτική φθορά σε όλα τα εργαλεία της ανόδου τους, της περικύκλωσης του εχθρού και της διείσδυσής τους σε αυτόν περιλαμβανομένων και των ηγετών τους και των πρακτόρων τους**. Αυτό σημαίνει ότι ο βαθύς πολιτικοστρατιωτικός και κυρίως ο αστυνομικός μηχανισμός τους –βασικά η ΚαΓκεΜπε – **πρέπει να αλλάξει τα έντονα φθειρόμενα λόγω παρατεταμένης χρήσης ηγετικά στελέχη κάθε φάσης, χωρίς να κλωνίζεται στρατηγικά η επιχείρησή τους πράγμα που είναι κάτι το δύσκολο και το αρκετά ριψοκίνδυνο**. (Θυμόμαστε εδώ τη διαδοχή Α. Παπανδρέου στο ΠΑΣΟΚ όπου μόνο κατά ελάχιστους ψήφους επικράτησε ο Σημίτης

των Τσοχατζόπουλου- Αρσένη αφού πρώτα ο ρωσόδουλος αρχι-ιντριγκαδόρος του ΠΑΣΟΚ Λαλιώτης τους διέσπασε).

Η άλλη αντίφαση των νεοχιτλερικών του Κρεμλίνου προέρχεται από το ότι **πρέπει να υποκρίνονται ότι είναι αρκετά δημοκράτες για να καθησυχάσουν τους δημοκρατικούς λαούς και χώρες της Ευρώπης, δηλαδή τα θύματά τους. Αυτό στη σημερινή περίοδο σημαίνει ότι πρέπει να αφήνουν στο ρωσικό λαό και στις αντίθετες ομάδες της ρωσικής αστικής τάξης κάποιες ελάχιστες πολιτικές ελευθερίες**. Έτσι αναγκάζονται μετά την περεστρόικα να επιτρέπουν τη νόμιμη ή μισονόμιμη λειτουργία των πολιτικών κομμάτων και κυρίως να επιτρέπουν την ελεύθερη πρόσβαση στο ίντερνετ. Αυτή η τελευταία μεγάλη παγκόσμια δύναμη επικοινωνίας που τους έχει δώσει τελευταία μεγάλες νίκες στον αραβικό κόσμο – όπου οι αντίπαλοί τους τριτοκοσμικοί εθνικοί μεγαλοαστοί ήταν απομονωμένοι από τις μάζες – τους έχει στριμώξει πολύ στην ίδια τη Ρωσία.

Οι δύο αντιφάσεις ενώνονται στο ίντερνετ

Έτσι, αν και έχει υποτάξει με οικονομικές και δικαστικές διώξεις όλους τους αντίπαλους ιδιοκτήτες των τηλεοπτικών σταθμών, το καθεστώς του Κρεμλίνου δεν μπορεί ακόμα να ελέγξει το διαδίκτυο, όπως κάνουν οι κινέζοι σοσιαλμπερλιαλιστές που όμως πληρώνουν ακριβά γι αυτό με τον πολιτικό φόβο και την αντισυσπείρωση που προκαλούν εναντίον τους από όλα τα άλλα κράτη μελλοντικά θύματά τους κεντρική Ασία, όπως την Ιαπωνία, τις Φιλιππίνες, την Ινδονησία, το Βιετνάμ, την Ταυλάνδη, την Αυστραλία, την Ινδία κλπ. Σήμερα λοιπόν που η χρήση του ίντερνετ έχει επεκταθεί πολύ στη Ρωσία είναι λίγοι αυτοί που δέχονται την επίσημη καθεστωτική τηλεοπτική προπαγάνδα και είναι μία κοινοτυπία πλέον να λέει κανείς ότι δεν βλέπει τηλεόραση. Η ύπαρξη ελεύθερου ίντερνετ οδήγησε πρόσφατα στο κενό την προσπάθεια του καθεστώτος Πούτιν να πλήξει αποφασιστικά το κύρος πχ της οργάνωσης των παρατηρητών Γκόλος (Φωνή) που χρηματοδοτείται και από τις ΕΕ και ΗΠΑ. Η Γκόλος είχε καταγγείλει παρατυπίες στη διαδικασία των βουλευτικών εκλογών. Λίγο πριν τη μέρα των εκλογών συνεργείο του κρατικού καναλιού NTV εισέβαλε στα κεντρικά της γραφεία κι άρχισε τηλεοπτική επίθεση με ερωτήσεις του στυλ: «Ποιος σας χρηματοδοτεί;», «Γιατί οι ΗΠΑ σας στέλνουν χρήματα;» ή «Γιατί επιχειρείτε να αμαυρώσετε την εκλογική διαδικασία;» Χωρίς καθόλου να ταραχθεί ο υποδιευθυντής της οργάνωσης, Γκριγκόρι Μελκονιάντς, έβγαλε το κινητό του τηλέφωνο και άρχισε να βιντεοσκοπεί τους δημοσιογράφους επαναλαμβάνοντας τη φράση: «Είστε η προπαγάνδα του Σουρκόφ» (του επικεφαλής του προπαγανδιστικού μη-

χανισμού του Κρεμλίνου). Ολόκληρη η Ρωσία έγινε μάρτυρας του συγκεκριμένου περιστατικού. Ωστόσο, η πηγή πληροφόρησης δεν ήταν η εκπομπή του κρατικού καναλιού αλλά το βίντεο του Μελκονιάντς που αναρτήθηκε άμεσα στο διαδίκτυο. Τον Οκτώβρη, το NTV απαγόρευσε την προβολή ενός ντοκιμαντέρ σχετικά με τις απαγωγές πολιτών από τα ρωσικά στρατεύματα στην Τσετσενία με τη δικαιολογία ότι «χρειάζοταν δουλειά ακόμα». Παρόλα αυτά 400.000 άτομα κατόρθωσαν να το παρακολουθήσουν μέσα απ' το youtube. Λίγες μέρες αργότερα η εκπομπή «Εξωπραγματική Πολιτική» δεν προβλήθηκε από την κρατική τηλεόραση επειδή το θέμα είχε να κάνει με τον αρχηγό των Νάσι, της νεοναζιστικής φύσης νεολαιίστικης οργάνωσης του κόμματος του Πούτιν, που εθεάθη να γευματίζει στο πιο ακριβό εστιατόριο της Μόσχας, παρότι ο μισθός του δημοσίου υπαλλήλου δεν του επιτρέπει τέτοιου είδους πολυτέλειες. Αν και λογοκρίθηκε, η εκπομπή έγινε ιδιαίτερα δημοφιλής στο ίντερνετ.

Το ίντερνετ απλά κάνει γνωστά τέτοιου είδους σκάνδαλα αλλά το ότι το κοινό τα «ρουφάει» οφείλεται στο ότι η διαφθορά και η αδικία του πουντινικού καθεστώτος έχει διαβρώσει όλη την κοινωνία και οι μάζες ζουν τέτοια φαινόμενα και με την άμεση εμπειρία τους. Τώρα όλοι, ακόμα και από τα κρατικά ΜΜΕ παρακολουθούν τη ζωή των ολιγαρχών και διαπιστώνουν ότι αυτοί που είναι με τον Πούτιν είναι εκείνοι που κυριαρχούν και διαρκώς ανεβαίνουν. Αλλά και σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό, σε κάθε χώρο δουλειάς οι ρωσικές μάζες βλέπουν τους ανθρώπους του κόμματος του Πούτιν, να ζουν καλύτερη ζωή από τη δικιά τους και να επιβάλλουν τη θέλησή τους στο πολιτικό, διοικητικό, πολιτικό και οικονομικό επίπεδο. **Η διαφθορά και η κοινωνική ανισότητα είναι αυτή που πρώτα κάνει όλο και πιο αντιπαθητικό τον Πούτιν στις πλατειές μάζες και μετά, όταν αυτή ενώνεται με την πολιτική βία και καταπίεση προκαλεί το πνεύμα της εξέγερσης**.

Το πως θα αντιδράσει το ρωσικό κρατικοφασιστικό μονοπώλιο μετά τις τελευταίες εκλογές στο πολιτικό πλήγμα που υπέστη ο σημερινός αρχηγός του και στο που θα σταματήσει η κατρακύλα του των τελευταίων μηνών δεν είναι κάτι στο οποίο μπορούμε να απαντήσουμε με κάποια σιγουριά. Η μία εκδοχή θα είναι να προετοιμάσουν από τα έγκατα της ΚαΓκεΜπε έναν διάδοχο του σε σύγκρουση τάχα με αυτόν, όπως έχουν κάνει τόσες φορές πριν. Η άλλη θα είναι να δυναμώσουν ραγδαία την καταστολή εναντίον κάθε αληθινής αντιπολίτευσης στον Πούτιν, δηλαδή να δυναμώσουν τον εκφασισμό της Ρωσίας. Και τα δύο ενδεχόμενα θα είναι μεγάλη ζημιά για τους σοσιαλμπερλιαλιστές. Θεωρούμε όμως σαν σαφώς πιθανότερη σε τούτη τουλάχιστον

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΜΕ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ «ΕΛ. ΩΡΑ»

Η συστηματική ανάλυση από την ΟΑΚΚΕ της στρατηγικής και τακτικής του ρώσικου σοσιαλิมπεριαλισμού στην Ελλάδα και στην Ευρώπη για χρόνια, η καταρρακτώδης τελευταία επιβεβαίωση γενικά των πολιτικών αναλύσεων της και η αυξανόμενη απήχησή τους -όπως φαίνεται ιδιαίτερα από τη σημαντική αύξηση τελευταία της επισκεψιμότητας στις ιστοσελίδες - πρέπει να έχουν θορυβήσει αρκετά τα ντόπια τσιράκια αυτού του ιμπεριαλισμού.

Γιατί πραγματικά σε συνθήκες κρίσης, χρεοκοπίας των παλιών πολιτικών κομμάτων και βαθύτατων αλλαγών στις συνειδήσεις αυτή η δυναμική μπορεί να επιτρέψει στην ΟΑΚΚΕ να σπάσει την «υγειονομική» ζώνη που οι κάθε λογής σοσιαλφασίστες έχουν στήσει γύρω της για δεκαετίες. Έτσι αυτοί καταφεύγουν στην πιο προσφιλή μέθοδό τους για να χτυπάνε τους εχθρούς τους που είναι η προβοκάτσια. Έτσι εξηγούμε ότι τελευταία εμφανίζονται στη χουντική-φασιστική, φιλορώσικη και αντισημιτική φυλλάδα «Ελευθέρη Ωρα» εκτεταμένα άρθρα και μάλιστα σε κεντρική θέση που ανηγράφουν βασικές θέσεις της ΟΑΚΚΕ σχετικά με την τακτική και στρατηγική του Ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και τα μεταφράζουν με την κατάλληλη επιλεκτικότητα και διαστρέβλωση σε αντικομμουνιστική και φασιστική γλώσσα. Τα υπογράφει κάποιος Δρ. Ησαΐας Κωνσταντινίδης.

Στόχος της συγκεκριμένης προβοκάτσας είναι ακριβώς η σπίλωση, η ενοχοποίηση, η δυσφήμιση της πολιτικής γραμμής της ΟΑΚΚΕ ιδιαίτερα στους δημοκρατικούς και αριστερούς ανθρώπους. Αυτό που κάνουν στην ουσία οι προβοκάτορες είναι ότι αντιστρέφουν την αποκάλυψη που κάνει χρόνια τώρα η ΟΑΚΚΕ ότι οι φασίστες κάθε λογής σήμερα, ειδικά στην Ελλάδα και ειδικά οι ναζιστές, βρίσκονται παντού σε συμμαχία με την ψευτοαριστερά και μοιράζονται κοινές αντιδημοκρατικές, ανπιευρωπαϊκές, ανπισημιτικές και φιλορώσικες, φιλοκινέζικες και φιλοϊσλαμοφασιστικές θέσεις μαζί της σε όλα τα μεγάλα ζητήματα. Το πλασάρισμα μιας «αντιρώσικης» γραμμής μέσα σε ένα φασιστικό, φιλοναζιστικό πολιτικό πλαίσιο όπως αυτό της «ΕΛ. Ωρα» δίνει την ευκαιρία στους σοσιαλφασίστες να αντιστρέψουν την εντελώς αναντίρρηση και διαπιστωμένη από τους πάντες κατηγορία που τους απευθύνει η ΟΑΚΚΕ και να την κατηγορήσουν την ότι και εκείνη, και μάλιστα ιδιαίτερα εκείνη έχει τις ίδιες θέσεις με κάποιους ναζιστές και φασίστες που είναι δυτικόφιλοι και μάλιστα σαν πιο «καθεστωτικοί» από άλλους αρθρογράφους σε ένα έντυπο σχετικά μεγάλης κυκλοφορίας που είναι η ΕΛ. Ωρα με τα μέτρα βέβαια των πολιτικών μειοψηφιών.

Όμως η προβοκάτσια αποκαλύπτει πολιτικά και μόνο από το ότι η «ΕΛ. Ωρα» δεν έχει καμία σχέση με ανπιρωσισμό στην πολιτική γραμμή της την ίδια. Πρόκειται για το εντελώς αντίθετο. Η ΕΛ. Ωρα καταγγέλλει διαρκώς τη Γερμανία για Τέταρτο Ράιχ και για «οικονομική χούντα» που έχουν επιβάλλει στην Ελλάδα, η Τρόικα και οι Εβραίοι, ενώ ως καλύτεροι φίλοι της Ελλάδας χαρακτηρίζονται το Πατριαρχείο Μόσχας- την ώρα που επιτίθεται μάλιστα στο πατριαρχείο της Κων/λης- και άνθρωποι του Πούτιν. Στο φύλλο της 23/10 σε πρωτοσέλιδο της η «ΕΛ. Ωρα» χαιρετίζει την πρόθεση του Πατριάρχη της Μόσχας να επισκεφθεί το Άγιο Όρος για να συλλέξει στοιχεία (!!!) για τη σύγκρουση της Μονής Εσφιγμένου με τον Βαρθολομαίο! Λίγες σελίδες πιο κάτω πλέκει τον ύμνο της Ματβιένκο, πρώην πρέσβειρας της Ρωσίας στην Ελλάδα, και νυν προέδρου της Άνω Βουλής της Ρωσίας. Ο τίτλος του άρθρου είναι χαρακτηριστικός: «*Βαλεντίνα Ματβιένκο, τρίτη στην πολιτική ιεραρχία της Ρωσίας και στενή σύμμαχος του Βλαμίρ Πούτιν, είναι μια δοκιμασμένη φίλη της Ελλάδας*» (!!!)

Πέρα από τη ρωσοφιλία της, ή καλύτερα τη ρωσοδουλεία της- γιατί κανείς έλληνας εθνικιστής δεν θα παρατασσόταν με το Πατριαρχείο Μόσχας ενάντια στο Βαρθολομαίο-η «ΕΛ. Ωρα» διακρίνεται για την προβολή ρωσοδουλων ανπισημιτών σε πρωτοσέλιδα της όπως έκανε και πρόσφατα με τον Μητροπολί-

τη Πειραιά, αλλά και για το βήμα που δίνει σε φιλοχουντικούς και στους ναζιστές της «Χ.Α.».

Ο συνεργάτης της «ΕΛ. Ωρα» που υπογράφει τα «ανπιρώσικα» άρθρα ο Δρ. Ησαΐας Κωνσταντινίδης όπως είπαμε, είναι πατενταρισμένος φιλοναζιστής, έχει δεσμούς με τη ναζιστική και επίσης ρωσοδουλή «Χρ. Αυγή», έχει πάρει συνέντευξη στην «ΕΛ. Ωρα» από τον αρχηγό της Ν. Μιχαλολιάκο, και φιλοξενεί στη στήλη του ανακοινώσεις της «Χρυσής Αυγής». Αντίστοιχα οι ναζιστές της «Χ.Α.» διαφημίζουν το φιλοχιτλερικό βιβλίο του Κωνσταντινίδη «Γεωπολιτική της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας» στην «εθνικοσοσιαλιστική βιβλιοθήκη» στην οποία παραπέμπουν μέσω ιστοσελίδας τους στο internet. Εκεί το βιβλίο του Η.Κ. καταλαμβάνει περίοπτη θέση δίπλα σε μία περιστερέφωμενη σβάστικα από τις πολλές της ιστοσελίδας, ακριβώς πάνω από τον «μάρτυρα της ειρήνης» Ρούντολφ Ες και κάτω από ένα μανιφέστο περί εθνικοσοσιαλισμού.

Ο Η.Κ. δεν ασχολήθηκε τυχαία με την ΟΑΚΚΕ. Είχε επισκεφθεί τα γραφεία της ΟΑΚΚΕ παριστάνοντας τον δημοκράτη και φίλο της οργάνωσης για να ζητήσει παλιά φύλλα της Ν. Ανατολής. Αλλά η πολιτική του ταυτότητα πρόκλυπε από όσα είναι δημοσιευμένα γι' αυτόν στο internet. Έτσι, οι σύντροφοι τον έδιωξαν από τα γραφεία και του είπαν να μην ξαναπατήσει. Τώρα αποδεικνύεται γιατί θέλησε να προσεγγίσει την ΟΑΚΚΕ και πως ήθελε να χρησιμοποιήσει το υλικό της. (Βεβαίως το δημοσιευμένο υλικό της ΟΑΚΚΕ δεν είναι κρυφό. Τελευταία όλες σχεδόν οι «Νέες Ανατολές» είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα τους)

Η προβοκάτσια έφτασε στο αποκορύφωμα της όταν στο φύλλο της «ΕΛ. Ωρα» δημοσιεύτηκε σε πρωτοσέλιδο άρθρο του Η.Κ. που χαρακτήριζε τον Γ. Παπανδρέου, «δούρειο ίππο» της Ρωσίας, που θέλει να διαλύσει την Ευρώπη για λογαριασμό του «ευρασιατικού άξονα», κατ' εντολή του «κόκκινου ιερατείου της Μόσχας» και της ΚGB. Το άρθρο ασφαλώς καμία σχέση δεν έχει, ούτε θα μπορούσε να έχει, με την κομμουνιστική- μαοϊκή ανάλυση της ΟΑΚΚΕ για την παγκόσμια και την εσωτερική κατάσταση. Χρησιμοποιεί γελοία «στοιχεία» κατασκοπευτικού τύπου όπως π.χ. ότι η μητέρα του Γ.Π. «Μάρκαρετ Τσαντ είχε κατηγορηθεί από τη CIA για αντιαμερικανική δράση». Ταυτόχρονα, το «ιερατείο της Μόσχας» χαρακτηρίζεται παντού ως «κόκκινο», κάτι που χρειάζεται στον αντικομμουνιστικό λόγο του Η.Κ. Το συγκεκριμένο άρθρο διακινήθηκε σε μπλογκ και ιστοσελίδες δημιουργώντας εντυπώσεις, ενώ ο πρωτοσέλιδος τίτλος περί Γ.Π. δούρειου ίππου της Ρωσίας κ.λπ. παρουσιάστηκε κάτω από το λογότυπο της «ΕΛ. Ωρα» στις πρωινές εκπομπές της ανασκόπησης του καθημερινού τύπου.

Ο αναγνώστης του συγκεκριμένου φύλλου σίγουρα θα έπαθε μία τρομερή σύγχυση για τον πολιτικό χαρακτήρα του Γ. Παπανδρέου, όταν θα γύριζε σελίδα αφού από τη μία ο Γ.Π. παρουσιάζονταν σαν «όργανο» του «κόκκινου ιερατείου της Μόσχας» και από την άλλη σαν ένας πολιτικός δουλίκος στην Τρόικα με «εγγενή αμερικανοφιλία». Την ίδια σύγχυση θα έπαθε ο αναγνώστης της «ΕΛ. Ωρα» εκείνης της μέρας σχετικά με τον «Αντίχριστο» με τον οποίο ασχολείται έντονα αυτή η φυλλάδα, αφού από τη μία ο «Αντίχριστος» συντασσόταν με την Τρόικα από την άλλη με το «κόκκινο ιερατείο». Βέβαια, η σύγχυση του αναγνώστη της «ΕΛ. Ωρα» θα ήταν στιγμιαία γιατί παντού αλλού η αρθρογραφία είναι γεμάτη με τις μαρτυρίες «πατέρων» και άλλων «προφητών» για τα «σατανικά» και «ανθελληνικά» σχέδια της Τρόικας και του «σιωνιστικού τέρατος», και για τη ρώσικη διέξοδο του έθνους.

Μετά από αυτές τις επισημάνσεις και άπαξ και «συνελήφθη» η προβοκάτσια της «Ελευθέρης Ωρας» δεν έχει μέλλον. Το βασικό ωστόσο όπλο της ΟΑΚΚΕ είναι ότι η γραμμή της και η πολιτική της πρακτική κινήθηκε πάντα στο φως της αλήθειας και της ιδεολογικοπολιτικής καθαρότητας, της συνέπειας και της εντιμότητας απέναντι στο λαό και από εκεί αντλεί τη δύναμή της. Η πρωτοπόρα και μαχητική της στάση απέναντι στο ναζισμό, στο σοσιαλφασισμό και κάθε είδους φασισμό διαλύει τους προβοκάτορες. Η ΟΑΚΚΕ δεν είναι ούτε ΠΑΣΟΚ, ούτε ΝΔ για να βρίσκουν αυτοί πολιτικά και ιδεολογικά πατήματα στη γραμ-

μή και στη γενική της δράση για να την λασπώνουν. Γι αυτό μόνο σκουληκιάρικα, μόνο με ψιθύρους και πισώπλατες συκοφαντίες μπορούν να την χτυπάνε. Αλλά τέτοιες επιθέσεις που στηρίζονται στην υπεροχή των μέσων και των αριθμών δεν μετράνε. Τα κέρδη τους δεν αντέχουν στο χρόνο και στο φως της μέρας καίγονται σαν ξετυλιγμένο φωτογραφικό χαρτί. Ότι και να κάνουν οι κάθε είδους αντιδραστικοί δεν πρόκειται να μας σταματήσουν, όσο μελάνι και να χύσουν, όσες ώρες και να φάνε, όσο κι αν ξύσουν το κεφάλι τους. Η ΟΑΚΚΕ άντεξε στο μακρύ ταξίδι στην έρημο. Τώρα είναι αργά.

ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 11

και νεοχιτλερικής ταυτόχρονα Ρωσίας, που δεν υπάρχει, πλην της γλοιώδους Μπακογιάννη, πολιτικός κοινοβουλευτικός αρχηγός και «προσωπικότητα» που να μη την υμνεί σαν «μελλοντικό σωτήρα της χώρας».

Η πρόσφατη δήλωση του αρχικνίτη εισοδιστή στο ΠΑΣΟΚ φλωρακιού Ανδρουλάκη, στην οποία εγκωμιάζει τον Καρατζαφέρη γιατί λέει τιθασειεί την ακροδεξιά και την κάνει χρήσιμη δύναμη με κυβερνητικό πρόγραμμα κλπ., και καλεί ταυτόχρονα την «κουκουλοφόρο» αριστερά, δηλαδή τους κρυφοναζιζήδες που καίνε ανθρώπους στις Μαρφίν, να ενταχθούν κι αυτοί στο «συνταγματικό τόξο» σα τους φασίστες του ΛΑΟΣ, είναι ενδεικτική. Ο ασύλληπτος αυτός τροτσικιστής κνίτης που υποδύεται εδώ και χρόνια το φιλελεύθερο, καθησυχάζει την αστική τάξη ότι φασίστες και σοσιαλφασίστες είναι «καλά παιδιά», δεν πρόκειται να κάνουν χιτλερικές εφοδούς και «λαϊκές εξεγέρσεις», αλλά θα ανεβούν στην εξουσία σε ενότητα με την παλιά αστική τάξη. «**Δεν τους προτιμάτε σε υποουργικό θώκο παρά να τους έχετε απ' όξω να σας δέρνουν**», ρωτάει ουσιαστικά ο Ανδρουλάκης την αστική τάξη. Κι εκείνη φυσικά, δε χάνει ευκαιρία – είναι άλλωστε τόσο σάπια, τόσο αντιδημοκρατική, τόσο βαθιά σταμπαρισμένη από την γενετική της δουλκή εξάρτηση από τις ξένες μεγάλες δυνάμεις. **Δεν είναι χωρίς σημασία ότι η Μπακογιάννη και ολόκληρη η ΔΗΣΥ της όχι μόνο στηρίξαν την κυβέρνηση με τους φασίστες υπουργούς του ΛΑΟΣ, αλλά όταν δέχονται κριτική από τους φιλελεύθερους των υπόλοιπων χωρών της ΕΕ, ξεπλένουν το ΛΑΟΣ και τον Καρατζαφέρη ως γραφικό,** που δεν εννοεί τα φασιστικά και ανπισημιτικά που λέει ή έλεγε παλιότερα κλπ. **Ίδια στάση κρατάν και οι αγύρτες της κομματικής γραφειοκρατίας του ΠΑΣΟΚ,** όταν δέχονται κριτική από Ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες για τη συγκυβέρνηση με τους φασίστες.

Αντιφασιστική εγρήγορση, αποκάλυψη της ψευτοαριστεράς, χτύπημα του φασισμού μέσα στο κράτος

Οι αλυσίδες του λαού πάντα χιζόταν και εξυφαίνονταν στα σκοτεινά υπόγεια του πυρήνα της αστικής κρατικής μηχανής, στο στρατό, στην αστυνομία, στην ΚΥΠ-ΕΥΠ. Κανένας δημοκρατικός άνθρωπος δεν πρέπει να παραπλανηθεί από τις δικαιολογίες των συνδαιτυμόνων του Πούτιν τύπου Αβραμόπουλου, των λαλιωτικών Ραγκούσπιδων που μιλάνε για «μεμονωμένα περιστατικά σε ένα κατά τα άλλα δημοκρατικό κράτος», ούτε από εκείνες των σοσιαλφασιστών της ηγεσίας του ψευτοΚΚΕ, που λένε ότι ο λαός πρέπει να κοιτάει μόνο το οικονομικό του φτώχεμα (για το οποίο ευθύνονται κατά βάση οι ίδιοι και οι διακομματικοί φίλοι τους!) κι ότι ο φασιστικός κίνδυνος είναι κόλπο των φιλελευθέρων για να μας αποσπάσουν την προσοχή. **Φασισμός, και μάλιστα ο ρωσοδουλος φαιοκόκκινος φασισμός, σημαίνει τη χειρότερη πείνα, τη χειρότερη εκμετάλλευση, την πιο βαριά εθνική και ταξική υποδούλωση, σημαίνει για τη χώρα μας μέλλον αποικίας της Ρωσίας και της Κίνας κι όχι χόρταση για το λαό, όπως υπόσχονται οι κρυφοί σύντροφοι, Τσίπρας, Καρατζαφέρης, ΣΠΙΘΑ, ΕΠΑΜ του Καζάκη και ο λοιπός απεριγράφτος συρφετός.**

Μαζική απόταξη όλων όσων συμμετείχαν στη φασιστική φιάστα, αποστρατεία για κάθε επίδοξο μιλιταριστή πραξικοπηματία, έξω με τις κλοτσιές το ΛΑΟΣ από τα υπουργεία και αποκάλυψη της φασιστικής, φιλοναζιστικής του φύσης, εκτός νόμου ο ναζιστικός συμμοριτισμός Χρυσής Αυγής και λοιπών μαχαιροβγαλών δολοφόνων, αποκάλυψη της ψευτοαριστεράς και των υπόγειων διαδρομών της με τον κλασικό φασισμό πάνω σε κοινή ρωσοδουλή πλατφόρμα, χιτισμο του Αντιφασιστικού Δημοκρατικού και Πατριωτικού Μετώπου, λαϊκή δημοκρατική οργάνωση. Αυτό είναι το ελάχιστο που πρέπει να ζητάμε και που πρέπει να κάνουμε τούτη τη στιγμή.

Η ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ “OCCUPY WALL STREET”

Μετά την Ταχρίρ, τη Μαδρίτη και την Αθήνα οι «αγανακτισμένοι» μελετούν και σε άλλες περιοχές του πλανήτη. Τώρα έχουν εγκατασταθεί στην καρδιά του δυτικού ιμπεριαλισμού, στη Νέα Υόρκη, και αξιώνουν την κατάληψη της Γουόλ Στριτ, γι' αυτό έχουν σαν όνομα το «occupy Wall Street». Πρόκειται για ακόμα ένα από τα κινήματα που εξαπολύει ο σοσιαλιμπεριαλισμός, χρησιμοποιώντας τη μικροαστική ριζοσπαστική μάζα και το λούμπεν, προκειμένου να πλήξει τους δυτικούς ανταγωνιστές του (που ήδη αντιμετωπίζουν βαθιά οικονομική κρίση) και να κερδίσει πόντους πολύτιμους για το κυνήγι της παγκόσμιας ηγεμονίας.

Αυτό καταδεικνύεται τόσο από τους στόχους του κινήματος όσο και από τον τρόπο λειτουργίας και απεύθυνσής του στις μάζες. Έτσι, οι κρυμμένοι σαν τάχα μέρος της αυθόρμητης μάζας καθοδηγητές του κινήματος μπορεί να υποστηρίξουν ότι αντιπροσωπεύουν το 99% του αμερικανικού πληθυσμού, μια δημοσκοπήσι όμως της εφημερίδας *USA Today* έδειξε ότι μόνο το 26% των μαζών το υποστηρίζει ανοιχτά, με ένα ισχυρό 52% να δηλώνει ουδέτερο: «Αλλά η μεγάλη πλειοψηφία -63 τοις εκατό- είπαν ότι δε γνώριζαν αρκετά για τους στόχους της Κατάληψης για να πουν εάν συμφωνούσαν ή διαφωνούσαν» (*Νιου Γιορκ Τάιμς*, 21/10). Αυτό από μόνο του δείχνει τη σκοτεινή φύση και τον πραξικοπηματισμό του κινήματος των αμερικάνων «αγανακτισμένων», όπως και κάθε άλλου. Στο βάθος δείχνει την αδυναμία του να πιάσει τις βασικές αντιθέσεις της αμερικανικής κοινωνίας, την αδυναμία του να εκφράσει, να εμπνεύσει και να ξεσηκώσει στ' αλήθεια τον βαριά ταξικά καταπιεζόμενο και όλο και πιο φτωχό αμερικανικό λαό.

Το ότι ο κόσμος δε γνωρίζει τα αιτήματα και τους στόχους των «αγανακτισμένων» σημαίνει πριν απ' όλα -ακόμα κι αν τα αιτήματα ήταν δίκαια- ότι οι μάζες δεν έχουν συμμετάσχει στην πάλη για την ικανοποίηση των «πόθων» τους (όπως η ηγεσία του κινήματος αυτού τους ορίζει). Μπορεί λοιπόν οι καταληψίες του πάρκου που βρίσκεται απέναντι από τη Γουόλ Στριτ να μιλούν για «άμεση δημοκρατία», όμως στην πραγματικότητα, όπως και στην Ελλάδα, δεν είχε προηγηθεί καμία πάλη των εργατών, των υπαλλήλων ή των φοιτητών στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης για καλύτερες συνθήκες, η οποία θα οδηγούσε στο κίνημα της Γουόλ Στριτ. Μια πάλη που κάποια στιγμή θα ενοποιούνταν και θα αναδείκνυε τους εκπροσώπους της για την καθοδήγηση ενός λαϊκού κινήματος σε επίπεδο χώρας. Έξω λοιπόν από την άμεση εμπειρία των άμεσων παραγωγών και χωρίς δημοκρατικές διαδικασίες βγήκε ένας όχλος από αγανακτισμένους μικροαστούς και λούμπεν στοιχεία, για να απαιτήσει στο όνομα των πρώτων την κατάληψη του αμερικανικού χρηματιστηρίου. Ο πραξικοπηματισμός αυτός χαρακτηρίζει και όλες τις αντίστοιχες προηγούμενες εξορμήσεις ανά τον πλανήτη.

Γι' αυτό το λόγο και τα αιτήματα των αμερικανών «αγανακτισμένων» δεν αναφέρονται βασικά στην εκμετάλλευση της εργασίας από το αμερικανικό κρατικομονοπωλιακό κεφάλαιο, αλλά στην εκμετάλλευση όλο του έθνους από το τραπεζικό κεφάλαιο. Γι' αυτό, σύμφωνα με τη γραμμή ενός από τους πρώτους διοργανωτές της διαμαρτυρίας, που είναι η «αντικαταναλωτική και οικολογική μη κερδοσκοπική οργάνωση *Adbusters*», το κίνημα καλεί στη σύσταση μια επιτροπής από τον πρόεδρο Ομπάμα, που θα σταματούσε την επιρροή του χρήματος (δηλ. των τραπεζών) πάνω στους βουλευτές και γε-

ρουσιαστές της Ουάσιγκτον (βλ. *Wikipedia* στο λήμμα *Occupy Wall Street*). Πιο συγκεκριμένα, ζητούν από το κράτος να ρυθμίσει τη λειτουργία των τραπεζών και της αγοράς, έτσι ώστε να επιτευχθεί τάχα η αναδιανομή του πλούτου υπέρ της κοινωνίας. Δηλαδή αυτοί οι «σωτήρες» του λαού ζητούν από το καταπιεστικό και υπερεκμεταλλευτικό κράτος, που στα μάτια τους παίρνει τη μορφή του «κράτους-σωτήρα» για το λαό, να ελέγξει περισσότερο μέρος της οικονομίας. Αλλά κάτι τέτοιο θα κάνει αυτό το κράτος περισσότερο καταπιεστικό απ' ό,τι είναι τώρα, ιδιαίτερα επειδή δεν έχει απέναντί του κανένα έστω και λίγο ριζοσπαστικό εργατικό κίνημα. Γι' αυτό, το μόνο που δε φτιάχνουν τα ανά τη γη γιουρούσια των «αγανακτισμένων» είναι **οργανωμένα** κινήματα βάσης των εργατών, των γειτονιών, των φτωχών επαγγελματιών, των αγροτών και γενικότερα της φτωχολογιάς, αλλά «χύμα» κινήματα μικροαστών, που τους “οργανώνει” σε αγώνες όποτε θέλει ένα κέντρο facebook και μετά όποτε θέλει τους διαλύει. Να γιατί τέτοια κινήματα στη Δύση αναπαράγουν τις σοσιαλφασιστικές θεωρίες για το τιμωρό «κράτος όλου του λαού» ή τις νεοκεϊνσιανές οικονομικές θεωρίες που είναι σε κρίση και δεν αγγίζουν τη σφαίρα της ταξικής πάλης, στον πυρήνα της οποίας είναι ο χώρος της παραγωγής. Γι' αυτό τέτοια κινήματα ζητούν αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου από το κράτος και όχι **ελέγχου** του κράτους από ένα ριζοσπαστικό λαϊκό κίνημα (βεβαίως, ένα επαναστατικό αντικαπιταλιστικό κίνημα θα ζητούσε συντριβή του αστικού κράτους και αντικατάστασή του από το κράτος της εργατικής τάξης και των συμμάχων της).

Δεν είναι τυχαία η αντίληψη των «Occupy Wall Street» για τον ηγεμονικό ρόλο του τραπεζικού κεφαλαίου σαν ενός τάχα αυτόνομου συνωμοτικού υπερκεφάλαιου, που είναι στην πράξη έξω και πάνω από τη διαδικασία της κεφαλαιοκρατικής παραγωγής. Αυτή η μικροαστικής προέλευσης προπαγανδιστική γραμμή του σύγχρονου και πιο επιθετικού στρατιωτικού κρατικομονοπωλίου αποτελεί τη βάση της θεωρίας της «παγκόσμιας εβραϊκής ή σιωνιστικής συνωμοσίας» και βρίσκεται στον ιδεολογικό πυρήνα κάθε σύγχρονου ναζισμού. Δεν είναι καθόλου τυχαία η υποστήριξη που έδωσε το Ναζιστικό Κόμμα της Αμερικής στο κίνημα αυτό και τα αντισιμητικά συνθήματα μέσα σε αυτό (σύμφωνα, πάλι, με τους *N. G. Τάιμς* της 21/10).

Από την άλλη, η θεοποίηση του ρόλου του αστικού κράτους πάνω στην οικονομία που προσβέδουν οι «αγανακτισμένοι» γίνεται σε μια χρονική στιγμή όπου οι υφεσιακές, αλλά και οι υποτελείς (βλ. Κλίντον) απέναντι στο ρωσο-κινεζικό άξονα μονοπωλιακές δυνάμεις κυριαρχούν στην πολιτική κρατική σκηνή των ΗΠΑ.

Έχουν υποκύψει στον κινεζικό εμπορικό ανταγωνισμό, συνεργάζονται με τους σοσιαλιμπεριαλιστές και πρωτοστατούν σε ωμές στρατιωτικές επιθέσεις ενάντια σε διάφορες χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Δεν είναι παράδοξο το ότι ο τουλάχιστον ρωσόφιλος και φιλοϊσλαμοφασίστας Ομπάμα έχει επικροτήσει δημόσια το κίνημα αυτό (που καμώνεται πως στρέφεται και εναντίον του, για να φανεί σαν αντικαθεστωτικό), λέγοντας: «*Το πιο σημαντικό που μπορούμε να κάνουμε τώρα εμείς που είμαστε στην εξουσία είναι να διαβεβαιώσουμε τον κόσμο ότι κατανοούμε τα προβλήματά του και είμαστε στο πλευρό του, και ότι επιθυμούμε να εγκαθιδρύσουμε ένα σύστημα που θα αποζημιώνει τη σκληρή εργασία και το αίσθημα ευθύνης και καθήκοντος (...)* Και ότι δε θα αποζημιώσουμε εκείνους που θα ήταν ανεύθυνοι, που θα ήταν ασύνετοι, που δεν αισθάνονται καμία υποχρέωση απέναντι στις κοινότητές τους, τις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους» (*EI Pais*, 19/10). Στην πραγματικότητα το κίνημα «occupy Wall Street» είναι ένα κίνημα που σκαρώθηκε από το επιτελείο των Ομπάμα-Κλίντον για να βοηθήσει τον Ομπάμα να κερδίσει τη δεύτερη τετραετία των προεδρίας. Αυτός, για να πετύχει η βρώμικη διεθνής πολιτική του υπέρ του ισλαμοφασισμού και της Ρωσίας, έγλειφε ως τώρα το χρηματιστικό κεφάλαιο και ποδοπατούσε όλες τις αντιπλουτοκρατικές δεσμεύσεις του απέναντι στην αμερικανική φτωχολογία. Όμως έτσι τον πήραν φαλάγγι οι Ρεπουμπλικάνοι, οι οποίοι πήραν αέρα από το συντηρητικό δεξιό μικροαστικό κίνημα του “Tea Party”. Τώρα, για να εκλεγεί ο Ομπάμα, κάνει ό,τι κάνουν όλοι οι σοσιαλφασίστες που είναι σε κίνδυνο: Σηκώνει τη δημαγωγική σημαία της δήθεν αντιπλουτοκρατικής πάλης (με έμφαση σ' αυτήν ενάντια στους τραπεζίτες), που είναι η ακίνδυνη κάπως μεγαλύτερη φορολόγηση των πλούσιων που πραγματικά έχουν μια πελώρια και σκανδαλώδη ασυλία στις ΗΠΑ, τόσο σκανδαλώδη, που ξαφνικά υπέρ της κατάργησής της βγήκε στο πλευρό του Ομπάμα ο δισεκατομμυριούχος αρχισπεκουλαδόρος Γουόρεν Μπάφετ.

Ήδη ορισμένοι κύκλοι στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα έχουν αρχίσει να υποψιάζονται ότι οι «αγανακτισμένοι» χρησιμοποιούνται από το Δημοκρατικό Κόμμα σαν μοχλός πίεσης «από τα κάτω», προκειμένου οι δυνάμεις της «Αριστεράς» (όπως ονομάζουν οι αμερικανοί συντηρητικοί τους φιλελεύθερους) να κερδίσουν στις επικείμενες εκλογές του 2012. Αυτό θα ευνοούσε εξαιρετικά τα παγκόσμια ηγεμονικά σχέδια του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού, καθώς θα του επέτρεπε να συνεχίσει να αξιοποιεί τη συμμαχία του με τη χειρότερη, επεμβατικότερη και από εκείνη των Ρεπουμπλικάνων γραμμή του αμερικανικού Δημοκρατικού Κόμματος, προκειμένου να προωθεί αθόρυβα τις πολιτικοστρατιωτικές του θέσεις σε όλο τον κόσμο.

Είναι χαρακτηριστικό το ότι οι αμερικανοί «αγανακτισμένοι» ούτε στο ελάχιστο δεν εμποδίζουν αυτή την προέλαση. Η εναντίωση στο χαμηλότατο κινεζικό εργατικό μεροκάματο, που βυθίζει παγκόσμια την τιμή της εργατικής δύναμης και έχει γενικά προκαλέσει παραγωγικό τέλμα στον αναπτυσσόμενο κόσμο, λείπει ουσιαστικά από τη συνθηματολογία τους,

όπως βέβαια λείπει και η εναντίωση στον ενεργειακό πόλεμο της Ρωσίας και των συμμάχων της σε βάρος της χαμηλής τιμής των καυσίμων. Λείπει ακόμα η εναντίωσή τους στον κρατικό αυταρχισμό. Αντίθετα, καταγγέλλονται από το επικίνδυνο υπερσυντηρητικό «Tea Party» σαν θιασώτες της κρατικής γραφειοκρατίας και διαφθοράς. Όσο για τα αντιπολεμικά συνθήματα, αυτά έρχονται πολύ καθυστερημένα, σε μια στιγμή που η επέμβαση στη Λιβύη έχει ήδη ολοκληρωθεί και η αποχώρηση από το Ιράκ έχει προαναγγελθεί και είναι απλά ζήτημα χρόνου να πραγματοποιηθεί.

Δεν είναι καθόλου τυχαία η υποστήριξη που χαιρεί αυτό το ξαφνικά και από το πουθενά κίνημα από διάφορους σοσιαλφασίστες ηγέτες-φίλους του Κρεμλίνου, όπως είναι η Ντίλμα Ρουσέφ στη Βραζιλία και ο Τσάβες στη Βενεζουέλα, ούτε είναι τυχαία η υποστήριξή τους από την ηγεσία του Ιράν και της Κίνας ή από το Μιχαήλ Γκορμπατσόφ, ο οποίος συνέκρινε το σημερινό κίνημα στις ΗΠΑ με την εποχή της Περεστρόικα. Από το χορό των υποστηρικτών δε θα μπορούσε να λείπει το αρχιτσινάκι της Ρωσίας στα Βαλκάνια, ο Γ. Παπανδρέου, που ταυτίστηκε με τους «αγανακτισμένους» κάνοντας την εξής δήλωση: «*Παλεύουμε για να αλλάξουμε το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, όπως πολλοί πολίτες ενάντια στη Γουόλ Στριτ που δίκαια διαμαρτύρονται ενάντια στις ανισότητες και αδικίες του συστήματος*» (AFP, 12/10). Δεν είναι, ακόμα, τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί απ' αυτούς τους ηγέτες προετοίμασαν ουσιαστικά τη δημιουργία των «αγανακτισμένων» λανσάροντας έννοιες όπως η «δημοψηφισματική δημοκρατία» ή κάνοντας λόγο προβοκατόρικα για «κοινωνική συνοχή» και για «απληστία των τραπεζών».

Όταν οι νέοι χίτλερ επελαύνουν παγκόσμια, αυτοί που χτυπούν μονόπλευρα το δυτικό χρηματιστικό κεφάλαιο και το νεοφιλελευθερισμό χωρίς να τα βάζουν καθόλου μαζί τους και δρουν πραξικοπηματικά στις πλάτες του λαού λειτουργούν στην πραγματικότητα σαν τάγματα εφόδου τους.

Αυτούς τους ύπουλους και καταστροφικούς στόχους οι λαοί της Δύσης ακόμα δεν τους αντιλαμβάνονται, αλλά το ότι κάτι σάπιο συμβαίνει με όλους αυτούς τους από το πουθενά «αγανακτισμένους» το καταλαβαίνουν. Οι τύπου αυτοί φουσκώσανε γρήγορα στην πληγωμένη Ελλάδα με τη βοήθεια του βαθιού καθεστώτος, αλλά σύντομα ξεφούσκωσαν. Όσο για τις ΗΠΑ, δείχνουν να ξεθωιάζουν πριν καλά καλά δυναμώσουν. Ήδη σε αρκετές πόλεις των ΗΠΑ άρχισαν να τους μαζεύουν τις σκηνές οι δημαρχίες κάτω από τη γενική αποδοκιμασία, δηλαδή όχι για το επαναστατικό τους έργο, αλλά λόγω του ανυπόφορα βρώμικου λούμπεν της χειρότερης εγκατάλειψης που συσπείρωσαν. Από την άλλη, οι αμερικανοί πραγματικοί αγανακτισμένοι που μπήκαν σ' αυτό δεν ελέγχονται όπως οι έλληνες ή οι αιγύπτιοι συνάδελφοί τους. Έτσι, για παράδειγμα, οι αμερικανοί διοργανωτές ένιωσαν πραγματική αμηχανία, όταν ανάμεσα στους αγανακτισμένους κατέβηκε και ένας τύπος με καλάσνικοφ!! Αυτός ο λαός ή κάνει κάτι καλά ή δεν το κάνει καθόλου.

Η ΕΕ ΔΙΝΕΙ ΜΑΧΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥΣ ΜΕ ΔΕΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

Ο προβοκάτορας Κάμερον τώρα σε δράση-Σε ρεπό οι δικοί μας

συνέχεια από τη σελ. 13

τύπομα πληθωριστικού Ευρώ από την ΕΚΤ ή με ευρωμόλογο για πελώρια διεύρυνση του ΕFSF. Η ΕΕ δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο από το να διαλέξει ανάμεσα στις δύο σχηματισμένες πια γραμμές: Λεφτά στον Νότο με δανεισμό, δηλαδή χυδαίο διαλυτικό οικονομισμό ή στενότερο πολιτικό δέσιμο της ΕΕ με τη μόνη πολιτική που μπορεί κάπως να ενώσει σήμερα μια πολιτικά τυφλή Ευρώπη: την οικονομιστική πολιτική, αλλά πάντως κάπως πολιτική, του στενού κοινού δημοσιονομικού ελέγχου του ελλείμματος. Έχουμε αναλύσει σε προηγούμενα άρθρα μας πως μόνος του αυτός ο έλεγχος θα οξύνει τις διακρατικές αντιθέσεις στην ΕΕ πάλι υπέρ της Ρωσίας. Γι αυτό το λόγο η Ρωσία έχωσε μέσα στη γραμμή αυτή και μάλιστα φανατικά στο πλευρό της Γερμανίας τον πρόεδρό της Πολωνίας Τουσκ που ανοιχτά δηλώνει ότι η Ρωσία δεν απειλεί την Πολωνία που την αθώνει για τη δολοφονία του πατριώτη πρόεδρου Κατσίνσκυ. Αυτός δεν είναι λόγος να πούμε εξίσου όχι και στις δύο γραμμές.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ελεύπει μιας άλλης απάντησης στους διαλυτικούς αυτή η κολοβή λύση αποκτάει στο πολιτικό συμβολικό και ψυχολογικό επίπεδο μια δήλωση επιμονής στον ευρωπαϊσμό που είναι τουλάχιστον ένα κέρδιμα χρόνου. Η Γερμανία μένει σταθερή στη θέση της μαζί της και η Γαλλία και η ΕΕ την ακολουθεί. Οι ρωσόφιλοι οργιάζουν ενάντια σε αυτή την

στάση με πρώτο τον Ομπάμα που απειλεί με επερχόμενη επίθεση των αερογών, επίθεση που προφανώς έχει τη δυνατότητα να ενθαρρύνει. Αλλά το μεγάλο χτύπημα το δίνει ο οικονομικά φαινομενικά σύμμαχος της Γερμανίας στους δημοσιονομικούς περιορισμούς των ελλειμμάτων αλλά πολιτικά ρωσόφιλος σε κάθε του διεθνή κίνηση Κάμερον. Αυτή η αντίδραση και μόνο δείχνει ότι μόνος του ο περιορισμός του ελλείμματος δεν είναι ικανή πολιτική για να ενώνει.

Μάλιστα ο Κάμερον κάνει όσο μεγαλύτερη ζημιά μπορεί γιατί κάνει βέτο στην κοινή αυτή κίνηση για την επιβίωση της ΕΕ απόφαση, αλλά δεν αποχωρεί σαν Αγγλία από την ΕΕ. Έτσι αυτή η απόφαση των 26 δεν περνάει σαν απόφαση της ΕΕ, αλλά μόνο της Ευρωζώνης και άλλων 9. Οπότε δεν μπορεί η κοινή απόφαση της 8 του Δεκέμβρη να γίνει ευρωπαϊκή συμφωνία και έτσι να αλλάξουν οι συνθήκες και υποχρεωτικά οι αλλαγές να γραφτούν στα συντάγματα των χωρών. Ούτε μπορούν τα μέτρα και οι ποινές για τους παραβάτες να πέφτουν αυτόματα ώστε να μην υπάρχουν διαρκείς εντάσεις. Ούτε μπορούν τα ευρωπαϊκά όργανα σαν την Κομισιόν και το ευρωπαϊκό δικαστήριο να ελέγχουν θεσμικά τους προϋπολογισμούς και να δίνουν στην τήρησή τους το ανάλογο βάρος. Όλα θα γίνονται με διακυβερνητικές αποφάσεις, δηλαδή με πιο ασταθείς συμφωνίες μεταξύ των 26. Να γιατί αυτός ο νέος ρωσόδουλος προβοκάτορας αντί να φύγει από την ΕΕ στην οποία δεν ανήκει ούτε σαν νόμισμα, ούτε σαν Σένγκεν, ούτε

σαν φίλος του Ευρώ μένει μέσα στην ΕΕ απομονωμένος και μισητός μόνο και μόνο για να την χτυπήσει χωρίς να βοηθήσει σε τίποτα την Αγγλία. Και αυτό το καταφέρνει επειδή του δίνουν την άδεια οι τραπεζίτες του Σίτυ. **Όμως αποδεικνύεται ότι είναι προβοκάτορας γιατί δεν έβαλε και δεν πάλεψε συγκεκριμένα αιτήματα για το Σίτυ στη Σύνοδο.** Ζήτησε κάποιες εξαιρέσεις προκαταβολικά και πολύ αιφνιδιαστικά χωρίς να μπει στον κόπο καν να τις αναλύσει. Το Σίτυ ήταν ένα πρόγραμμα. Αλλά πόσο ωραίο νέο επιχείρημα για τους φαιοκόκκινους φασίστες κάθε είδους: «Οι εβραίοι τραπεζίτες του Σίτυ διασπάσανε την ΕΕ».

Τώρα που το ευρωπαϊκό δάσος πήρε για τα καλά φωτιά και ένας νέος πυρομανής βρέθηκε για να τη φουντώσει το αρχικό ελληνικό προσάνναμμα αποσύρεται για λίγο. Οι Παπανδρέου και σία δίνουν την εξουσία στον καθησυχαστικό Παπαδήμο που είχε παλιότερα αναλάβει να εξαπατήσει την ΕΕ για να βάλει μέσα της την βραδυφλεγή βόμβα που ήταν η Ελλάδα. Τώρα ήθελε για μια ακόμα φορά να κάνει μια άλλη βρωμοδουλειά: να καθησυχάσει για λίγο τη ΕΕ και να καταπραΰνει την οργή της για την πωσώπλατη μαχαιριά του Παπανδρέου ωστόσο υπάρξει ανάγκη για ένα νέο χτύπημα. Η Μόσχα θέλει η Ελλάδα να μείνει οπωσδήποτε στο Ευρώ και με ένα μίνιμουμ κύρος. Γι αυτό ξαφνικά ως δια μαγείας η Αθήνα σταματάει να δεινοπαθεί, οι βουλευτές να δέρονται, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια να κλείνουν, οι διαδηλώσεις να γίνονται εντελώς άμαζες και υποτονικές,

Μόνο οι φιλανθρωπικές κρατικές καταλήψεις των ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ – ΠΑΜΕ – ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζονται για λίγο. Αυτή η προσωρινή απόσυρση γίνεται γιατί τώρα υπάρχουν νέοι παίχτες του ανατολικού μετώπου στην πρώτη γραμμή για την διάσπαση της ΕΕ. Εκτός από τον Κάμερον είναι τώρα και μια Ιταλία στα νύχια της πάντα ρωσόφιλης και μισο-σοσιαλφασιστικής ψευτοαριστεράς. Για πρώτη φορά τα δύο τελευταία χρόνια μια συνάντηση κορυφής με μεγάλη της αγαλλίαση δεν ασχολείται με την Ελλάδα.

Εννοείται ότι αυτή θα συνεχίσει να ασχολείται με την ΕΕ όχι σαν λαός βέβαια αλλά σαν προβοκάτορες που την κυβερνάνε. Αν η ΕΕ έκανε πραγματικά πολιτική θα ασχολιόταν πάνω απ όλα με την Ελλάδα, ιδιαίτερα με τους κυβερνήτες της και τα κόμματα της. Γιατί αυτοί της κάνανε τη ζημιά και όχι τα ελλείμματα της γενικά. Αυτοί ήταν ο πρώτος της εχθρός. Και γι αυτούς μόνο μια λύση υπάρχει: να πεταχτούν κατ αρχήν έξω από την ΕΖ. Και να πεταχτούν όπως έχουμε προτείνει: με μεγάλο οικονομικό σωσίβιο διαφυγής όχι γι αυτούς αλλά για την Ελλάδα ώστε αυτή να μην βυθιστεί στην εξαθλίωση και τη βαρβαρότητα. Από την άλλη να μην μπορούν να λένε οι ρωσόδουλοι προβοκάτορες στον ελληνικό λαό και κυρίως σε άλλους λαούς ότι φταίει η ΕΕ αν όχι για την αρχική υπερχρέωση, οπωσδήποτε για τη χρεωκοπία μετά από το μνημόνιο. Μόνο με τη χώρα μας έξω από την ΕΖ ο ελληνικός λαός και το έθνος θα μπορούν να συνειδητοποιήσουν τον εγκληματικό χαρακτήρα των κομμάτων τους, να αντιδράσουν σε αυτά και να φτιάξουν καινούργια δικά τους. Κυρίως μόνο έτσι η ΕΕ και η ΕΖ δεν θα αυτο-ενοχοποιούνται διαρκώς οικονομικά και στους λαούς τους και στους πιστωτές τους. Δεν πρέπει να ξεχνιόμαστε οι προβοκάτορες παίρνουν ρεπό αλλά ποτέ σύνταξη.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 15

έχει προοδευτικό νόημα μόνο στα πλαίσια μιας όξυνσης της ταξικής πάλης που δίνουν οι προοδευτικές τάξεις στο εσωτερικό της χώρας ενάντια στις διεφθαρμένες γραφειοκρατίες και τους κομπραδόρους του ιμπεριαλισμού. Όμως αυτοί που σήμερα εκπροσωπούν τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα του δυτικού μονοπώλιου εμποδίζουν πάντα τη διεξαγωγή αυτής της πάλης πρώτον γιατί χτυπάνε από θέση αρχής τις λαϊκές – επαναστατικές τάξεις που χρησιμοποιούν τον προστατευτισμό σαν εργαλείο της ταξικής τους πάλης και δεύτερο γιατί υποστηρίζουν τα δικά τους τμήματα της κομπραδόρικης αστικής τάξης που αντιπαλεύουν έναν αναπτυξιακό προστατευτισμό. (π.χ εισαγωγείς και αντιπρόσωποι ξένων μονοπωλιστών).

Στο κείμενο αυτό σημείο οι πιο σοσιαλ-

φασιστικές πλευρές της γραφειοκρατικής αστικής τάξης που θέλουν ένα “δικό” τους κρατικό προστατευτισμό, έναν προστατευτισμό για τις μίζες τους συμμαχούν με τους δυτικούς μονοπωλιστές για να συντρίψουν από κοινού τις πιο παραγωγικές πλευρές της κοινωνίας, είτε πρόκειται για το λαό και το προλεταριάτο, είτε, όπως συμβαίνει σήμερα, πρόκειται για τα πιο σύγχρονα βιομηχανικά κομμάτια της αστικής τάξης που θέλουν σύγχρονη ανάπτυξη της χώρας και ισότιμη συμμετοχή της στην παγκόσμια αγορά.

Δεν μπαίνει λοιπόν σήμερα για τις ξεχωριστές χώρες, ειδικά τις πιο καθυστερημένες, το δίλημμα προστατευτισμός, ή συμμετοχή στην παγκόσμια αγορά. Το ζήτημα που μπαίνει είναι με ποιες ταξικές δυνάμεις στην εξουσία και με πόση και ποια χρήση του προστατευτισμού θα μπορέσουν οι πιο καθυστερημένες και καταπιεσμένες χώρες να στα-

θούν παραγωγικά και να αναπτυχθούν μέσα στα πλαίσια της παγκόσμιας αγοράς και της έτσι κι αλλιώς παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Ο σοσιαλφασισμός ριζωμένος παντού στον κόσμο και πιο πολύ στις καθυστερημένες χώρες, δεν αρνείται τη συμμετοχή στην παγκόσμια αγορά πρακτικά, αλλά αρνείται την θετική της πλευρά. Αρνείται τον παραγωγικό έλεγχο που αυτή ασκεί διαρκώς στις πιο αντιδραστικές ιδιοκτήτριες τάξεις σε κάθε γωνιά του πλανήτη, αρνείται την επαναστατική αλλαγή που επιβάλλει στις παραγωγικές δυνάμεις, αρνείται τέλος την ένταση της επικοινωνίας των λαών που αυτή συνεπάγεται. Πάνω απ’ όλα όμως ο σοσιαλφασισμός σε κάθε χώρα αρνείται την παγκοσμιοποιημένη οικονομία γιατί το κέντρο και ο διεθνής του ηγεμόνας είναι ο σοσιαλ-ιμπεριαλισμός, σήμερα ο ρώσικος και ο κινέζικος. Αυτό σημαίνει κατάκτηση

και κατοχή της παγκόσμιας αγοράς από το σιμπεριαλιστικό στρατιωτικό μονοπώλιο, κυριαρχία του στρατιωτικού μονοπώλιου πάνω στο οικονομικό, το οποίο αναπνέει μέσα από την παγκόσμια αγορά και τέλος, κατάργηση της ίδιας της παγκόσμιας αγοράς από τη ρατσιστική βία του στρατιωτικού μονοπωλιστή ληστή.

Δεν είναι τυχαίο που η κατά της παγκοσμιοποίησης εξέγερση της Αργεντινής φέρνει στην εξουσία σε μια ακόμα χώρα της Λατινικής Αμερικής μετά την Κούβα και την Βενεζουέλα, έναν σοσιαλφασίστα. Ούτε είναι τυχαίο ότι η πρώτη πράξη της κυβέρνησής του ήταν να επιτεθεί στο ξένο και πιο σύγχρονο βιομηχανικό κεφάλαιο ζητώντας από αυτό να πληρώσει πρώτο με την δραματική μείωση της τιμής των προϊόντων του, την κρίση που ο ίδιος ο σοσιαλφασισμός προκάλεσε στην Αργεντινή.

Με πρόσχημα τη φιλανθρωπία ο Ιερώνυμος ξεπουλά την εκκλησιαστική περιουσία στο νεοναζιστικό άξονα

Από τον περασμένο Απρίλιο ο αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος συζητά και προωθεί μαζί με τις έξι κομματικές ηγεσίες την εκμετάλλευση της εκκλησιαστικής περιουσίας -προφανώς σε άθλιες τιμές χρεωκοπίας- για να βοηθήσει, τάχα, τους φτωχούς. Αυτό είναι το πρόσχημα για να ξεπουλήσει την περιουσία της στο νεοναζιστικό άξονα Ρωσίας-Κίνας. Στο έργο της αυτό τη στηρίζουν και οι φιλελεύθεροι, που τους συγκαλύπτουν με τη σιωπή τους. **Ήδη ο Ιερώνυμος συμφώνησε με τους Κινέζους επένδυση σε φωτοβολταϊκά ύψους 1 δις σε εκτάσεις της μονής Πεντέλης. Πριν από μερικές ημέρες επέστρεψε από το Κατάρ, όπου συμφώνησε με το σείχη -ιδιοκτήτη του ΑΛ Τζαζίρα- για το ξεπούλημα της ακίνητης περιουσίας της Εκκλησίας. Θα ακολουθήσουν, όπως δηλώνει η ιεραρχία, οι συμφωνίες με τους Ρώσους, στους οποίους η Εκκλησία έχει παραδώσει, όπως και στους Κινέζους και στους Καταριανούς, καταλόγους με τα υπό αξιοποίηση περιουσιακά στοιχεία της Εκκλησίας.**

Αυτές είναι οι «φιλάνθρωπες δυνάμεις» στις οποίες απευθύνεται ο Ιερώνυμος. Ως μη «φιλάνθρωπες» δυνάμεις καθορίστηκαν τα περασμένα Χριστούγεννα στο πολιτικό μήνυμα «αγάπης» της Ιεράς Συνόδου (Ι.Σ.) οι δυτικοί δανειστές μας, οι οποίοι, σύμφωνα με την Ι.Σ., έ-

χουν τη χώρα υπό κατοχή και σκοπεύουν στον παγκόσμιο έλεγχο. Θυμίζουμε μερικά αποσπάσματα από το περσινό χριστουγεννιάτικο μήνυμα - στην πραγματικότητα μήνυμα μίσους- της Ιεράς Συνόδου: «*Να θυμάστε ότι για πολλούς οικονομολόγους η παρούσα κρίση είναι κατασκευασμένη, είναι μια κρίση-εργαλείο που αποβλέπει στον παγκόσμιο έλεγχο από δυνάμεις που δεν είναι φιλάνθρωπες*». Στο ίδιο κείμενο η συνέλευση της ιεραρχίας αποφαίνεται: «*Η χώρα μας φαίνεται να μην είναι πλέον ελεύθερη, αλλά να διοικείται επί της ουσίας από τους δανειστές μας*», και επίσης ότι «*τα απαιτούν τα μέτρα αυτά οι δανειστές μας. Δηλώνουμε δηλαδή ότι είμαστε μια χώρα υπό κατοχή και εκτελούμε εντολές των κυρίαρχων-δανειστών μας*». Γι' αυτό για τον Ιερώνυμο και την ιερά Σύνοδο οι φτωχοί είναι θύματα των κατοχικών «μη φιλάνθρωπων δυνάμεων» της ΕΕ και είναι επιπλέον και θύματα της προδοσίας της χώρας, όπως υπενθύμισε μετά τη συνάντησή του με τον Παπανδρέου τον Απρίλιο.

Ο Ιερώνυμος και η πλειοψηφία της ιεραρχίας διαιρούν τους χριστιανούς σε προδότες και πατριώτες με εντελώς ανεστραμμένο τρόπο, δηλαδή δείχνουν στους πιστούς το δρόμο της εθνοπροδοσίας, του φασισμού και του ναζισμού σαν το δρόμο του πατριωτισμού, της Εκκλησίας και του θεού! Στη Ν. Ανατολή έχουμε ξεσκεπάσει τη ρωσοδουλεία του Ιερώνυμου σε μια σειρά άρθρα. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα

εξής: «*Ο εκκλησιαστικός πόλεμος του Μόσχαξ Αλέξιο ενάντια στο Φανάρι προετοιμάζει το θερμό πόλεμο ενάντια στην Ουκρανία*» και «*Η Εκκλησία με επικεφαλής τον Ιερώνυμο συντάσσεται με το σοσιαλφασισμό ενάντια στα συμφέροντα του λαού και του έθνους*». Στο δεύτερο άρθρο περιγράφεται η άρνηση του Ιερώνυμου και της Ιεράς Συνόδου να καταδικάσουν τα αντισημικά κηρύγματα του μητροπολίτη Πειραιώς στην τηλεοπτική εκπομπή των Καμπουράκη - Οικονομέα, που προκάλεσαν θύελλα διαμαρτυριών και επίσημων καταγγελιών από την παγκόσμια ορθοδοξία, από τους Ισραηλίτες, από διεθνή αντιρατσιστικά, αντιφασιστικά και αντιναζιστικά φόρα, καθώς και από κυβερνήσεις.

Τότε στην ερώτηση του Καμπουράκη: «*Σεβασμιότατε, πείτε μου ειλικρινά, είναι προκλητικό αυτό που θα σας ρωτήσω, αλλά εάν ο παγκόσμιος διεθνής Σιωνισμός είναι αυτός που καθοδηγεί για όλο τον πλανήτη όλο αυτό το καταστροφικό σύστημα, πείτε μου, γιατί διαφωνήσατε με την πολιτική του Χίτλερ;*» ο Σεραφείμ είχε απαντήσει: «*Θα σας πω κάτι που θα σας φανεί εξωφρενικό, αλλά ο Αδόλφος Χίτλερ οργανο του παγκοσμίου Σιωνισμού ήταν και χρησιμοποιήθηκε από την περίφημη οικογένεια Rothschild με μοναδικό σκοπό να πείσει τους Εβραίους να φύγουν από την Ευρώπη και να κατεβούν στο Ισραήλ για να συστήσουν τη νέα*

αυτοκρατορία. Το παγκόσμιο σύστημα, όπως ξέρετε, στηρίζεται επάνω στο τραπεζικό σύστημα, το οποίο έχει αλωθεί από το διεθνή Σιωνισμό. Rockefeller, Rothschild, Soros και άλλοι πολλοί. Είναι γνωστά αυτά».

Κανείς εισαγγελέας, καμιά κρατική αρχή και κανένα εκκλησιαστικό όργανο δεν κάλεσε σε απολογία τον αντισημίτη μητροπολίτη, που έχει την άδεια από το ελληνικό κρυφοναζιστικό καθεστώς να βεβηλώνει τα εκατομμύρια των νεκρών εβραίων θυμάτων του ναζισμού για τον εξής απλό λόγο: Γιατί είναι ένας ολοκληρωμένος αντισημίτης, δηλαδή είναι ένας φίλος των νέων Χίτλερ, αφού με την ίδια συνέντευξη είχε προτείνει τότε να δοθούν και βάσεις στο ρωσικό στόλο έναντι 100 δις ευρώ!

Από το ξεπούλημα της εκκλησιαστικής περιουσίας στους ανατολικούς δεν μπορούσε να απουσιάζει το κατεχοχρήν ρωσοδουλο κόμμα, ο ΣΥΝ, που με εκπρόσωπό του τον Τσίπρα επισκέφθηκε τον Ιερώνυμο τον περασμένο Μάιο και «*συζήτησε (μαζί του) τρόπους για να συνδράμει η Εκκλησία ακόμα περισσότερο τους συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη και να αξιοποιήσει με κοινωνική ανταποδοτικότητα την περιουσία της*». Επίσης πριν από μερικές ημέρες ο Τσίπρας στο πακέτο των μέτρων που πρότεινε για τη σωτηρία της χώρας περιλαμβάνει και τη στήριξη και δανειοδότησή της από τη Ρωσία.

ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ, Ο ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 19

τη φάση τη δεύτερη εκδοχή. **Και τούτο γιατί ο Πούτιν είναι ένα πρόσωπο κλειδί όχι απλά του εσωτερικού καθεστώτος αλλά του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού σε διεθνή κλίμακα.** Όχι μόνο γιατί είναι γύρω του που αυτός έχει δομήσει στο εσωτερικό της χώρας ένα νέο πλέγμα πολιτικής και οικονομικής φασιστικής και κλεπτοκρατικής εξουσίας με κέντρο τη μυστική αστυνομία, τον σκληρό πυρήνα κάθε ναζισμού, αλλά κυρίως επειδή αυτός είναι που έχει πραγματοποιήσει διπλωματικούς θριάμβους στο εξωτερικό καθώς γίνει ο τέλειος εκμαυλιστής-καθησυχαστής των δυτικών μονοπωλιστών και ταυτόχρονα ο καλός φίλος όλων των τριτοκοσμικών δικτατόρων ακόμα και εκείνων-ή μάλλον κυρίως εκείνων- που ο ίδιος μαζί με τους δυτικούς εξόντωσε και σκοπεύει να εξοντώσει. Αν αυτές του οι ιδιότητες ήταν τόσο απαραίτητες στη φάση της Ρωσίας «ψόφιου κοριού» πόσο μάλλον είναι τώρα που ξεκινάει η φάση της γενικής επίθεσης της Ρωσίας ενάντια στον Τρίτο κόσμο που αντιστέκεται και αμέσως μετά στην ίδια την Ευρώπη που τόσο ραγδαία η πουτινική μηχανή περικυκλώνει. Είμαστε της άποψης ότι από όλους τους ως τώρα ηγέτες του ρώσικου σοσιαλμπεριαλισμού (δηλαδή όλους τους μετά τον Χρυστόσοφ) μόνο ο Μπρέζνιεφ και ο Πούτιν ήταν από την αρχή προορισμένοι να παίξουν το ρόλο

του Χίτλερ, δηλαδή του ηγέτη ενός παγκόσμιου πολέμου. Τον Μπρέζνιεφ τον σταμάτησε το ισχυρό ειρηνόφιλο μέτωπο Δυτικής Ευρώπης-Τρίτου Κόσμου, (με επικεφαλής την μαοϊκή Κίνα) στον οποίο ανήκε και η κατεχόμενη ανατολική Ευρώπη, και το οποίο αξιοποίησε υπέρ του τον ρωσοαμερικανικό μπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Ο Πούτιν είναι ο δεύτερος και σημαντικότερος υποψήφιος Χίτλερ. Αν ο ρώσικος λαός μπορεί να τον αχρηστεύσει θα είναι μόνο μέσα από επαναστατικές διαδικασίες. Κι αυτό γιατί όσο και να έχει επισημονικοποιηθεί ο ρώσικος σοσιαλμπεριαλισμός, όσους πρόθυμους διπρόσωπους και σαδιστές να έχει γι αυτή τη δουλειά, του είναι δύσκολο και οπωσδήποτε του παίρνει καιρό να κατασκευάζει και κυρίως να επιβάλλει στο λαό ανταλλακτικούς Χίτλερ. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ρώσικος λαός σταδιακά με τους πολλούς νέους απατεώνες-σωτήρες που του κατεβάζουν κάθε τόσο από τα πάνω γίνεται όλο και πιο δύσπιστος σε αυτούς. Αγάπησε και ξέρασε τον Γκορμπατσόφ και μετά τον Γέλτσιν. Αν του ζητήσουν να κάνει το ίδιο με τον Πούτιν θα αντιδράσει πολύ έντονα. Αυτή είναι η δυσκολία με τον όποιο ρώσο Χίτλερ. Γι αυτό είναι κάτι το εξαιρετικό η καλπάζουσα φθορά του Πούτιν.

Δεν μπορούν αυτοί οι διεθνείς ιντριγκαδόροι να τα έχουν όλα δικά τους. Ο ρώσικος σοσιαλμπεριαλισμός είναι φτιαγμένος από στρατηγική άποψη από χαρτί, τόσο λεπτό που έχει ήδη αρ-

χίσει να σκίζεται στο κέντρο του.

* Ονομάζουμε το πλατύ πολιτικό μέτωπο του οποίου ηγείται ο Κασπάροφ απλά αντιπουτινικό αλλά όχι δημοκρατικό γιατί περιέχει και φασίστες εθνομπολσεβίκους σαν το κόμμα του Λιμόνοφ. Στην ουσία με τέτοιες συμμετοχές το μέτωπο αυτό αυτοπροβοκάρεται και το πιθανότερο είναι ότι

τέτοια φασισταριά μπαίνουν εκεί μέσα προς μεγάλη χαρά του Πούτιν και γιατί όχι καθ' υπόδειξή του. Η άλλη πλευρά που δεν αφήνει τον Κασπάροφ να δεθεί στενά με τις πλατειές ρώσικες μάζες είναι ότι σαν αστός φιλελεύθερος διατηρεί στενές σχέσεις και με τους επεμβατιστές επιθετιστές των ΗΠΑ παρά τη διαφωνία του με τις καλές σχέσεις τους με το καθεστώς Πούτιν.

ΝΑ ΣΩΘΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 9

είναι ταξική πάλη και επανάσταση ή ΠΑΜΕ.

Πρέπει να είμαστε με την ταξική πάλη και την επανάσταση. Πρέπει γι αυτό οι απεργοί να σώσουν το εργοστάσιο από το ΠΑΜΕ χωρίς ταυτόχρονα να πουληθούν στο Μάνεση. Αυτό σημαίνει διαπραγματεύσεις για καλύτερη σύμβαση όσο είναι δυνατό, για μικρότερης διάρκειας σύμβαση όσο είναι δυνατό, για εργατική ενότητα μέσο δημοκρατικών γενικών συνελεύσεων και διαφανών διαπραγματεύσεων. Αυτό σημαίνει καλή οργάνωση και επαγρύπνηση και κυρίως εργατικός έλεγχος για να μπορέσει η τάξη να διεκδικήσει στην

πρώτη ευκαιρία αυτό που έχασε σε αυτή τη φάση. Αυτό σημαίνει πάλη ενάντια στους σαμποταριστές της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης για να σωθούν τα εργοστάσια και οι επιχειρήσεις που τώρα ποι ρωσοδουλοί σημαδεύουν για κλείσιμο.

Αυτός είναι ταξικός αλλά και δημοκρατικός-αντιφασιστικός αγώνας. Το ψευτοΚΚΕ, και ο ΣΥΝ στο στελεχικό τους απαρát δεν είναι απλά σαμποταριστές, είναι φοβεροί φασίστες που σύντομα θα γίνουν, αν δεν τους εμποδίσουμε, τύραννοι, δεσμοφύλακες και βασανιστές του λαού. Η ΟΑΚΚΕ δεν θα τους αφήσει ποτέ να καταστρέψουν ή ακόμα το χειρότερο να αλώσουν την εργατική τάξη.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΧΙΤΛΕΡ ΞΕΔΙΠΛΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Πριν 80 περίπου χρόνια μια ανερχόμενη τότε ιμπεριαλιστική δύναμη –η Γερμανία του Χίτλερ– είχε λησάρει τη θεωρία του «ζωτικού χώρου», που εξυπηρετούσε τα παγκόσμια επεκτατικά της σχέδια. Σύμφωνα με αυτήν, η χώρα ασφικτιούσε οικονομικά στα περιορισμένα γεωγραφικά της σύνορα και γι' αυτό έπρεπε να επεκταθεί και να καταλάβει τις πλούσιες απέραντες εκτάσεις της Ευρώπης και της Ασίας. Σήμερα μια παρόμοια θεωρία προωθείται από τη νυν ανερχόμενη ιμπεριαλιστική υπερδύναμη, τη νεοχιτλερική Ρωσία του Πούτιν.

Πρόκειται για τη λεγόμενη θεωρία της «Ευρασίας», που προβάλλει στο βάθος της την οικονομική και πολιτική ενοποίηση ολόκληρης της αχανούς έκτασης που ξεκινάει από τη Λισσαβόνα και φτάνει ως το Βλαδιβοστόκ, υπό την ηγεσία του Κρεμλίνου.

Μια τέτοια πρόταση διατύπωσε πρόσφατα, αν και καλυμμένα, με άρθρο του στην εφημερίδα *Ισβέστια* στις 4/10, ο πρωθυπουργός της Ρωσίας Πούτιν απευθυνόμενος στην ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσα σε ενάμιση μήνα από τότε η Ρωσία θα υπέγραφε μαζί με τη Λευκορωσία και το Καζακστάν τη συμφωνία οικονομικής ενοποίησης, που φιλοδοξεί να αποτελέσει τη βάση για τη δημιουργία της αχανούς ρωσικής αυτοκρατορίας.

Η πρόταση για τη δημιουργία της Ευρασίας έγινε όχι τυχαία λίγες βδομάδες πριν την επίσημη πρακτική κήρυξη της ελληνικής χρεωκοπίας («κουρέματος») κατά 50%, που πυροδότησε την κρίση χρέους όλης της ΕΕ, για να παρουσιαστεί σα μια «ρεαλιστική διέξοδος» και να παραλύσει παραπέρα τους ήδη ενεργειακά εξαρτημένους απέναντι στη Μόσχα και χοντρόπετσους ευρωπαϊούς μονοπωλιστές. Από την άλλη, η προσφυγή στην εδαφική πολεμική επέκταση, που κρύβεται πίσω από τη θεωρία του ευρασιατισμού, αποτελεί αναγκαιότητα για τα αδηφάγα αρπακτικά του Κρεμλίνου, που δυσκολεύονται να σταθούν στο ίδιο ύψος με τους ανταγωνιστές τους στο παγκόσμιο παιχνίδι του εμπορευματοτικού ανταγωνισμού: «Η παγκόσμια χρηματιστική κρίση (μας) υποχρεώνει να αναζητήσουμε νέους πόρους για την οικονομική ανάπτυξη, αλλά επίσης δίνει “μια επιπλέον ώθηση” στις διαδικασίες ολοκλήρωσης, σημειώνει ο Πούτιν σχετικά με το βαθύ παραπέτασμα των ισχυρών οικονομικών δυσκολιών της Ρωσίας, που οφείλονται στην εξάρτησή της από τις εξαγωγές υδρογονανθράκων. Η ΕΕ είναι ο βασικός πελάτης ρωσικού πετρελαίου και αερίου», γράφει η εφημερίδα *El Pais* στις 4/10.

Σε αντίθεση με την ευρωπαϊκή ενοποίηση, που βασίζεται στην εθελοντική ένωση ανεξάρτητων κρατών, η ευρασιατική ενοποίηση που προαναγγέλλει ο Πούτιν στηρίζεται στη ρωσική πολιτικο-οικονομική και κυρίως στρατιωτική ηγεμονία. Άμα ήταν αλλιώς, δε θα χρειαζόταν να ασκηθεί καμία βία στους λαούς και στα κράτη του λεγόμενου ρωσικού «εγγύς εξωτερικού», προκειμένου να ενωθούν για έναν κοινό σκοπό. Δε θα χρειαζόταν να εξαπολυθεί κανένας ενεργειακός πόλεμος, για να «συνετιστούν» χώρες σαν την Ουκρανία και τη Λευκορωσία, δε θα χρειαζόταν να διαμελιστούν η Μολδαβία και το Αζερμπαϊτζάν, δε θα υπήρχε λόγος οι παρατηρητές της ΚΑΚ (που διαδέχτηκε την ΕΣΣΔ) να συγκαλύπτουν εν ψυχρώ εκλογικά πραξικοπήματα σε βάρος αντιπάλων προς τη Μόσχα πολιτικών παραγόντων στις χώρες της περιοχής. Όπως αποκαλύπτει ο Πούτιν, η στρατηγική της Ευρασίας ακολουθήθηκε σε όλη την περίοδο της ρωσικής ενοχρηστωμένης «εξαφάνισης» από το παγκόσμιο προσκήνιο. Γράφει το ίδιο φύλλο της *El Pais*: «Σύμφωνα με τον Πούτιν, ο σύνθετος δρόμος για να φτάσουμε

σ' αυτή την ολοκλήρωση ξεκίνησε εδώ και 20 χρόνια. Ερμηνεύοντας κάτω από αυτή την οπτική τη διάλυση της ΕΣΣΔ (σ.σ.: ακριβώς όπως από τότε τόνιζε η ΟΑΚΚΕ), ο πολιτικός σημειώνει ότι η δημιουργία της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών (ΚΑΚ) υπήρξε το μοντέλο που “βοήθησε να διατηρηθούν χιλιάδες εκατομμύρια πολιτιστικοί και ψυχικοί δεσμοί που ενώνουν τους λαούς μας (...) καθώς και παραγωγικές και οικονομικές σχέσεις χωρίς τις οποίες δεν είναι δυνατό να φανταστούμε τις ζωές μας”. Με βάση την ΚΑΚ έχουν δημιουργηθεί άλλες ενότητες ολοκλήρωσης, όπως είναι η Ένωση Λευκορωσίας και Ρωσίας (φιλόδοξων και παγιομένων στόχων), η Οργάνωση του Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας (ΟΑΣΑ) και η Ευρασιατική Οικονομική Κοινότητα, ανάμεσα σε άλλες». Μια τέτοια μορφή οικονομικής εκμετάλλευσης των κρατών-δωρυφόρων της Ρωσίας είναι η τελωνειακή ένωση που έχει υπογραφεί ανάμεσα στη Ρωσία, το Κιργιστάν και το Τατζικιστάν. «Τώρα, από την Τελωνειακή Ένωση κινούμαστε προς την ΚΟΧ (σ.σ.: Κοινός Οικονομικός Χώρος). Δημιουργούμε μία πλώρια αγορά με πάνω από 165 εκατομμύρια καταναλωτές, με ενοποιημένη νομοθεσία, ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων, υπηρεσιών και εργατικών χεριών», σημειώνει ο Πούτιν στο άρθρο του. Όμως «δε σταματάμε σ' αυτό και προτείνουμε ένα φιλόδοξο εγχείρημα, να περάσουμε στο επόμενο και μεγαλύτερο επίπεδο ολοκλήρωσης, στην Ευρασιατική Ένωση» (στο ίδιο).

Με πυρήνα την ΚΑΚ οι σοσιαλιμπεριαλιστές προβάλλουν ένα σχέδιο ενοποίησης σε στάδια, που θα περνάει τάχα μέσα από το διάλογο και τις διμερείς συμφωνίες ανάμεσα στην ενωμένη Ευρώπη και την Ευρασία: «Ένα σύστημα σύνδεσης ανάμεσα στην Ευρασιατική Ένωση και την ΕΕ ισορροπημένο και οικονομικά λογικό θα επιτρέψει να δημιουργηθούν πραγματικές συνθήκες για τις αλλαγές γεωπολιτικής και γεωοικονομικής διαμόρφωσης ολόκληρης της ηπείρου και θα ήταν χωρίς αμφιβολία ένας θετικός παγκόσμιος παράγοντας», γράφει ο καγκεμπίτης. Βέβαια, όταν μιλάει για **Ευρασιατική Ένωση** και ΕΕ, ο Πούτιν το κάνει για να σχετικοποιήσει την έννοια της Ευρασίας, δηλαδή την κάνει σαν να μην περιέχει οπωσδήποτε και την ΕΕ μέσα της. Αλλά τι θα ήταν η Ευρασία αν είχε μέσα της μόνο την ευρωπαϊκή Ρωσία; Και δεν είναι μόνο αυτό. Ο Πούτιν προβάλλει πια σαν σύμβολό του και σαν μεγάλο θεωρητικό το γνωστό νεοχιτλερικό Ντούγκιν, ιδρυτή του σύγχρονου Ευρασιατισμού, που βέβαια εντάσσει καθαρά στην Ευρασία όλη την Ευρώπη.

Όμως η εφαρμογή μιας τέτοιας ενοποίησης –ουσιαστικά ανάμεσα σε μια υπερδύναμη και σε μια ήπειρο που είναι όχι μόνο αδύναμη πολιτικά, αλλά και ενεργειακά εξαρτημένη από την πρώτη– είναι κάτι που αναπόφευκτα θα οδηγούσε στην περαιτέρω διάσπαση της δεύτερης και την περαιτέρω ισχυροποίηση της πρώτης. Και φυσικά, ύστερα από δεκαετίες εισοδησμού μέσα στην ΕΕ, οι σοσιαλιμπεριαλιστές διαθέτουν εκεί μέσα αρκετές δυνάμεις που θα υποστηρίζουν θερμά τις ρωσικές αξιώσεις ενός δήθεν «ει-

ρηνικού» Ευρασιατισμού. Όμως οι ευρωπαϊκοί λαοί, που όπως όλοι οι λαοί δεν υποτάσσονται εθελοντικά σε καμία εξωτερική δύναμη επιβολής, θα προβάλλουν αντίσταση. Κάποιες φωνές, αδύναμες, έχουν κάνει ήδη λόγο για δούρειο ίππο της Μόσχας μέσα στην Ευρώπη, όταν αναφέρονται την Ελλάδα. Γιατί είναι μεγάλη αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι η οποιαδήποτε είσοδος του ρωσικού μονοπωλίου στην Ευρώπη δε θα συνοδεύεται από μία όξυνση της πολιτικής βίας και του αυταρχισμού που αντιστοιχεί στην ιδιαίτερα αρπακτική και πολεμική του φύση. Είδαμε πόσο ξεδιάντροπα και κτηνώδικα φέρθηκαν οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές στους γεωργιανούς «εταίρους» τους, μόλις οι τελευταίοι εξέφρασαν την επιθυμία να εγκαταλείψουν την κοινή μοίρα με τους Ρώσους και να ενταχθούν στους δυτικοευρωπαϊκούς θεσμούς. Ούτε λίγο ούτε πολύ, εισέβαλαν στο έδαφος της Γεωργίας και τη διαμέλισαν σπέρνοντας τον τρόμο και το θάνατο στο διάβα τους.

Τα αρπακτικά του Κρεμλίνου αποκαλύπτουν ένα πολύ μικρό κομμάτι των προθέσεών τους, όταν δια στόματος Μεντβέντιεφ δηλώνουν πως «“Η μεγάλη Ρωσία, σαν μεγάλο κράτος, είναι μια χώρα συνηθισμένη να λειτουργεί με ευρύτητα. Το κουβαλάμε στο αίμα μας. Μεγάλα εδάφη, μεγάλες νίκες,

όλα αυτά είναι δικά μας. Οι ρώσοι πολίτες δε ζουν λοιπόν μόνο τα καθημερινά τους προβλήματα, αλλά πιστεύουν στο ιστορικό πεπραγμένο της Ρωσίας”, δήλωσε. “Γι' αυτό”, συνέχισε, “εργαζόμαστε με επιμονή για να διευρύνουμε τον οικονομικό και πολιτιστικό χώρο, που συρρικνώθηκε με δραστικό τρόπο με τη διάλυση της ΕΣΣΔ”». Αναφερόμενος στη σύνδεση με τη Λευκορωσία και το Καζακστάν ο ρώσος πρόεδρος κάλεσε και άλλες χώρες να πάρουν μέρος στην ένωση, που, όπως είπε, «θα ενδυναμώνει τη θέση της Ρωσίας στην παγκόσμια σκηνή» (27/11). Αυτό που δεν είπε ο σημερινός ηγέτης του στρατιωτικο-βιομηχανικού συμπλέγματος του Κρεμλίνου είναι ότι ο μόνος που θα ενισχυθεί από την ένωση –κι αυτό μόνο προσωρινά– θα είναι η αδιάστακτη κλίκα των ρώσων μονοπωλιστών και κανένας άλλος.

Η δημιουργία της ενωμένης Ευρασίας θα σημαίνει φασισμό και πόλεμο για ολόκληρη την Ευρώπη. Οι ευρωπαϊκοί λαοί θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι γι' αυτόν και να εμποδίσουν τους παρακμασμένους μονοπωλιστές ηγέτες των χωρών τους να έρθουν σε οποιοδήποτε συμβιβασμό και συμφωνία με τους νέους χίτλερ, που θα ξεπερνάνε σε αγριότητα κατά πολύ τους παλιούς.

Η μόχα του καθεστώτος Πούτιν έρχεται όλο και περισσότερο στην επιφάνεια

Τόσο μεγάλη είναι η εσωτερική αποσύνθεση και οι αντιθέσεις του κλεπτοκρατικού καθεστώτος Πούτιν που προσφάτως ένας ολιγάρχης ο οποίος ανήκε στο στενό περιβάλλον του Πούτιν, ονόματι Σεργκέι Κολέσνικοφ, πήρε ένα βαλιτσάκι και αυτομόλησε στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στη συνέχεια έδωσε στη δημοσιότητα πολύτιμες πληροφορίες για το πώς ισχυροποιήθηκε η ομάδα Πούτιν και πώς στη συνέχεια κατάφερε να ελέγξει την οικονομική ζωή της χώρας (βλ. *Financial Times*, 30/11).

Ο Κολέσνικοφ στα 1992 μαζί με κάποιον Γκορελόφ (πρώην συνταγματάρχη της ΚΓΒ) και την επιτροπή εξωτερικών οικονομικών σχέσεων της Αγ. Πετρούπολης στην οποία προήδρευε ο Πούτιν, απέκτησαν την ελέγχουσα πλειοψηφία της Πετρομέντ – μιας εταιρείας προμήθειας νοσοκομειακού εξοπλισμού. Μόλις ο Πούτιν – που στο μεταξύ είχε αποσυρθεί από την εταιρεία – έγινε πρόεδρος της Ρωσίας στα 2000, η εταιρεία άρχισε να διογκώνεται κεφαλαιακά. Με την παρέμβαση των ανθρωπών της ομάδας αυτής μέσα σε ξένους διεφθαρμένους μονοπωλιακούς γίγαντες, όπως για παράδειγμα κάποιου Σαμάλοφ μέσα στη γερμανική Ζίμενς ή χάρη στο μερίδιο που διέθεταν οι Κολέσνικοφ-Γκορελόφ-Σαμάλοφ μέσα στη βρετανική ΕΜ& ΡS, κολοσσοί όπως η Ζίμενς ή η Τζένεραλ Ελέκτρικ μετέφεραν κεφάλαια τους στην Πετρομέντ. Με τη βοήθεια και off shore εταιριών οι Γκορελόφ-Σαμάλοφ χρησιμοποίησαν τελικά τα χρήματα που προορίζονταν για νοσοκομειακό υλικό για να αποκτήσουν το 12,6% της «Τράπεζας της Ρωσίας», η οποία είχε ιδρυθεί στα 1990 για να διαχειρίζεται κεφάλαια του «Κ»ΚΣΕ. Στα 2003-5 η κλίκα Πούτιν ισχυροποιήθηκε ακόμα περισσότερο μέσα στον κρατικό μηχανισμό. «Η ισορροπία μεταβλήθηκε – και δημιουργήθηκε μια ολόκληρη νέα ισχυρή χρηματιστικο-βιομηχανική ομάδα» λέει ο

κ. Μίλοφ που έχει κάνει έρευνα για τις πωλήσεις μερισμάτων της Γκαζπρόμ.» Σαν αποτέλεσμα η Τράπεζα της Ρωσίας κατάφερε να αγοράσει στα 2005 το 76% των μετοχών που διέθετε η Γκαζπρόμ στην Σογκάκ – το βιομηχανικό της βραχίονα – από εταιρίες που συνδέονταν με τη μικρή τότε ακόμα τράπεζα. «Η εξαγορά συμφωνήθηκε ταχύτατα» εξηγεί ο Μίλοφ, ενώ τα μέσα ενημέρωσης αμφέβαλαν για το πώς μπορεί μια μικρή εταιρεία να χρηματοδοτεί την αγορά μιας μεγαλύτερης, όπως η Σογκάκ. Στη συνέχεια, η Σογκάκ τριπλασίασε τα κέρδη της και μέσα από μια σειρά άλλων αγοραπωλησιών αποκτήθηκε ο έλεγχος της Γκαζπρόμπάνκ, της τρίτης μεγαλύτερης τράπεζας της χώρας, σε πολύ χαμηλή τιμή. Την ίδια εποχή η Γκαζπρόμ είχε πουλήσει τη θυγατρική της Γκαζπρόμ Μίντια – που έλεγχε το κανάλι ΝΤV και την εφημερίδα *Ισβέστια* – στη Γκαζπρόμπάνκ στην τιμή των 166 εκ. δολαρίων όταν δύο χρόνια αργότερα ο Μεντβέντεφ εκτίμησε την αξία της στα 7,5 τρις δολάρια! Στα 2008 ο Σαμάλοφ κατ' εντολή του Πούτιν – που στο μεταξύ ανεπίσημα αποκαλούνταν τσάρος – φέρεται να είπε στον Κολέσνικοφ να σταματήσει να επενδύει στην κατασκευή πλοίων και σε άλλους παραγωγικούς τομείς με τα εναπομείναντα κεφάλαια της Πετρομέντ (που επαναλαμβάνουμε προορίζονταν για νοσοκομειακό εξοπλισμό) και να τα ρίξει όλα στην κατασκευή μιας ντάτσας του Πούτιν στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας. Ο αρχικός σχεδιασμός της βίλας, που κόστισε συνολικά 1 τρις δολ. ήταν για μία έκταση 1000 τ.μ. αλλά τελικά έφτασε τα 4000 τ.μ. με τρία ελικοδρόμια, θερινό αμφιθέατρο, μαρίνα και καφετέρια με πισίνες.

Οι τελευταίες αποκαλύψεις του Κολέσνικοφ πλήττουν ακόμα περισσότερο το κύρος του Πούτιν.